

RAPPORT 1395

Eindverslag Rekem Walstraat

Renovatie en nieuwbouw van een woonhuis

Sid Skrabanja, Patrick Reygel & Petra Driesen
Februari 2024

ARON-RAPPORT 1395

EINDVERSLAG

REKEM, WALSTRAAT: RENOVATIE EN NIEUWBOUW VAN EEN WOONHUIS

Sid Skrabanja, Patrick Reygel & Petra Driesen

Bilzen
2024

Colofon

ARON rapport 1395 – Eindverslag – Rekem, Walstraat: renovatie en nieuwbouw van een woonhuis

Erkend archeoloog:	Petra Driesen (OE/ERK/Archeoloog/2015/00088)
Auteurs:	Sid Skrabanja, Patrick Reygel en Petra Driesen
Foto's en tekeningen:	ARON bv (tenzij anders vermeld)
Wettelijk depot:	D/2024/12.651/16

ARON bv bewaart op een beveiligde wijze enkel informatie over opdrachtgevers en initiatiefnemers met specifieke doelen. Gegevens worden niet gedeeld met derden zonder uitdrukkelijke toestemming van de opdrachtgevers of initiatiefnemers. Gegevens worden op vraag van de opdrachtgevers of initiatiefnemers aangepast of gewist.

Op de teksten, foto's en tekeningen geldt een auteursrecht. Gelieve ons de wens om gebruik te maken van de teksten of illustraties schriftelijk over te maken op info@aron-online.be. Zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van ARON bv mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, bewerkt, en/of openbaar gemaakt door middel van webpublicatie, druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook.

ARON bv
Archeologisch Projectbureau
Bremakker 35
3740 Bilzen
www.aron-online.be
info@aron-online.be
tel: 089/511.792

INHOUDSTAFEL

INHOUDSTAFEL.....	1
INLEIDING	3
1. BESCHRIJVEND GEDEELTE.....	4
1.1 Administratieve gegevens.....	4
1.2 Archeologische voorkennis.....	6
1.3 De onderzoeksopdracht.....	6
1.3.1 De geplande werken en hun impact.....	6
1.3.2 Wetenschappelijke doelstelling en onderzoeksvragen.....	9
1.3.3 Randvoorwaarden.....	10
1.4 Werkwijze en strategie	10
2. DE ARCHEOLOGISCHE SPOREN	12
2.1 Het onderzoeksgebied	12
2.1.1 Landschappelijk kader.....	12
2.1.2 Historisch kader	20
2.1.3 Archeologisch kader.....	26
2.2 Bodemopbouw	30
2.3 De sporen.....	30
2.4 De vondsten.....	33
2.5 Interpretatie van de aangetroffen sporen en vondsten	33
2.6 Synthese	33
2.7 Samenvatting.....	33
3. DEPONEREN VAN HET ENSEMBLE	34
BIBLIOGRAFIE.....	36
BIJLAGEN	
Bijlage 1: Lijst van afkortingen	
Bijlage 2: Periodentabel	
Bijlage 3: Fotolijst	
Bijlage 4: Sporenlijst	
Bijlage 5: Vondsten- en stalenlijst	
Bijlage 6: Werkputtenplan	
Bijlage 7: Overzichtsplan vlak 1	
Bijlage 8: Overzichtsplan vlak 2	
Bijlage 9: Overzichtsplan vlak 3	

- Bijlage 10: Coupetekeningen en profielen
- Bijlage 11: Plan in-situ behoud op bestaande toestand
- Bijlage 12: Plan in-situ behoud op ontwerptoestand
- Bijlage 13: Opmetingsplan bestaande toestand
- Bijlage 14: Ontwerptoestand

INLEIDING

De initiatiefnemer plant op het onderzoeksterrein aan de Walstraat te Rekem de afbraak van het bestaande gebouw en de bouw van een nieuwe woning met omgevingswerken.

Het totale projectgebied heeft een oppervlakte van 469 m² en is kadastraal gekend als Lanaken-Oud-Rekem 3^e Afd. Sectie B perceel 648G.

Voor de realisatie van dit project was een omgevingsvergunning vereist, waaraan een in akte genomen archeologienota diende toegevoegd te worden. Voor de uitvoer van het project dienen immers bodemingrepen uitgevoerd te worden. Daarnaast was het terrein gelegen binnen een vastgestelde archeologische zone (de historische stadskern van Oud-Rekem (besluit ID 140053)).¹

Naar aanleiding hiervan werd in 2023 door ARON bv een archeologienota opgemaakt (ID 26488)². Deze werd door Onroerend Erfgoed in akte genomen zonder bijkomende voorwaarden en beschreef de resultaten van het bureauonderzoek dat voor het volledige gebied werd uitgevoerd. Op basis van dit bureauonderzoek werd in samenspraak met de bouwheer besloten om direct over te gaan tot een archeologische opgraving. De vereisten waaraan deze opgraving diende te voldoen konden op basis van recent uitgevoerde archeologische onderzoeken nabij het projectgebied (cfr. Opgraving aan de Groenplaats, CAI 219573) immers correct ingeschat worden.

De opgraving (2024A349) die door ARON bv op 29 en 31 januari uitgevoerd werd, vulde de verwachtingen van het vooronderzoek niet in. Tijdens het onderzoek werden slechts twee sporen aangetroffen, wat niet wees op de aanwezigheid van een archeologische site in het projectgebied. Hierbij moet wel echter rekening gehouden worden met het feit dat slechts een klein deel van het onderzoeksgebied is opgegraven en dat een zone van 412,4 m² beschouwd wordt als *in situ* te bewaren.

Een archeologierapport met ID 2836 werd ingediend op 7 maart 2024.³

Voorliggend eindverslag van deze opgraving geeft een beschrijving van de uitgevoerde werken, een overzicht van de resultaten en een interpretatie en een synthese van de aangetroffen sporen.

---

¹ INVENTARIS ONROEREND ERFGOED 2023: Historische stadskern van Oud-Rekem [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/140053> (geraadpleegd op 22 mei 2023).

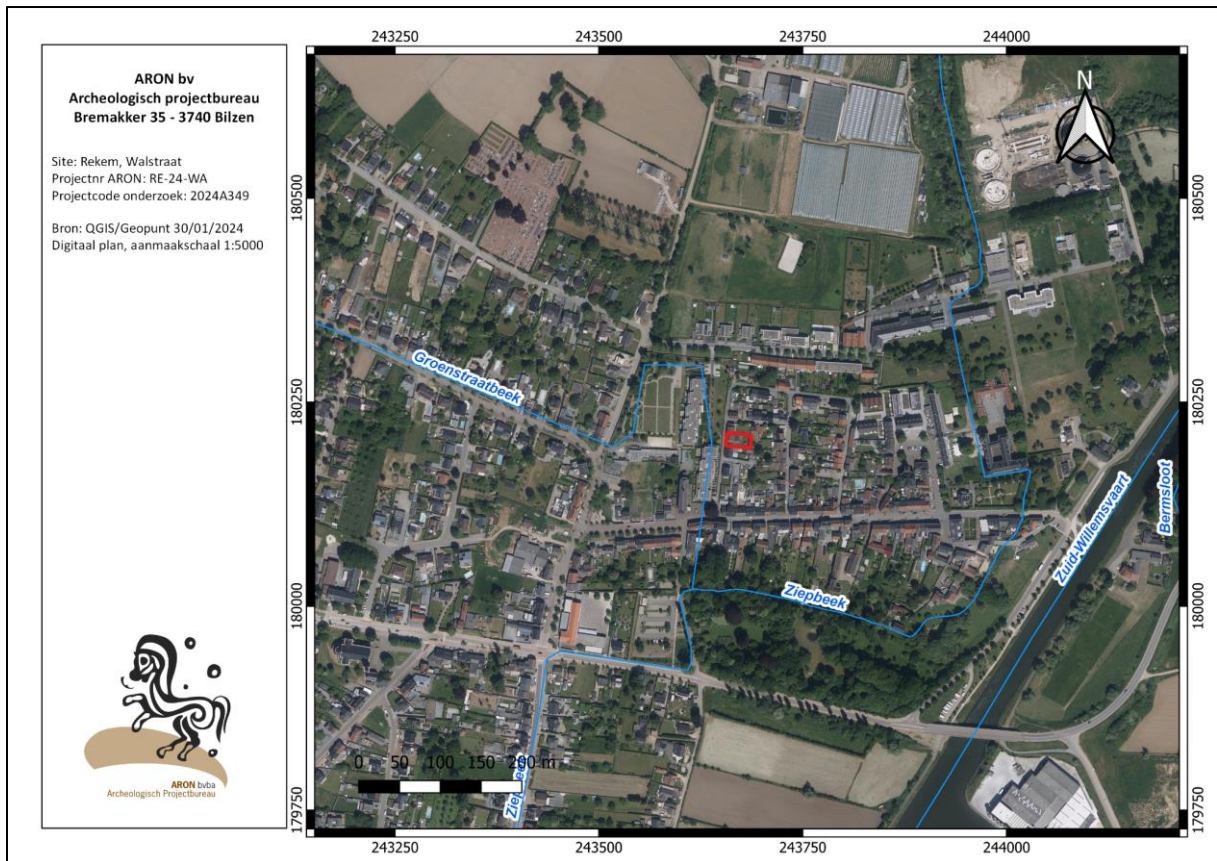
² De Loof & Wesemael 2023.

³ Skrabanja *et al.* 2024.

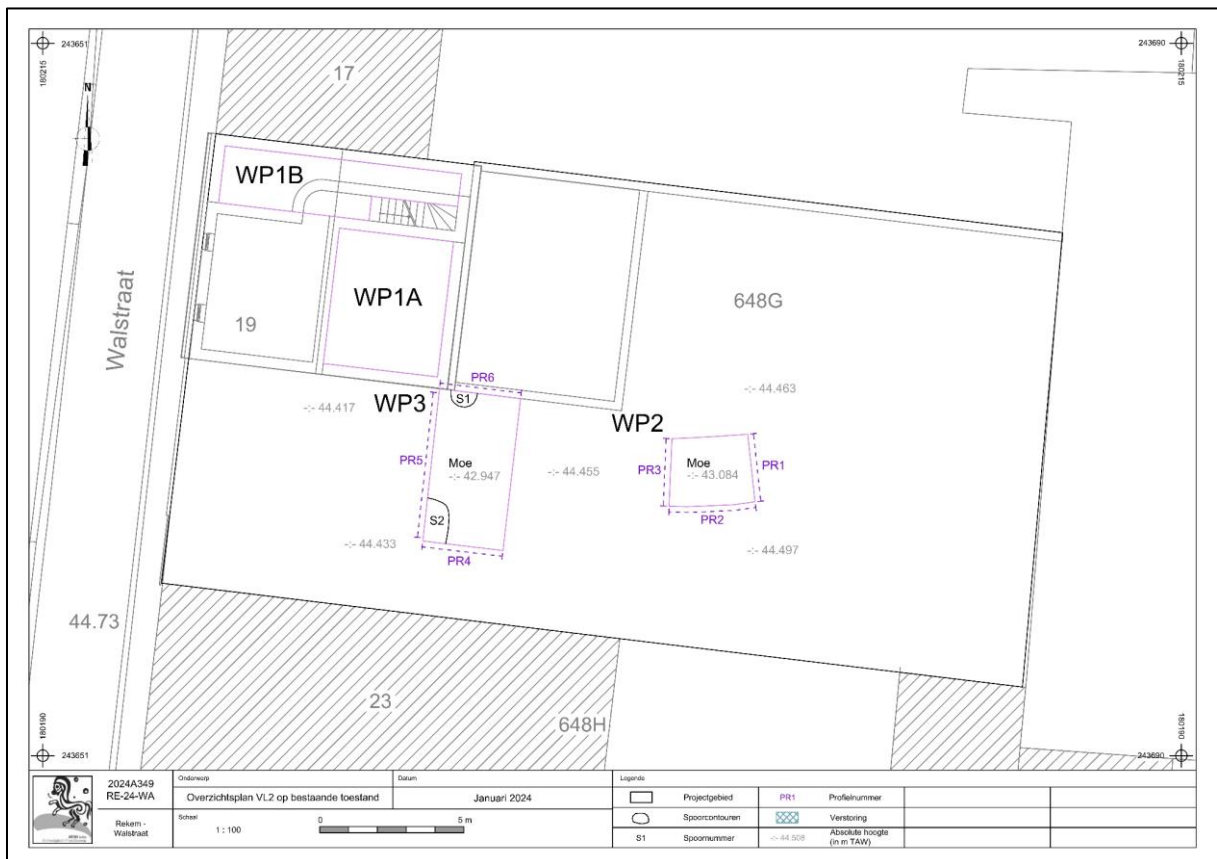
1. BESCHRIJVEND GEDEELTE

1.1 ADMINISTRATIEVE GEGEVENS

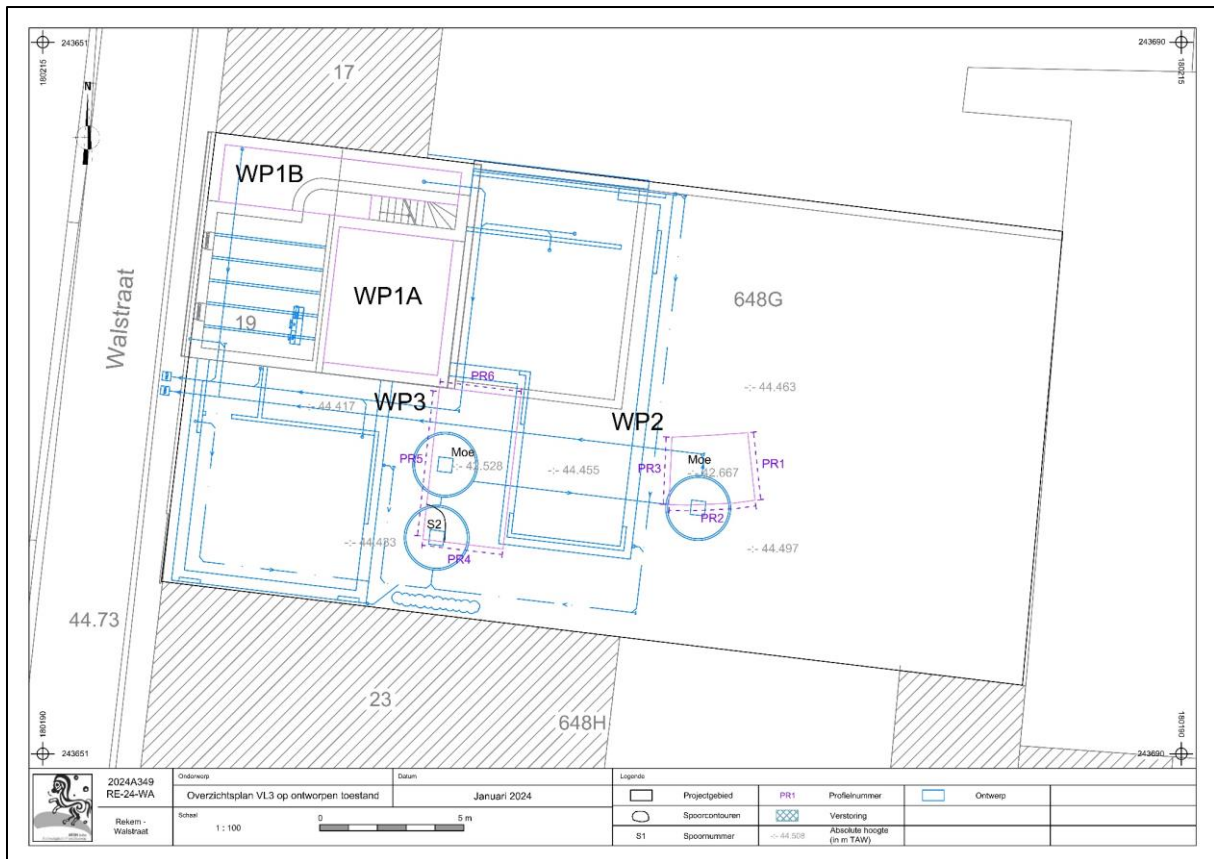
Projectcodes	Bureauonderzoek: 2023E189 Opgraving: 2024A349	
Naam en erkenningsnummer Archeoloog	Petra Driesen OE/ERK/Archeoloog/2015/00088	
Rechtspersoon	ARON bv Archeologisch Projectbureau, Bremakker 35, 3740 Bilzen OE/ERK/Archeoloog/2015/00006	
Andere actoren en specialisten binnen het project	Functie	Naam
	<i>Projectleiding</i> <i>Veldwerkleider</i> <i>Assistent-archeoloog</i> <i>Topograaf</i> <i>Materiaaldeskundige</i>	Petra Driesen Sid Skrabanja Yentl Gurny Joris Steegmans Natasja De Winter
Extern wetenschappelijk advies	<i>N.v.t.</i>	<i>N.v.t.</i>
Adresgegevens	Lanaken, Rekem, Walstraat 19	
Bounding box coördinaten	Xmin, Ymin: 243655.56,180193.75; Xmax, Ymax: 243686.79,180212.4	
Kadaster	Lanaken-Oud-Rekem 3de Afd. Sectie B perceel 648G	
Oppervlakte	Het totale projectgebied heeft een oppervlakte van ca. 469 m ² . De oppervlakte die tijdens het onderzoek werd opgegraven bedraagt 57,5 m ² . Er is een behoud in situ voorzien voor 411,5 m ² .	
Begin- en einddatum van het veldwerk	29-31 januari 2024	

Afb. 1. Orthofoto met afbakening van het onderzochte gebied (rood).

Afb. 2: Projectie van de aangetroffen sporen (vlak 2) op het kadasterplan.

Afb. 3: Projectie van VL3 op de ontworpen toestand.

1.2 ARCHEOLOGISCHE VOORKENNIS

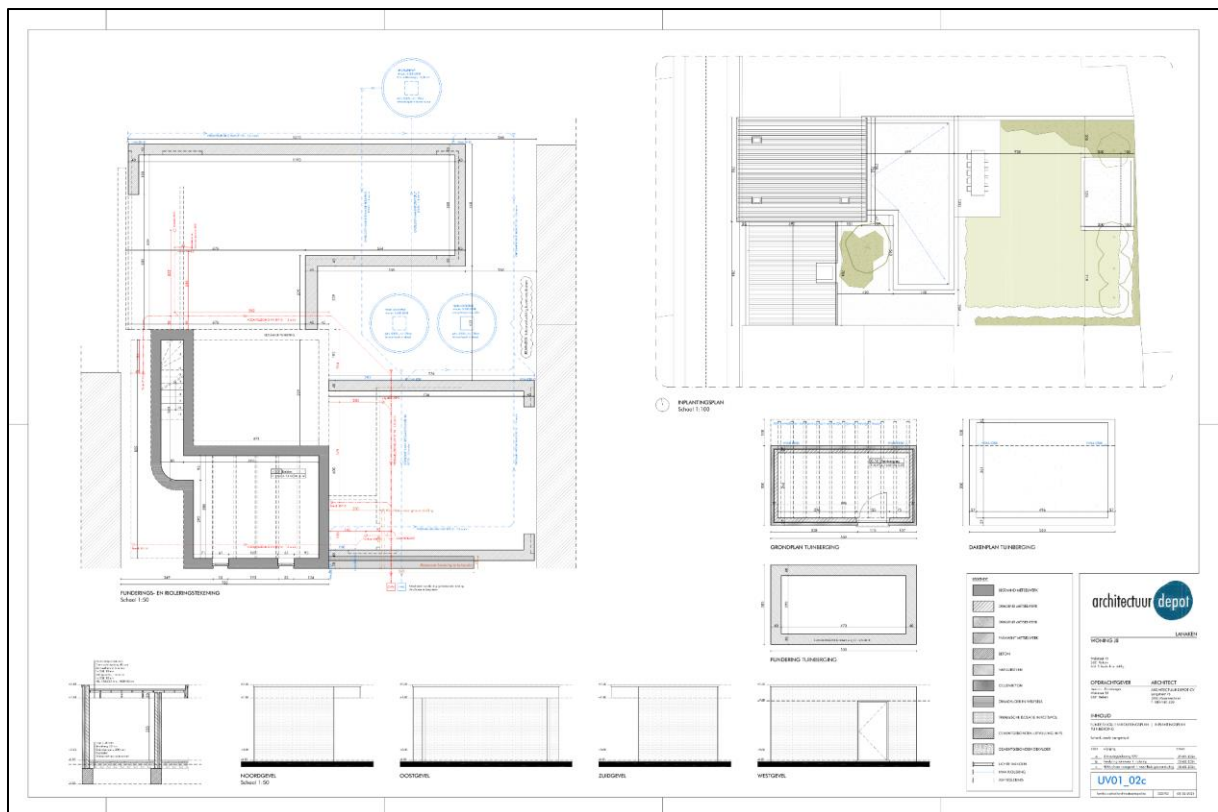
Het onderzoeksgebied bevindt zich binnen de vastgestelde archeologische zone van de historische stadskern van Oud-Rekem (besluit ID 140053)⁴, maar er werd tot op heden geen archeologisch onderzoek uitgevoerd. Voor een uitgebreider overzicht van de archeologische onderzoeken en vondsten in de onmiddellijke omgeving van het onderzoeksgebied wordt verwezen naar 2.1.3 Archeologisch kader.

1.3 DE ONDERZOEKSOPDRACHT

1.3.1 DE GEPLANDE WERKEN EN HUN IMPACT

De initiatiefnemer plant op een ca. 469 m² groot gebied groot gebied gelegen aan de Walstraat 19 te Oud-Rekem (deelgemeente van Lanaken, prov. Limburg) de afbraak van de bestaande bebouwing en de nieuwbouw van een woning incl. omgevingswerken. In het nieuwe complex zal de huidige kelder (ca. 34 m²) behouden worden (Afb. 4 en bijlage 14).

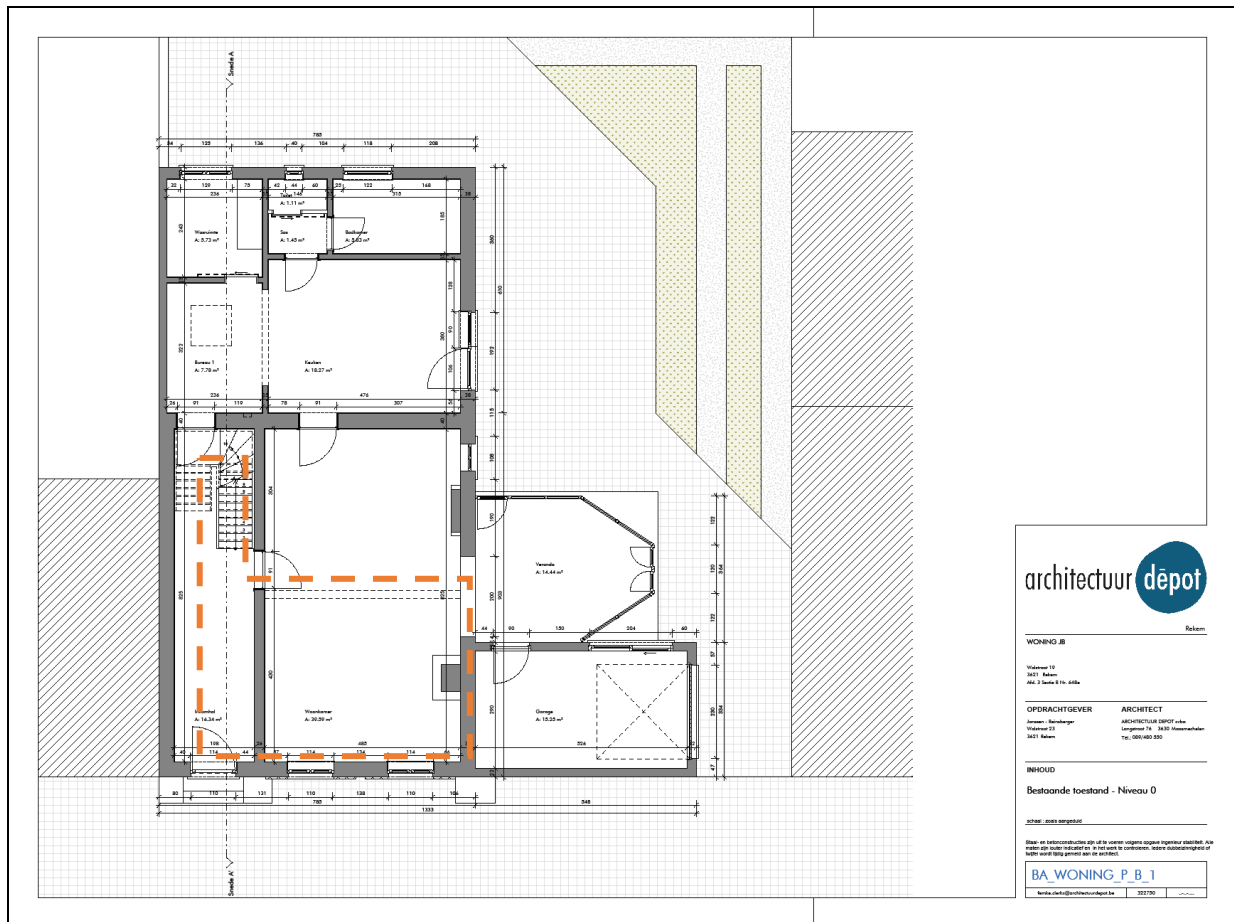
⁴ INVENTARIS ONROEREND ERFGOED 2023: Historische stadskern van Oud-Rekem [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/140053> (geraadpleegd op 22 mei 2023).

Afb. 4: Ontwerpplan (Bron: initiatiefnemer, digitaal plan, 08/02/2024, schaal onbekend).

Afbraak van de huidige toestand

Voorafgaand aan de feitelijke bouwwerken zullen de bestaande verharding, woning, carport en veranda afgebroken worden (bebouwde oppervlakte ca. 254 m², Afb. 5). Het bestaande gebouw is gedeeltelijk onderkelderd (ca. 34 m²) tot ca. 1,8 m diep. Deze ruimte wordt bewaard en ook in de nieuwe toestand niet uitgebreid. De exacte diepte van de funderingen van de niet onderkelderde delen (ca. 87 m²) en van de verharding (ca. 135 m²) is onbekend. De funderingen van de gebouwen die afgebroken worden, zullen volledig verwijderd worden. Voor de sloop van deze oppervlaktes gaan de bodemingrepen vermoedelijk niet dieper dan 50-80 cm onder het bestaande maaiveld. Deze bodemingrepen zullen machinaal gebeuren d.m.v. een graafmachine.

Afb. 5: Bestaande toestand. De oranje stippellijn duidt de te behouden kelder aan (Bron: initiatiefnemer, digitaal plan, datum onbekend, schaal 1:50, 2023E189).

Nieuwbouw

De ontworpen toestand omvat een bredere woning met carport (totale oppervlakte ca. 193 m²) en de bewaarde kelder (ca. 34 m²). (Afb. 4). In de noordoostelijke hoek wordt een fietsenstalling voorzien (ca. 16 m²). In het oostelijke deel en langs de zuidelijke zijde van het terrein worden kiezels- en klinkerverhardingen en groene zones voorzien.

Voor de delen die niet onderkelderd zijn, kan uitgegaan worden van een fundering die minstens tot op de vorstvrije diepte (ca. 80 cm) wordt uitgegraven.

De bodemingrepen ten gevolge van de verhardingen zullen reiken tot op een diepte van ca. 40-50 cm. Voor de aanleg van grasperken worden bodemingrepen gepland over een maximale diepte van ca. 20 cm onder het maaiveld. Voor het planten van bomen worden plantputten gegraven van ca. 0,80 m diep onder het maaiveld. Voor het planten van hagen zullen de bodemingrepen iets beperkter in diepte zijn.

Deze uitgravingen zullen machinaal gebeuren d.m.v. een graafmachine.

Centraal in de binnentuin worden op twee aparte locaties een hemelwaterput (5000L) en infiltratiemodules geplaatst (Afb. 4). Hiervoor kan een uitgraving tot 2,5 - 2,8 m worden aangenomen.

RWA en DWA leidingen lopen onder het funderingsniveau en rondom de bestaande kelder. De leidingen zullen aangesloten worden d.m.v. twee gescheiden aansluitingen op de bestaande riolering aan de Walstraat.

1.3.2 WETENSCHAPPELIJKE DOELSTELLING EN ONDERZOEKSVRAGEN

Doel van de archeologische opgraving is een inzicht te verkrijgen in de aard en de datering van de archeologische site. Uitgaande van de resultaten van omliggende onderzoeken betreft het de pre-stedelijke en stedelijke context van Oud-Rekem.

Tijdens het onderzoek moeten minimaal volgende onderzoeksvragen beantwoord worden:

Stratigrafie

- Hoe ziet, bondig samengevat, de stratigrafische opbouw van de site er uit (van oud naar jong)?

Sporen

- Zijn er sporen die gelinkt kunnen worden aan het middeleeuwse of pré-middeleeuwse gebruik van het terrein? Zo ja, uit welke periode dateren deze sporen en wat is de interpretatie ervan?
- Kunnen de postmiddeleeuwse sporen gerelateerd worden met de structuren die zichtbaar zijn op historische kaarten?
- In hoeverre kunnen er gebouwplattegronden worden herkend en kunnen er uitspraken worden gedaan met betrekking tot de typen plattegronden en functionele en constructieve aspecten van de gebouwen? Is er sprake van herstelfasen? Zijn er aanwijzingen voor interne organisatie binnen de gebouwen?
- Hoe eindigde iedere bewoningsfase (brand, afbraak, verbouwing,...)?
- Zijn er sporen aanwezig van tuininrichting en cultiveringslagen? Hoe was de zone ingedeeld? Is er een evolutie in tijd waar te nemen?
- Zijn er naast bewoningssporen en structuren en sporen van een tuininrichting ook sporen die wijzen op andere specifieke activiteiten? Zo ja, wat is de datering, de aard en de omvang (kleinschalig, eigen gebruik versus grootschalig, marktgericht) van deze activiteiten? Passen deze in de historische context van de locatie?

De vondsten

- Tot welke vondsttypen of vondstcategorieën behoren de vondsten, wat is de vondstdichtheid en de conserveringsgraad?
- Indien aanwezig, hoe moeten eventuele lithische artefacten geïnterpreteerd worden? Bevinden deze zich nog in situ, zijn ze restanten van uitgeloopte of vergraven sporen, ...?
- Wat kan er op basis van het organische en anorganische vondstmateriaal gezegd worden over de datering van de site, de materiële cultuur en de activiteiten op de site?

Natuurwetenschappelijk onderzoek

- Wat zijn, bondig samengevat, de resultaten van het natuurwetenschappelijk onderzoek?

Interpretatie vindplaats

- Hoe passen de resultaten van dit onderzoek binnen onze kennis van de stadsgeschiedenis en stadsontwikkeling van Oud-Rekem?

1.3.3 RANDVOORWAARDEN

De archeologienota met het programma van maatregelen voor de archeologische opgraving (ID 26488) werd door het *Agentschap Onroerend Erfgoed* in akte genomen zonder bijkomende voorwaarden op te leggen.

1.4 WERKWIJZE EN STRATEGIE

Op 19 januari 2024 werd door ARON bv bij het agentschap Onroerend Erfgoed een melding van de aanvang van de opgraving ingediend met referentie-ID 7870.

Het veldwerk - het opvolgen van het uitbreken van de vloeren en bestaande funderingen en het opvolgen van het plaatsen van de infiltratie- en waterputten - vond plaats op 29 en 31 januari 2024. Sid Skrabanja (ARON bv) was veldwerkleider en Yentl Gurny (ARON bv) was assistent-archeoloog. Joris Steegmans was aanwezig als topograaf.

Het eindverslag werd geschreven door Sid Skrabanja en Patrick Reygel.

Het programma van maatregelen zoals dat werd voorgesteld in de in akte genomen archeologienota (ID 26488)⁵ werd tijdens de opgraving deels gevolgd. De algemeen voorgestelde methodiek, waarbij de afbraakwerken en bodemingrepen archeologisch opgevolgd werden tot op verstoringsdiepte, werd wel gevolgd. De voorgestelde bouwplannen waren echter gewijzigd waardoor de bodemingrepen van de woning minder diep zouden worden aangelegd. Hierbij zouden enkel nog de dieperliggende waterputten voor een bodemverstoring zorgen. De andere bodemingrepen blijven in diepte beperkt tot maximaal circa 80 cm t.o.v. het nulpunt dat boven de bestaande bouwvoor is gesitueerd. Gezien het gehele onderzoeksgebied bedekt is door een relatief dikke bouwvoor (80-90 cm dikte) zal het potentiële bodemarchief door deze bodemingrepen niet verstoord worden en *in situ* behouden blijven.

Binnen het bestaande woonhuis werden in het niet-onderkelderde deel van de woonkamer en in de inkomhal de vloeren uitgebroken. De vlakken die hierbij ontstonden werden schoongemaakt en geregistreerd als WP1A en WP1B. In de oorspronkelijke plannen waren drie putten voorzien die samen in één grotere werkput onderzocht zouden worden. Volgens de gewijzigde plannen werden de regenwater en infiltratieputten echter op twee verschillende locaties geplaatst, waardoor er twee werkputten werden aangelegd (WP2 en WP3) die elk in drie vlakken werden onderzocht: onder de bouwvoor, een tussenvlak en op de maximale verstoringsdiepte (ca. 180-190 cm onder het maaiveld). In totaal werd zo een oppervlakte van 57,5 m² onderzocht (*Afb. 6*).

De werkputten werden aangelegd met een kraan op rupsbanden van 16 ton met een platte bak van 2 m breed. Het archeologisch team volgde de kraan hierbij al schavend op. Van de opgravingsvlakken werden aansluitend overzichtsfoto's gemaakt. Het vlak en de sporen werden daarna ingemeten door middel van Leica Viva GPS, met de planimetrie in Lambert coördinaten (ESPG:31370) en de altimetrie ten opzichte van de Tweede Algemene Waterpassing, conform CGP 14.3. Er werd een fotolijst opgesteld conform CGP 14.11.4. De sporen werden opgenomen in een sporenlijst opgemaakt conform CGP 14.11.7. Daarnaast werd er ook een vondstenlijst opgesteld conform CGP 14.11.5 en 14.11.6. Door het registreren van diverse profielen kon een beeld gevormd worden van de algemene bodemopbouw en stratigrafie.

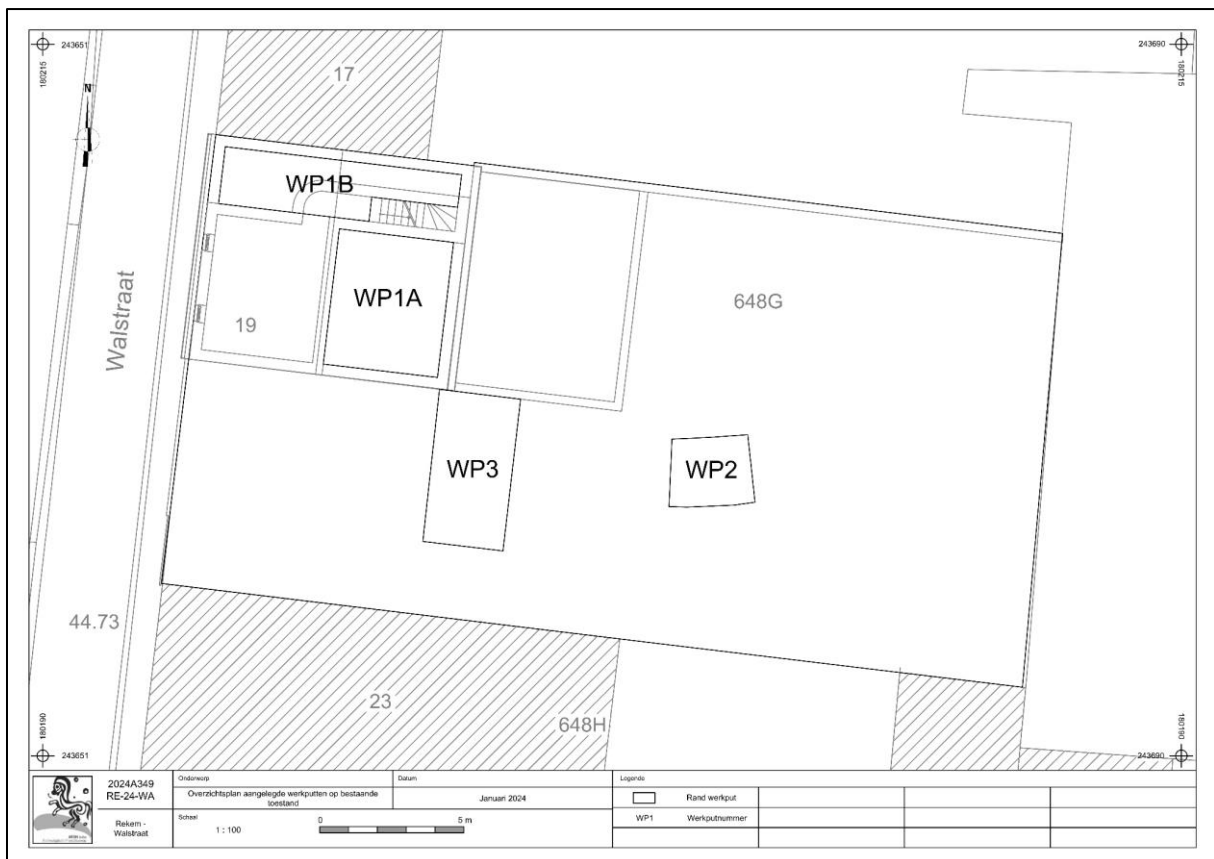
Er werden bij het veldwerk twee sporen geregistreerd. Omdat het ging om sporen die doorliepen in het profiel en (in het geval van S2) dieper gingen dan de maximale verstoringsdiepte werden beide sporen niet gecoupeerd. Door de registratie van profielen in werkputten 2 en 3 kon wel inzicht verkregen worden in de opbouw van het terrein. Alle sporen werden wel onderzocht op vondsten, zowel manueel als met een metaaldetector. De sporen

---

⁵ De Loof & Wesemael 2023.

werden conform de CGP (CGP 14.7) geregistreerd. De analoge registratie werd op het terrein uitgevoerd conform CGP 14.4. Er werd één vondstnummer uitgeschreven. Er werden geen stalen genomen. De vondsten werden per laag met de hand ingezameld.

De gps-opmetingen werden uitgelezen in AutoCAD. De gegevens werden verwerkt om de gevraagde plannen op te leveren die conform CGP 14.3 werden opgesteld. De coupe- en profieltekeningen werden gedigitaliseerd in AutoCAD, conform CGP 14.4 en CGP 14.5. GIS-bestanden werden opgemaakt in QGis.

Afb. 6: Plan met de contouren van aangelegde werkputten op kadasterplan.

2. DE ARCHEOLOGISCHE SPOREN

In dit hoofdstuk wordt eerst dieper ingegaan op het landschappelijke ligging van het onderzoeksgebied en wordt het historisch en archeologisch kader van het onderzoeksgebied en haar omgeving geschetst (2.1). Vervolgens wordt de bodemopbouw besproken (2.2). Daarna worden de sporen en vondsten besproken (2.3 en 2.4), en volgt een interpretatie (2.5).

Vanwege het kleine aantal aangetroffen sporen en vondsten werd geen assessmentrapport opgemaakt.

2.1 HET ONDERZOEKSGBIED⁶

2.1.1 LANDSCHAPPELIJK KADER

Geomorfologisch gezien is het onderzoeksgebied gelegen in de Maasvallei. Het Maaslandse landschap is tweedelig en bestaat uit drie laagterrassen in het westen, aanleunend bij het Kempisch Plateau, en in het oosten een brede alluviale gordel langsheen de stroom.

Tot het Vroeg-Pleistoceen was de Maas een bijrivier van de Rijn en liep ze niet in de huidige richting, maar van Luik richting Aken. Toen de Maas in de Elster- of Mindelijstijd (470.000 tot 420.000 jaar geleden) een massa puin uit de Ardennen te verwerken kreeg, verstopte de benedenloop van de Maas geleidelijk, totdat de rivier door haar noordelijke waterscheidingrug brak en zich in de vlakte stortte. Al dit materiaal werd afgezet in een grote puinkegel, het huidige Kempisch Plateau of Hoogterras van de Maas.

Volgens Paulissen is de evolutie van de Maas klimatologisch bepaald: erosie tijdens interglacialen en sedimentatie tijdens glacialen.

Het Rissglaciaal (380.000 tot 130.000 jaar geleden), ook wel het Saaliaan genoemd, is de belangrijkste periode voor de vorming van de huidige Maasvallei met de vorming van twee Middenterrassen. In een eerste deel van het Rissglaciaal (Riss I) werd het terras van Caberg-Pietersem gevormd, in een tweede deel (Riss II) het terras van Eisden-Lanklaar. Dit laatste kenmerkt zich door een zeer laag kwartspercentage, duidelijk lager dan alle hogere niveaus, hetgeen wordt veroorzaakt door de aanvoer van fris, nieuw puin uit de Ardennen. Beide sedimentatieperiodes, overeenkomend met de vorming van beide terrassen, zijn gescheiden door een belangrijke erosieperiode die resulteert in een kleine steilrand nabij Lanaken. Deze erosieperiode is waarschijnlijk te wijten aan een klimaatsverbetering tijdens het Rissglaciaal. Tijdens het Riss-Würminterglaciaal (Eem, 130.000 tot 117.000 jaar geleden) werd de Maas terug een erosieve rivier en werden de Rissterrassen gedeeltelijk opgeruimd.

Een opnieuw verwilderde rivier zette tijdens de laatste ijstijd, het Würmglaciaal (Weichsel, 116.000 tot 8000 BC), het terras van Mechelen-aan-de-Maas af. De grindafzettingen uit dit niveau zijn voornamelijk remaniëringen van oudere terrassen. Tijdens het Tardiglaciaal en met name de Late Dryas verliep de grindsedimentatie door de verwilderde Maas verder en het terras van Geistingen werd opgebouwd en bedekt door een zandig *alluvium*.

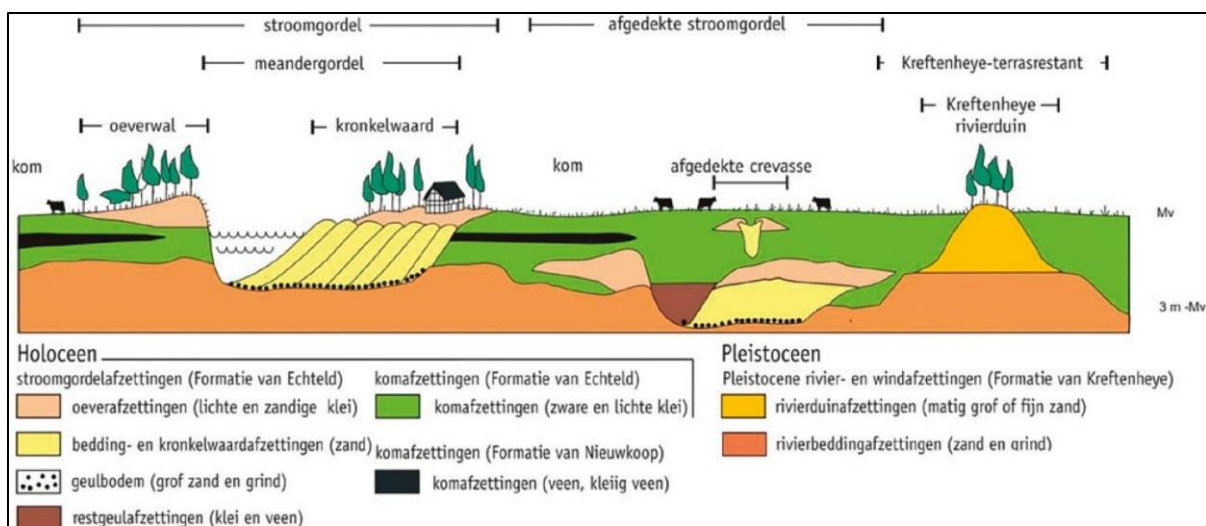
Rond 10.000 BP werd de glaciële koude definitief verdreven: de gemiddelde jaartemperaturen stegen tot de huidige waarde van ruim 10 graden boven nul. De permafrost verdween weer, de gemiddeld jaarlijkse afvoer van de Maas nam toe en de verdeling van de afvoer over het jaar werd gelijkmatiger. Het landschap raakte weer bebost en de aanvoer van geërodeerd hellingmateriaal nam af. De Maas reageerde door insnijding aan het begin van het Holoceen en door laterale uitruiming van de Late Dryas dalvlakte ter hoogte van vooral de hoofdgeul(en) van het systeem.

---

⁶Gebaseerd op het vooronderzoek uit de archeologienota: De Loof & Wesemael 2023.

De holocene Maas is een rivier met een hoge sinuositeit⁷, die in Belgisch Limburg een 4 km brede alluviale vlakte heeft opgebouwd door talrijke migraties en stroomverplaatsingen. Deze migraties veroorzaakten naast een laterale erosie eveneens een verticale erosie. Ze leidden ook tot het ontstaan van steiloevers/afslagoevers, grindbanken en kronkelwaardruggen.⁸

Oorspronkelijk bestond de Maas uit een systeem van hoofdgeulen, nevengeulen en oude geulen. Bij laagwater waren alleen de hoofdgeulen watervoerend, maar bij hoogwater liepen ook de andere geulen van het stelsel vol. De Maas heeft in zijn bedding of geul voornamelijk grinden afgezet. De holocene grinden worden de Stokkemgrinden genoemd. Op het grind is op de meeste plaatsen een pakket met veel fijnere sedimenten zoals zanden, lemen en kleien afgezet. Het betreft alluvium dat tijdens overstromingen buiten de actieve rivierbedding gesedimenteerd is.⁹ In dit alluvium kan een onderscheid gemaakt worden tussen restgeulsedimenten en overstromingssedimenten. Restgeulen worden vooral gekenmerkt door kleiige en fijnsiltige sedimenten, overstromingssedimenten zijn zandiger en siltrijker. Het alluvium dat door de Maas tijdens het Holoceen werd afgezet, wordt tot de Formatie van Leut gerekend. In de loop van het Holoceen nam de silratio van de overstromingsafzettingen toe, dit ten gevolge van ontbossingen die vanaf 4000 BP (midden-bronstijd) in het achterland van de Maas plaatsvonden. Men spreekt van de oudere Mullem-klei, anterior aan deze ontbossing, en de jongere Heppeneert-leem die er posterieur aan is. De dikte van de Formatie van Leut varieert van minder dan 1 m op de grindbanken tot 5 m in de restgeulen en kan op zeer korte afstand in dikte variëren.¹⁰

Afb. 7: Schematische weergave van de ontwikkeling van een kronkelwaard (Bron: van der Veen 2019, p. 13)

Het onderzoeksgebied zelf is gelegen in de alluviale vlakte van de Maasvallei. De huidige Maas stroomt ca. 1,8 km ten oosten. De rand van het terras van Mechelen-aan-de-Maas wordt ter hoogte van het onderzoeksgebied begrensd door de Groenstraatbeek die in een oude Maasgeul stroomt op ca. 800 m ten oosten van ons terrein.

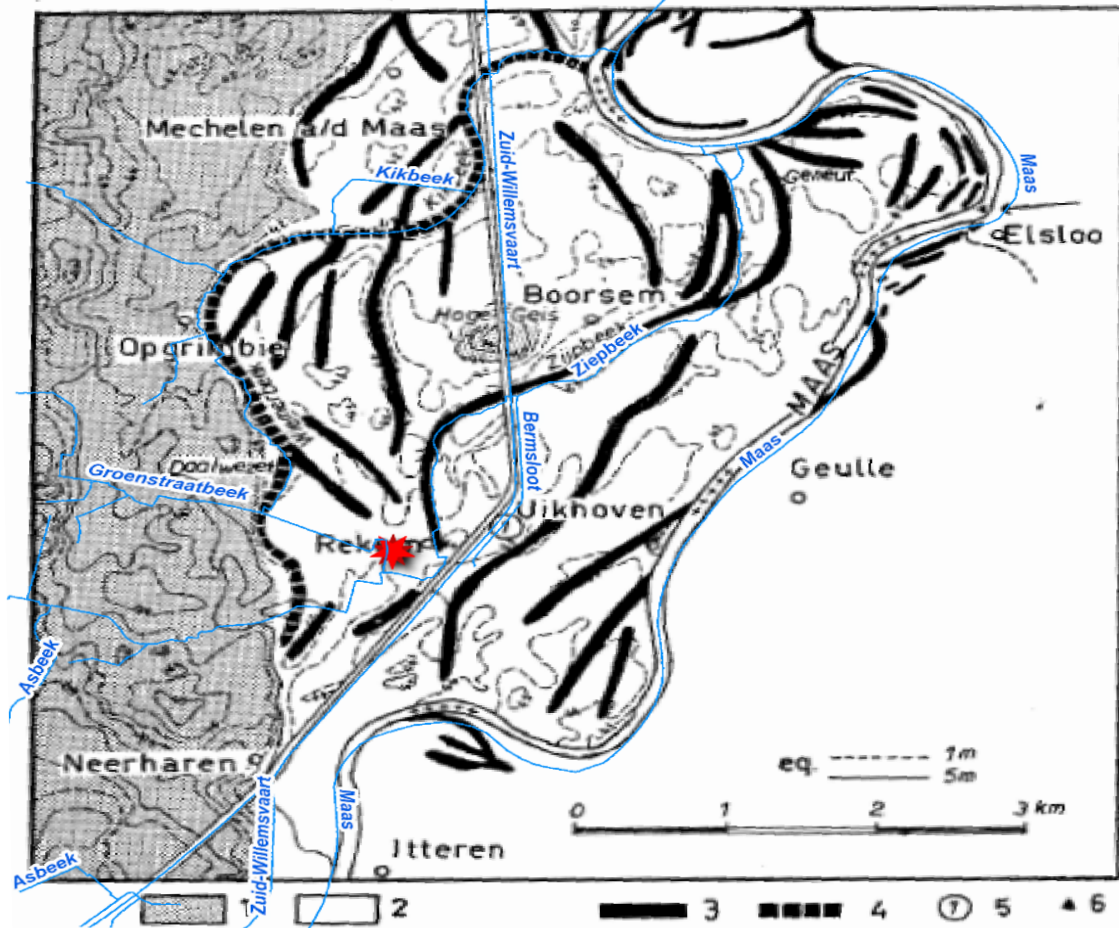
⁷ De sinuositeit, bochtigheid of kronkelfactor wordt in de literatuur op verschillende manieren gedefinieerd. Volgens sommigen is deze de verhouding tussen de werkelijke rivierlengte en de lengte van de riviervallei. Anderen omschrijven de sinuositeit als de verhouding van de helling van de vallei tot de helling van de rivierbedding. De sinuositeit is een goede parameter om het meanderend karakter van een rivier te definiëren. Hoe sterker de rivier meandert, hoe hoger deze factor. Een perfect rechte rivier heeft een kronkelfactor van 1, een normaal meanderende rivier heeft een waarde tussen 1,5 en 2, terwijl bij een extreem meanderende rivier de waarde zelfs groter dan 3 kan worden.

⁸ Een kronkelwaard is een gebied langs een rivier, waarvan het oppervlak bestaat uit meestal sikkelvormige ruggen (kronkelwaardbanken) en laagten, gevormd door zich verplaatsende meanders. In een meanderbocht is de stroomsnelheid het grootst bij de concave oever; hier treedt erosie op. Bij de convexe oever is de stroomsnelheid veel geringer en vindt sedimentatie plaats. Terwijl zo de buitenbocht zich door afkalven en erosie naar buiten verplaatst, groeit de binnenbocht door sedimentatie aan. Door een tijdelijk sterkere sedimentatie wordt een sikkelvormige kronkelwaardband van zand (en grind) tot boven gemiddeld waterpeil gevormd. Aan de kant van de rivier is deze bank het hoogst, aan de andere kant gaat de rug geleidelijk over in een laagte, waarna weer een rug volgt enz. Bij hoog water wordt er vooral in de laagten tussen de ruggen fijn materiaal (klei en zavel) afgezet. Bron: <https://www.ensie.nl/milieu-encyclopedie/kronkelwaard>.

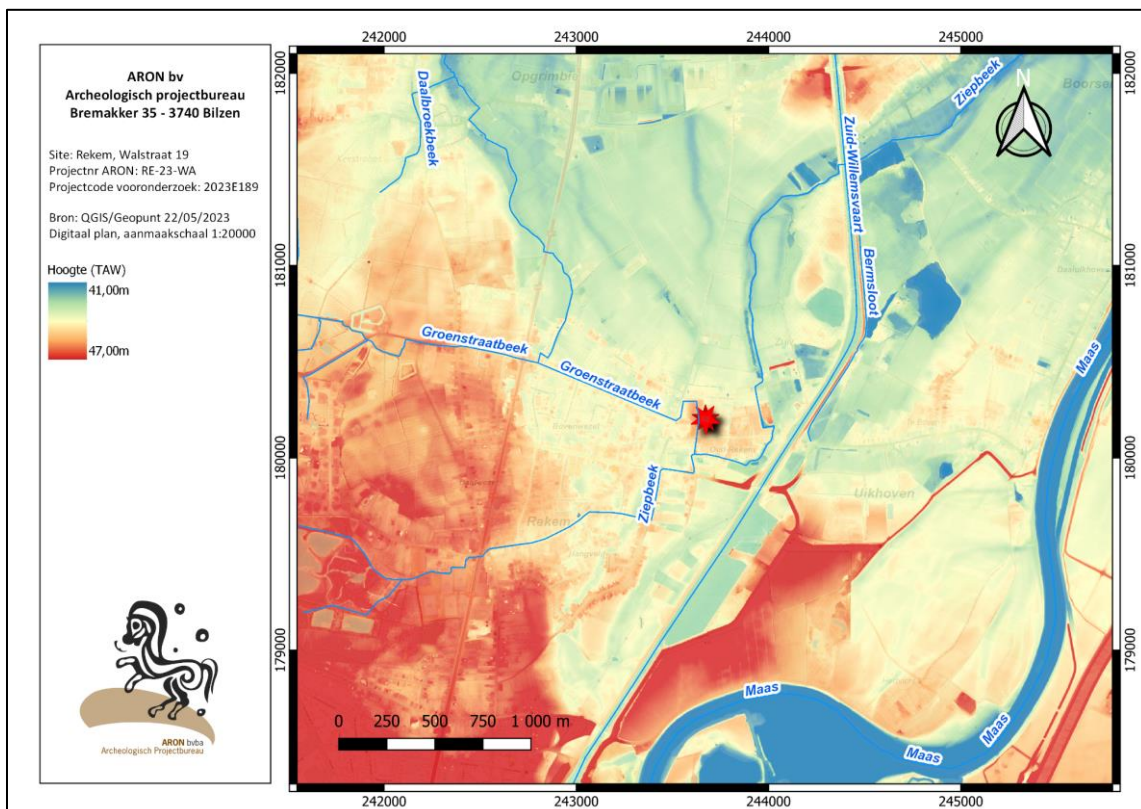
⁹ Beerten 2005, 22-23.

¹⁰ Beerten 2005, 30.

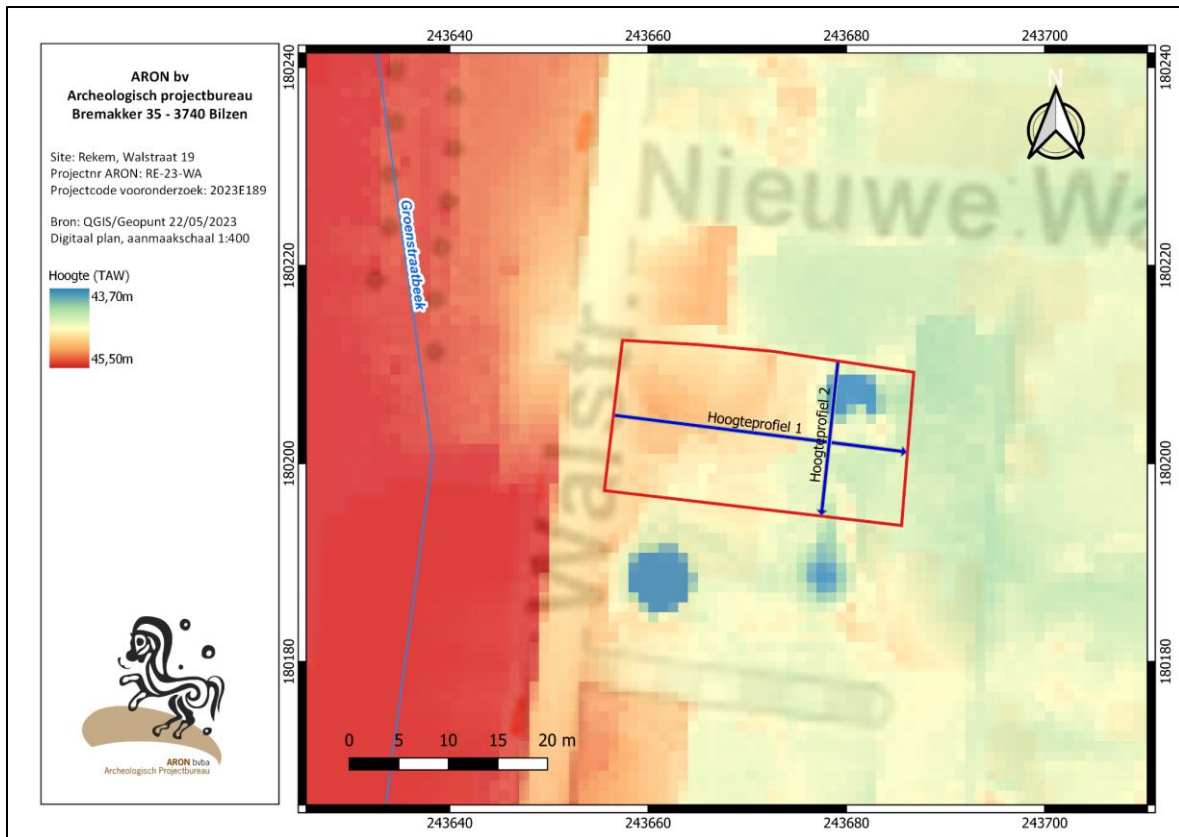

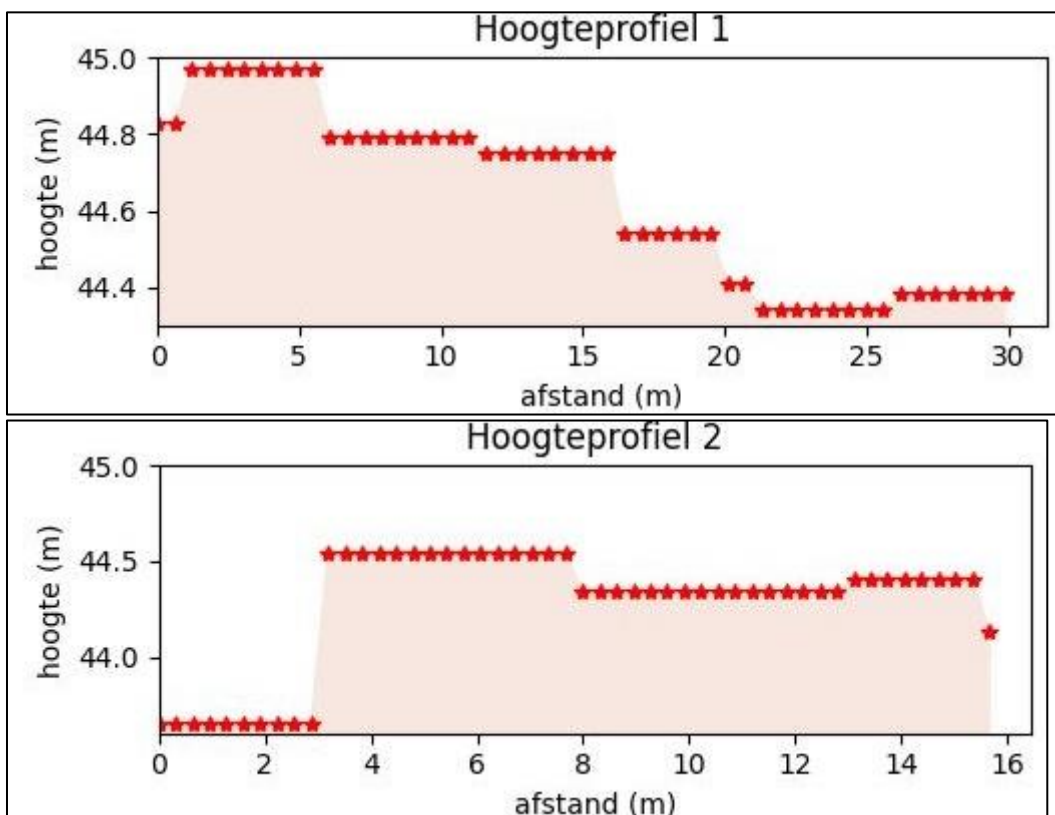
Afb. 9: De Maasvallei bij Neerharen – Mechelen aan de Maas met aanduiding van het onderzoeksgebied (rood) 1. Dekzanden, 2. Alluviale vlakte, 3. Oude Maasbeddingen, 4. Vermoedelijke Romeinse Maas, 5. Plaats der 14Cdatering, 6. Kasteel te Elsloo). (Bron: Paulissen (1973b), analoog plan, dd onbekend, aanmaatschaal onbekend, 2023E189).

Afb 10: Uittreksel uit het digitaal hoogtemodel Vlaanderen II (overzicht) met afbakening van het projectgebied in het rood.

Afb. 11: Uittreksel uit het digitaal hoogtemodel Vlaanderen II (detail) met afbakening van het projectgebied in het rood

Afb. 11: Hoogteprofielen van het onderzoeksgebied (QGIS/Geopunt, digitaal plan, dd. 22/05/2023, 2023E189).

Volgens de 'Geomorfogenetische Kaart voor het Maasdal' uit 2015 (GKM)¹⁴ ligt het projectgebied op een Jonge Dryas-terrasvlakte (*Afb. 12: paars*). De geul waarin de Groenstraatbeek stroomt, plaatst de kaart in het Subatlanticum (*Afb. 12: groen (HG4)*; datering 12 v. Chr. - 1050 n. Chr.), wat overeenstemt met de periode van de Romeinse tijd tot en met de volle middeleeuwen. Ten westen grenst het Holocene dal aan het oudere terras van Mechelen-aan-de-Maas (*Afb. 12: rood*). Op ca. 300 m ten oosten van ons terrein dateert de kronkelwaard in het Subboreaal (*Afb. 12: bruin (HW2)*; datering 3700 – 450 v.Chr.). Dit tijdvak komt in archeologische termen overeen met de periode van het midden-neolithicum tot aan de midden-ijzertijd.¹⁵

De paleogeografische kaart van het Maasdal¹⁶ - opgemaakt door de Vrije Universiteit Amsterdam als onderdeel van een promotieonderzoek door Woolderink - geeft aan de alluviale vlakte op en in de omgeving van het onderzoeksgebied een midden-Holocene datering (*Afb. 13, oranje & 14*). De stroomvlakte zou rond 3100 BP, de periode van de late Bronstijd, verlaten zijn. Op ca. 900 ten westen situeert zich het laat-pleniglaciale terras van Mechelen-aan-de-Maas (*Afb. 14, blauw*, einddatering 20000 BP).

Op de bodemkaart wordt het projectgebied bijna volledig als OB-bodem gekarteerd (*Afb. 15*). Bij OB-bodems werd het bodemprofiel door het ingrijpen van de mens gewijzigd of vernietigd (kunstmatige gronden). Op ca. 90 m ten noorden komt een Lbp-bodem voor. Lbp bodems zijn droge alluviale zandleembodems zonder profielontwikkeling deze bodems bestaan uit een Ap horizont die rust op een bruingrijze C horizont. In de meest voorkomende gevallen gaat de zandlemige bovenlaag over tot een lemige of kleiige ondergrond, die enige overeenkomst vertoont met de kenmerken van een textuur B horizont. Aangezien dergelijke gronden uitsluitend voorkomen in de Maasvallei mag de granulometrische variatie toegeschreven worden. Variant y duidt dat de sedimenten zwaarder worden in de diepte. Op ca. 200 m ten zuiden worden de zandleembodems matig droog (Lcpy).¹⁷

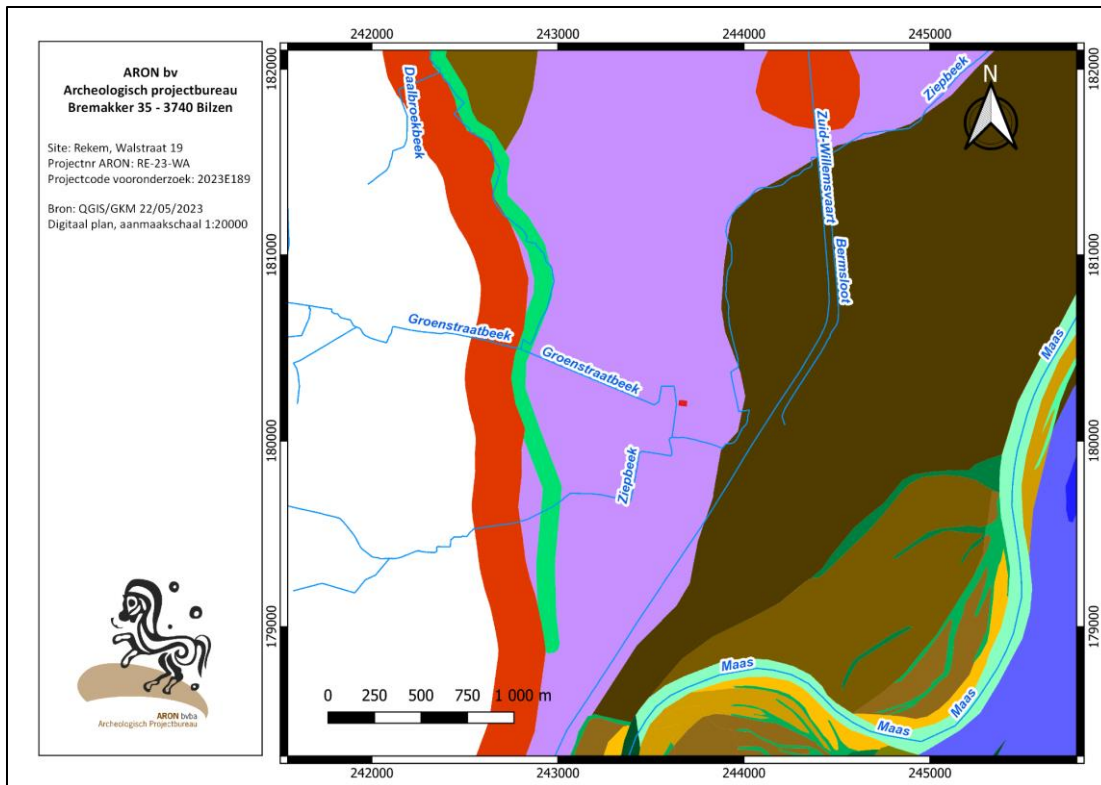
---

¹⁴ Isarin et al. 2015.

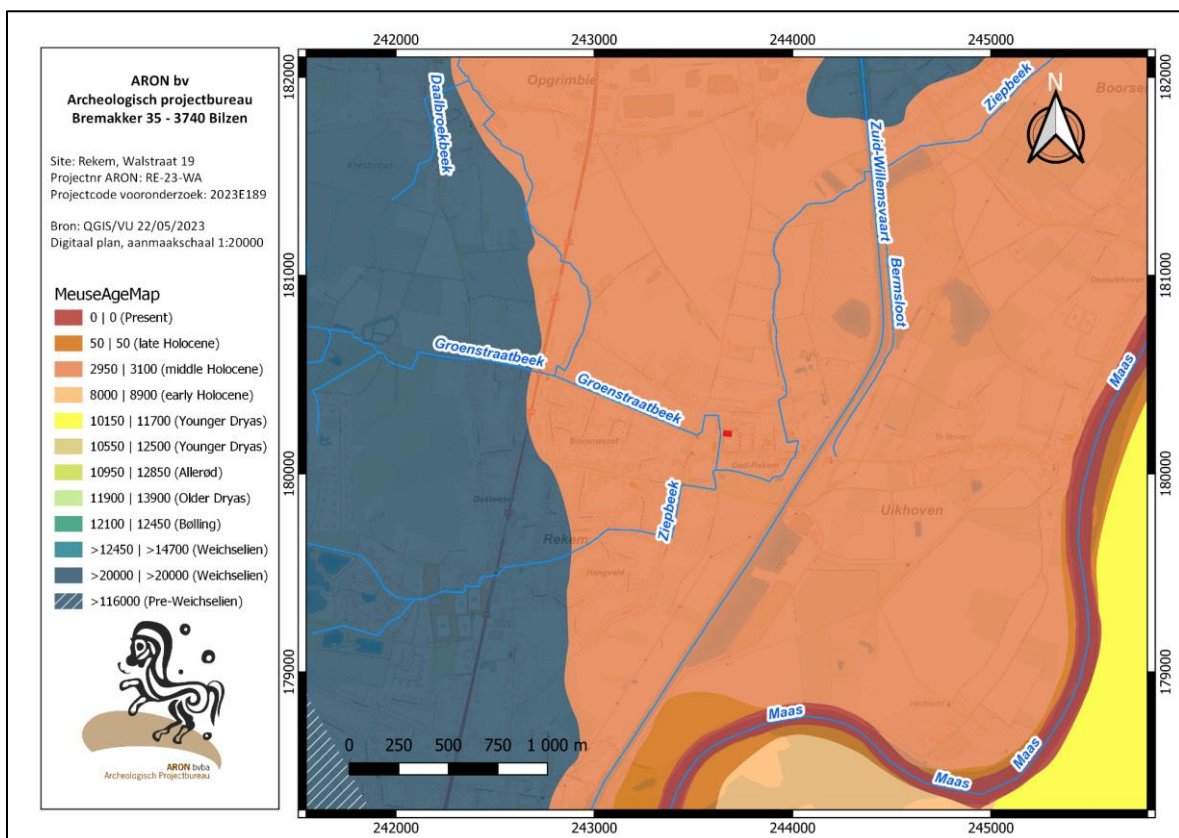
¹⁵ Dateringen zoals vermeld in Isarin et al. 2015a.

¹⁶ Woolderink et al. 2018: interactieve paleogeografische kaart te raadplegen via <https://arcq.is/1H4L9W>.

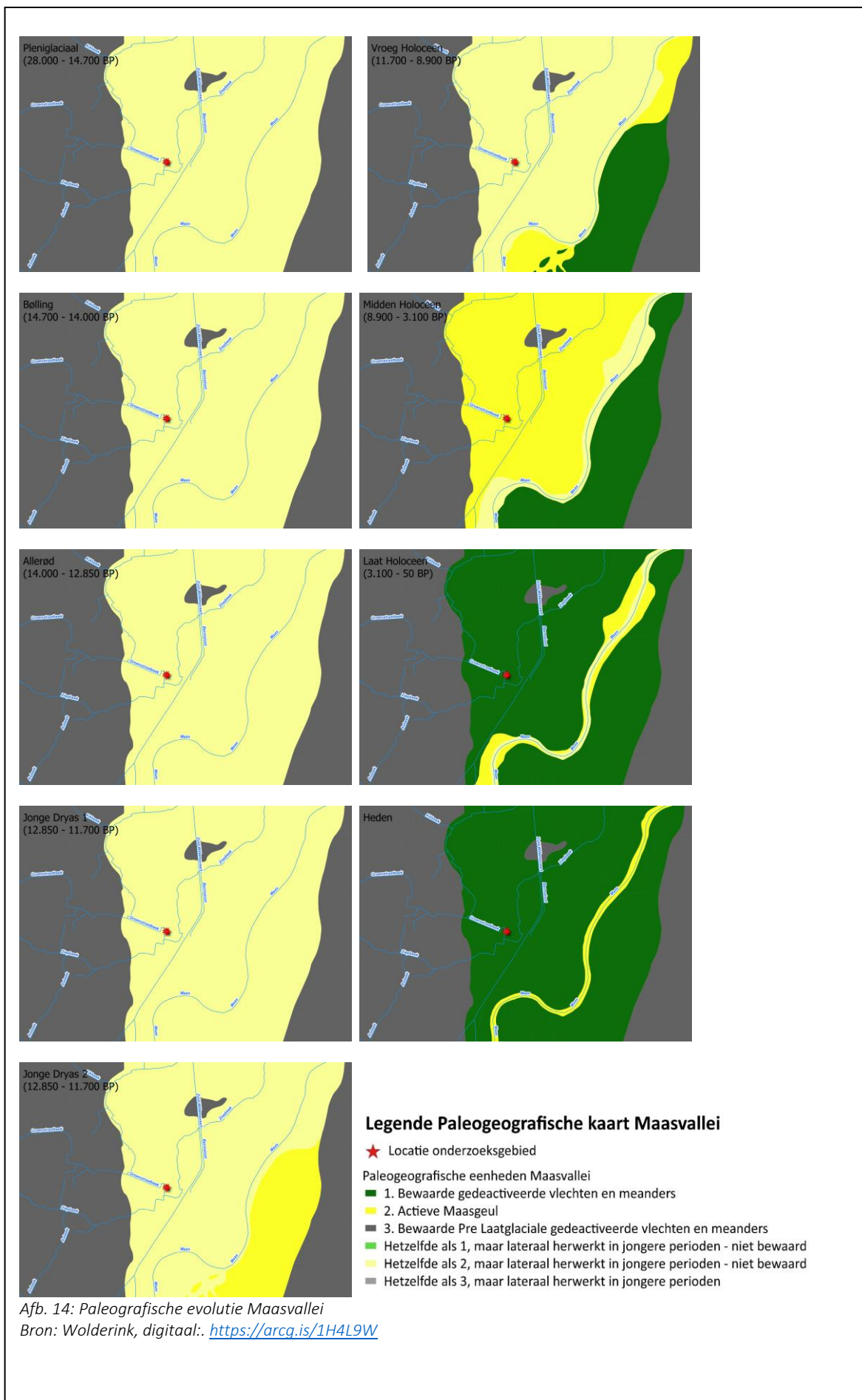
¹⁷ Baeyens 1978, 39-40.

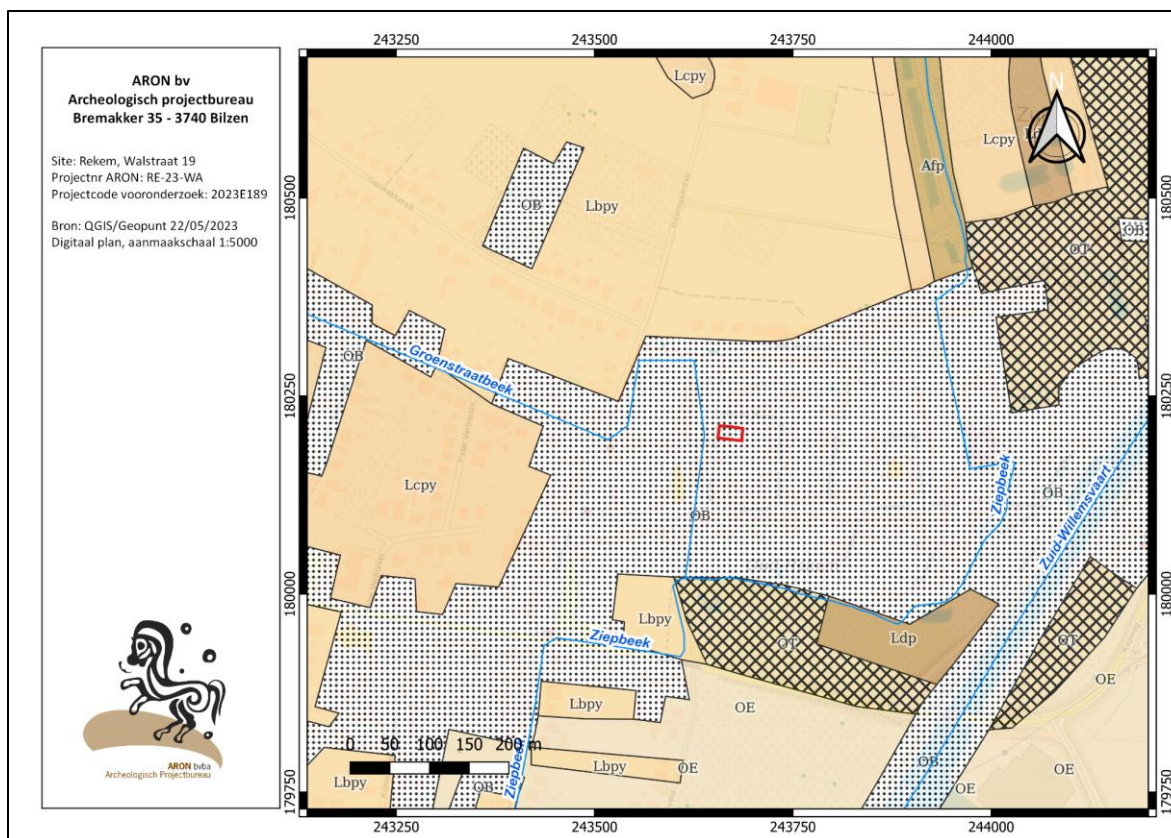

Afb. 12: Uitsnede uit de Geomorfogenetische Kaart van het Maasdal met aanduiding van het projectgebied (rood) (paars: Jonge Dryasterras, groen: Holocene geul, bruin: kronkelwaard HW2 (Subboreaal), rood interstadiale terrasvlakke).

Afb. 13: Uitsnede uit de Maasterrassenkaart Vrije Universiteit Amsterdam met aanduiding van het onderzoeksgebied (rood). Dateringen in 14C yr BP/cal yr BP (Bron: Wolderink, digitaal: <https://arca.is/1H4L9W>).

Afb. 15: Bodemkaart met aanduiding van het onderzoeksgebied in het rood.

2.1.2 HISTORISCH KADER

Beknopte geschiedenis van Rekem

Rekem was van in de middeleeuwen tot bij de bezetting door de Fransen in 1795 een vrije rijksheerlijkheid, die naast Rekem ook het gehucht Wezet omvatte. In de 13de en 14de eeuw werden Uikhoven en Boorseme toegevoegd. In 1356 werd de rijksheerlijkheid verheven tot rijksbaronie en in 1623 tot graafschap. Door de nabijheid van de stad Maastricht had Rekem gedurende de oorlogen van de 16de tot de 18de eeuw zwaar te lijden onder plunderingen, inkwarteringen en opeisingen van de verschillende legers.

De gemeente behield tot aan het einde van de 18de eeuw haar primitief uitzicht. Twee belangrijke ingrepen in de eerste helft van de 19de eeuw wijzigden dit: de aanleg van de Zuid-Willemsvaart, die de stad afsnijdt van het aangrenzende dorp Uikhoven, ten oosten van de oude stad en de aanleg van de steenweg Maastricht-Maaseik (huidige N78).

De gemeente is tegenwoordig op te delen in drie delen: de oude, omwalde stad met het grafelijk kasteel, de resten van oude bebouwing in de gehuchten Bovenwezet en Daalwezet en de nieuwe woonwijken aan de N78 naar Maaseik en ten noorden en zuiden van de Populierenlaan, waartoe ook het onderzoeksgebied behoort. De oude stad was voorzien van een drieledige omwalling: de eerste versterking uit 1590 was een herbouwing van de oude muren die reeds gebouwd werden ten tijde van de baronie ter bescherming van de toenmalige burcht. Deze eerste muur omvatte hoofdzakelijk het domein van het kasteel. De tweede omwalling, opgetrokken door graaf Ernest d'Aspremont-Lynden in 1625-1630, ommuurde de hele stad. In de westzijde bevond zich de Sint-Pieterspoort, aan de noordzijde de Kasteelpoort, aan de zuidzijde de Nonnenpoort en aan de zuidwesthoek de Maastrichterpoort. Van de Sint-Pieterspoort en Maastrichterpoort werden archeologische resten aangetroffen (infra, CAI 151704 en CAI 51298). Als bijkomende versterking voor het kasteel liet graaf Ferdinand d'Aspremont-Lynden tussen de twee hoger vermelde omheiningen in 1638 een derde wal bouwen. Deze wallen waren eveneens voorzien van een

grachtensysteem, dat zijn water ontving van de Ziepbeek en de Groenstraatbeek. De afbraak van de muren begon in 1821 en was in 1836 voltooid, op enkele uitzonderingen na. De oude structuur bleef vrij gaaf bewaard in het huidige stratenpatroon.

Beknopte geschiedenis van het onderzoeksgebied

De cartografische bronnen geven aan dat het onderzoeksgebied in het uiterste oosten bebouwd was in de 18de eeuw en verder volledig onbebouwd is gebleven van de 19de eeuw tot het einde van de 19de eeuw - begin van de 20ste eeuw, toen de huidige bebouwing aan de Walstraat 19 opgetrokken werd.

Op de *Villaretkaart* (1745-1748, *Afb. 16*) is het terrein enkel bebouwd in de noordoostelijke hoek en voor de rest is het onbebouwd. De Ziepbeek is ten zuidwesten van het onderzoeksgebied, langs de weg Sint Pieter, zichtbaar terwijl de beek - die als stadsgracht fungeerde - zonder water is aangeduid ter hoogte van de westelijke rand van het gebied. Op ca. 70 m ten zuiden – waar de muurresten van de stadspoort aangetroffen werden – ligt een brug over het kanaal. Het klooster tegenover ons terrein is reeds aangelegd, maar nog niet omringd door de Ziepbeek/stadsgracht, zoals op de *Ferraris*kaart.

De *Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden*, opgesteld op initiatief van Graaf de Ferraris (1771-1778, *Afb. 17*) toont het projectgebied nog bebouwd langs de gehele oostelijke zijde. De Ziepbeek loopt rondom het omwalde stadscentrum.

Afb. 16: Villaretkaart (1745-1748) met aanduiding van het onderzoeksgebied (rood).

Afb. 17: Detail uit de Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden, opgesteld op initiatief van Graaf de Ferraris (1771-1778) met situering van het onderzoekgebied (rood).

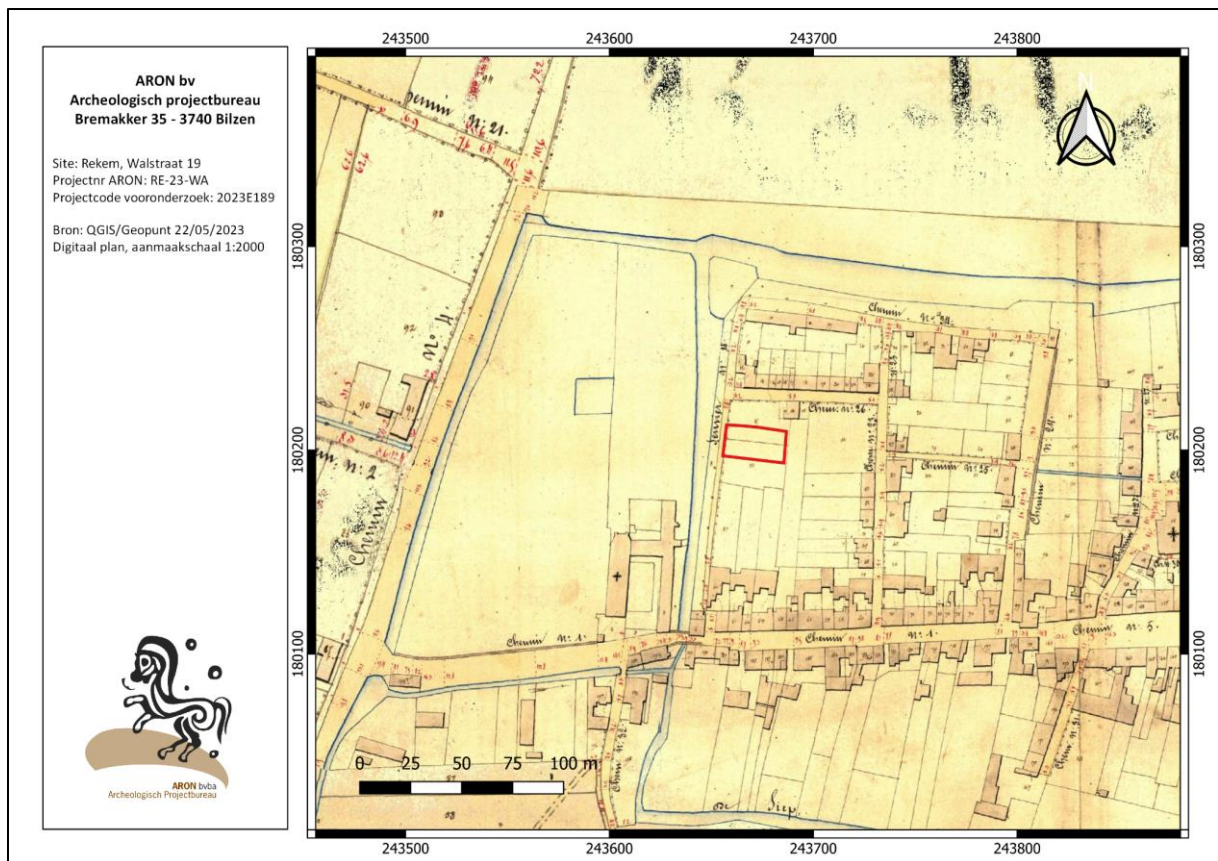
De afbraak van de muren (1821-1836) is op de Atlas der Buurtwegen (ca. 1841, Afb. 18) voltooid, op enkele uitzonderingen na, maar het straatpatroon weerspiegelt de 16de-eeuwse wallen. Het projectgebied is volledig onbebouwd.

Op de *topografische kaart* uit 1873 (Afb. 19) is het meest noordelijke hoekhuis – aan de Walstraat 17 – reeds gebouwd, terwijl het erop lijkt dat ons terrein nog onbebouwd is aan de straatkant. In het oostelijke deel ligt een (bij)gebouw.

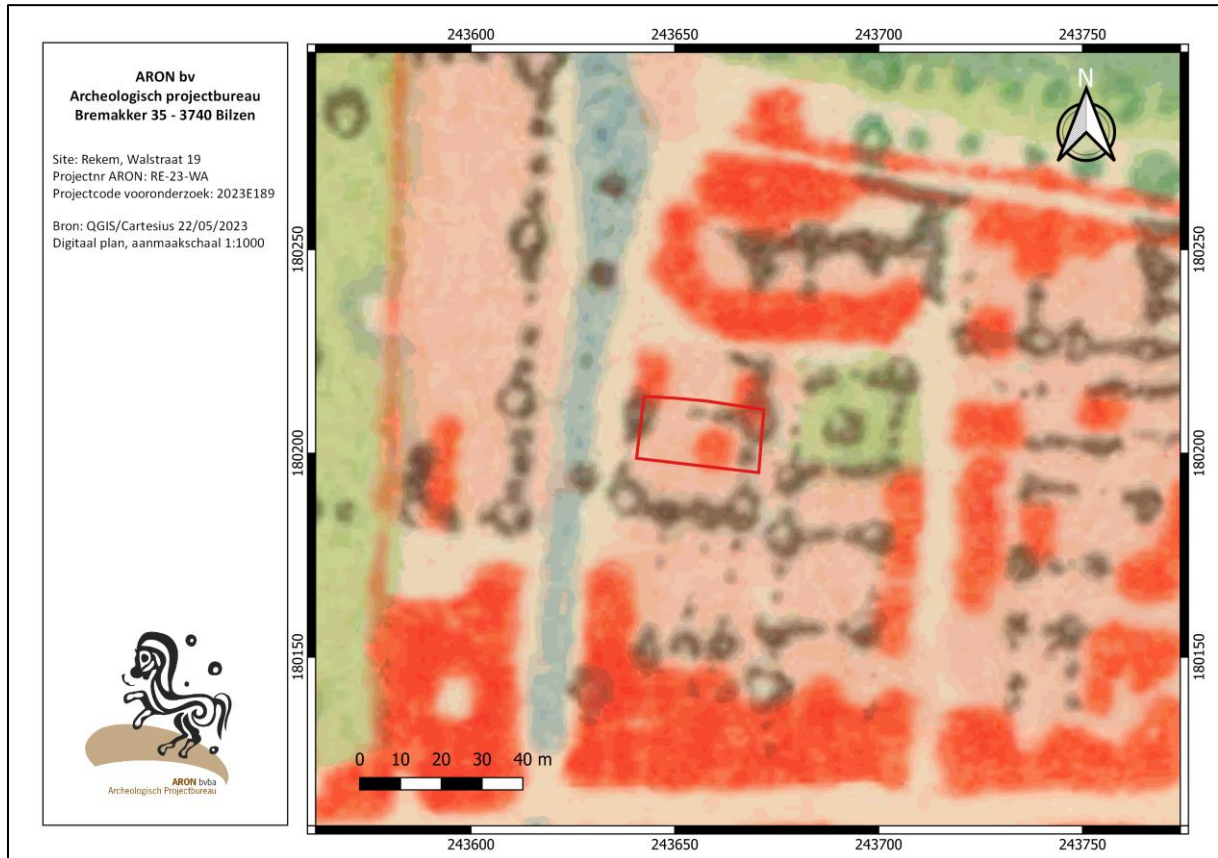
Het tweede hoekhuis - op ons terrein aan de Walstraat 19 - is op de *topografische kaart* uit 1904 reeds gebouwd, maar enkel langs de straatzijde. De huidige L-vormige bebouwing is te herkennen sinds de topografische kaart uit 1939 (Afb. 20).

Het projectgebied is op de *orthofoto* uit 2000-2003 (Afb. 21) bijna volledig bebouwd/verhard in het centrale en in het westelijke deel. In het oostelijke deel van het terrein lijkt er een rechthoekige verharde (of bebouwde) oppervlakte te zijn.

Deze is afgebroken – tijdens bouwwerken op het aanpalende zuidelijke perceel - op de *orthofoto* uit 2014 (Afb. 22). Het is daarom ook waarschijnlijk dat de ca. 1 m dikke verlaging op het DHM te wijten is aan deze recente bouwfase (zie ook Afb. 11, *hoogteprofiel 2*).

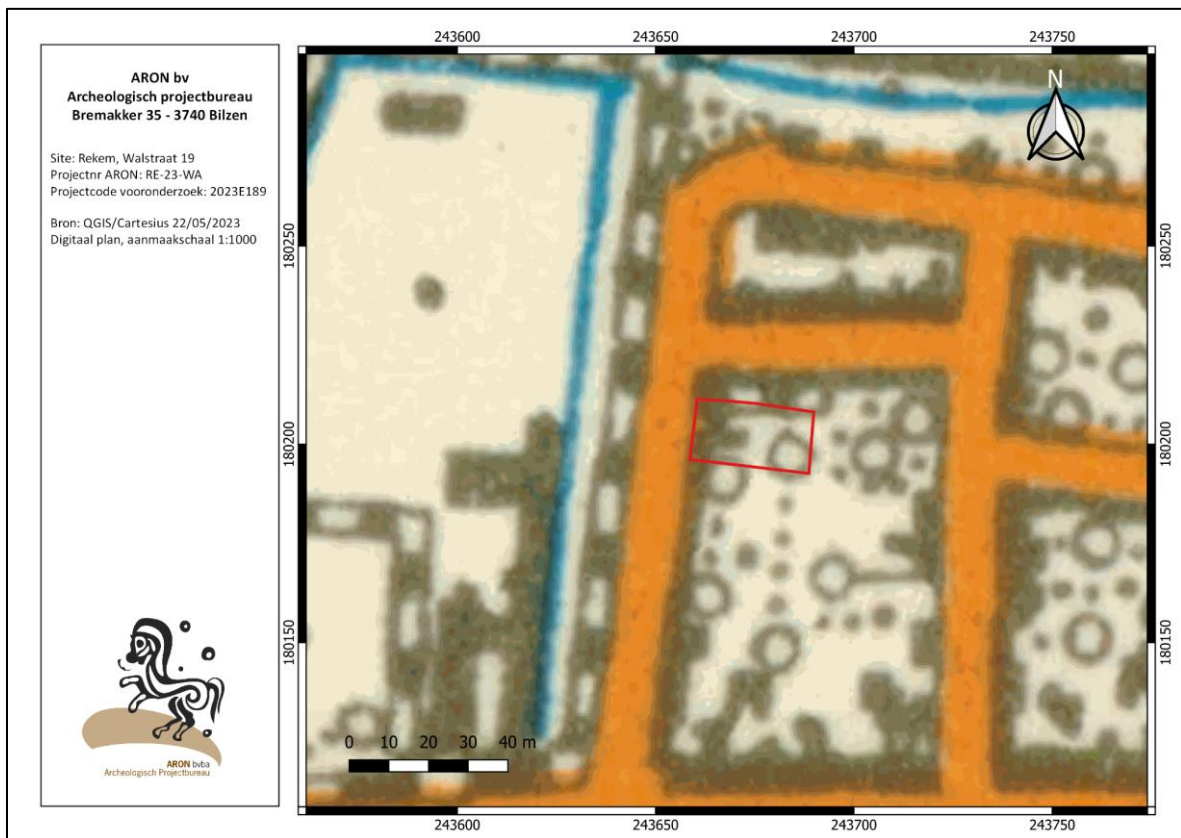
Afb. 18: Atlas van de Buurtwegen (ca. 1841) met aanduiding van het onderzoeksgebied (rood).

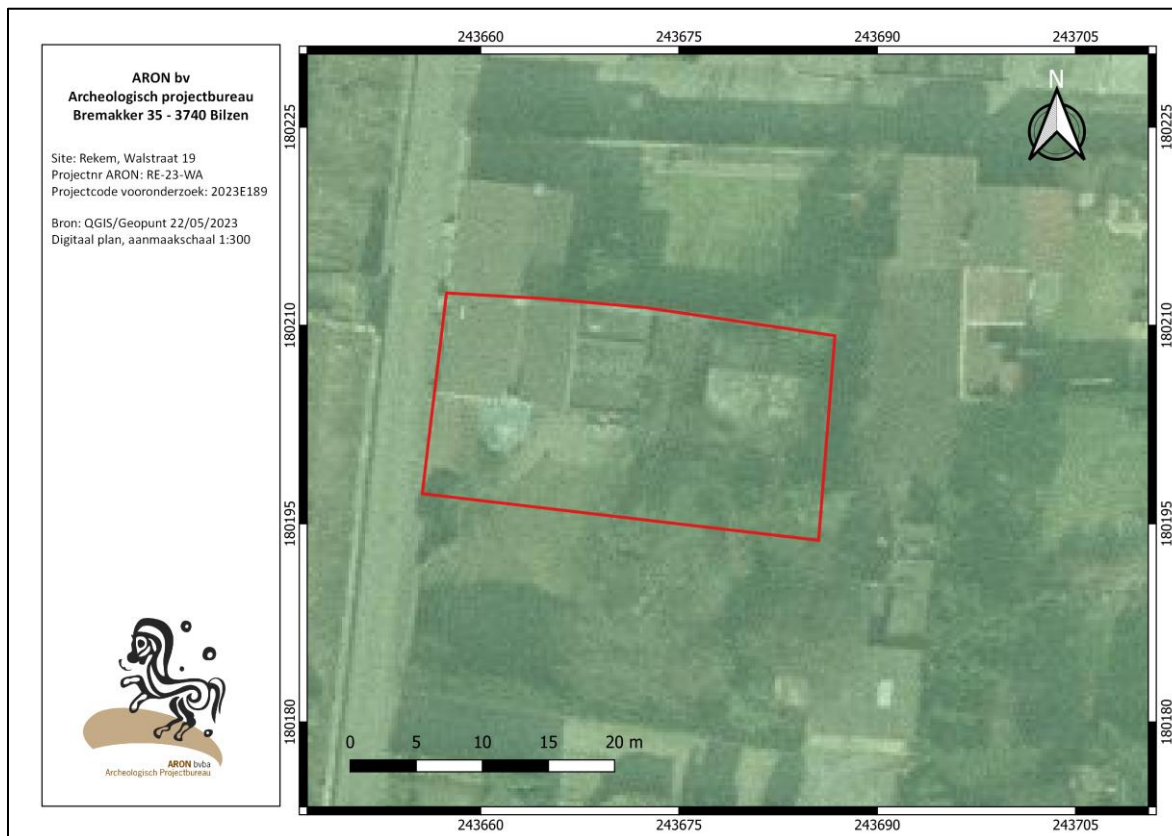
Afb. 19: Topografische kaart uit 1873 met aanduiding van het onderzoeksgebied (rood).

Afb. 20: Topografische kaart uit 1904 met aanduiding van het onderzoeksgebied (rood).

Afb. 21: Topografische kaart uit 1939 met aanduiding van het onderzoeksgebied (rood).

Afb. 22: Orthofoto uit 2000-2003 met aanduiding van het onderzoeksgebied (rood).

Afb. 23: Orthofoto uit 2014 met aanduiding van het onderzoeksgebied (rood).

2.1.3 ARCHEOLOGISCH KADER

Ter hoogte van het onderzoeksgebied, dat volledig binnen de vastgestelde archeologische zone van de historische stadskern van Oud-Rekem (besluit ID 140053) ligt, werd tot op heden geen archeologisch onderzoek uitgevoerd. Het projectgebied bevindt zich in de Walstraat.¹⁸ Deze straat lijnt het oorspronkelijke noordwestelijke stadsgedeelte af door de rechte hoek die gevormd wordt door het in noordelijke en vervolgens in oostelijke richting lopende straattracé; dit is het tracé van de thans verdwenen tweede stadswal, opgetrokken door graaf Ernest d'Aspremont-Lynden in 1625-1630. Dit stadsdeel was gekenmerkt door schaarse bebouwing.¹⁹

De stad was voorzien van een driedelige omwalling, waarvan verscheidene resten bewaard bleven (muren, grachten, een poort, een vestingstoren) en waarvan het tracé nog duidelijk is af te lezen in het huidige straatbeeld.

De eerste omwalling, daterend van 1607, omvatte het domein van het kasteel en de huidige Kanaalstraat. Van deze versterking bleef een gedeelte der grachten bewaard bij het kasteel en Oude God, een hoektoren in het park van de psychiatrische instelling waartoe het kasteel van Rekem thans behoort, en een poort (namelijk de Uikhover in Oude god).

Als bijkomende versterking voor het kasteel liet graaf Ferdinand d'Aspremont-Lynden tussen de twee hogervermelde omheiningen in 1638 een derde wal bouwen met aan het einde van de Herestraat de Middelpoort, ook Ferdinandpoort, Aspremontpoort en Isabellapoort genoemd, die tot in 1862 bleef staan. Van deze omheining bleven er resten in de Schijfstraat en in de tuin van het huis gelegen Patersstraat nummer 5. Deze wallen waren tevens voorzien van een grachtensysteem, dat zijn water opving van de Ziepbeek en de Groenstraatbeek. Van deze grachten zijn eveneens op verschillende plaatsen resten bewaard. De afbraak van deze muren begon in 1821 en was in 1836 voltooid, op de hoger vernoemde delen na.

De tweede omwalling, opgetrokken door graaf Ernest d'Aspremont-Lynden in 1625-1630, ommuurde de ganse stad met als grens de huidige Walstraat en met aan de westzijde de thans verdwenen Bovenste poort, ook Sint-Gobertuspoort, Bospoort, Maastrichterpoort, Rappepoort en Paterspoort genaamd. De resten van de stadsomwalling zijn beschermd als monument (ID 3432, *Afb. 24 zwartblauw gearceerd*).²⁰

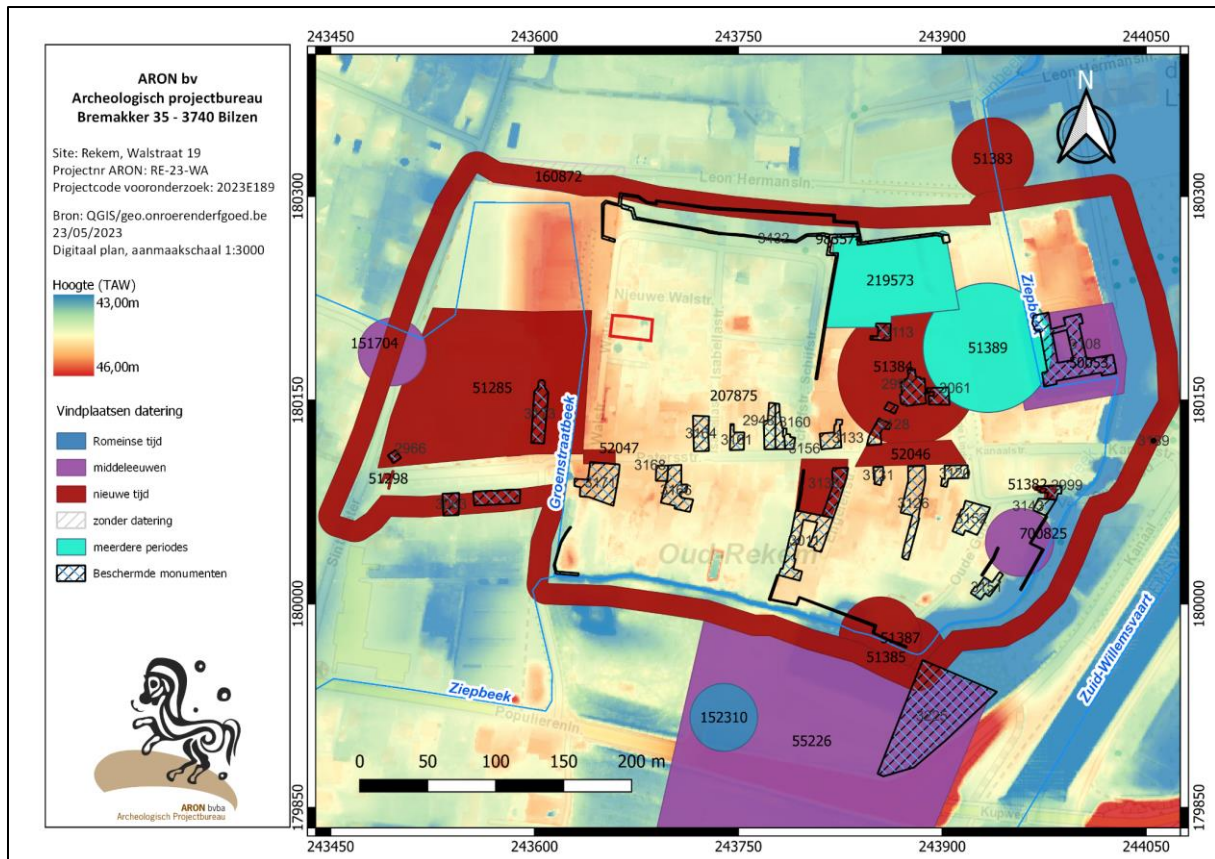
In het verleden werd aangenomen dat het noordwestelijke deel van de stad enkel door grachten en een aarden wal beschermd was. Door een beperkt onderzoek onder de oostelijke muur van het klooster werd een muur uit de 17de eeuw vastgesteld. Westwaarts aansluitend op deze muur werd een met Maaskeien geplaveide vloer aangetroffen met aan de westzijde een sleuf, vermoedelijk het resultaat van een vroegere - en uitgebroken - fundering. Een houten palissade sloot een breed plateau af voor de gracht. Verder in de Walstraat werd een 2,6 m diep gefundeerde muur aangetroffen onder het maaiveld van de straat. Deze muur lag 9 m noordwaarts uit de as van deze straat.²¹

¹⁸ INVENTARIS ONROEREND ERFGOED 2023: Historische stadskern van Oud-Rekem [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/140053> (geraadpleegd op 22 mei 2023).

¹⁹ INVENTARIS ONROEREND ERFGOED 2023: Walstraat [online], <https://id.erfgoed.net/themas/334> (geraadpleegd op 24 mei 2023).

²⁰ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/3432>

²¹ Janssen 1979, 173-188.

Afb. 24: Detail uit de Centrale Archeologische Inventaris met aanduiding van de omliggende vindplaatsen, beschermde monumenten (zwartblauw gearceerd) en het onderzoeksgebied (rood) op het DHM(Uittreksels uit Cartoweb.be met toelating van het Nationaal Geografisch Instituut C18008 – www.ngi.be)

CAI 207875, op ca 80 m ten noorden van ons terrein, geeft de 16de -eeuwse stadsomwalling weer zoals aangeduid op de *Ferrariskaart*.

CAI 52047 duidt muurresten van de Westpoort aan op ca. 80 m ten zuiden van ons terrein. Uit mergel en baksteen opgetrokken muurresten werden aangeduid naast de eigenlijke stadsmuur die volledig uit baksteen was opgebouwd. In de aanlegsluif van de muren werd aardewerk uit de 17de eeuw gerecupereerd. In het verlengde hiervan, in de richting van de oude stad, werden bij de controle van rioleringswerken muurresten aangetroffen, mogelijk deel uitmakend van de westpoort naar de stad (CAI 52047).

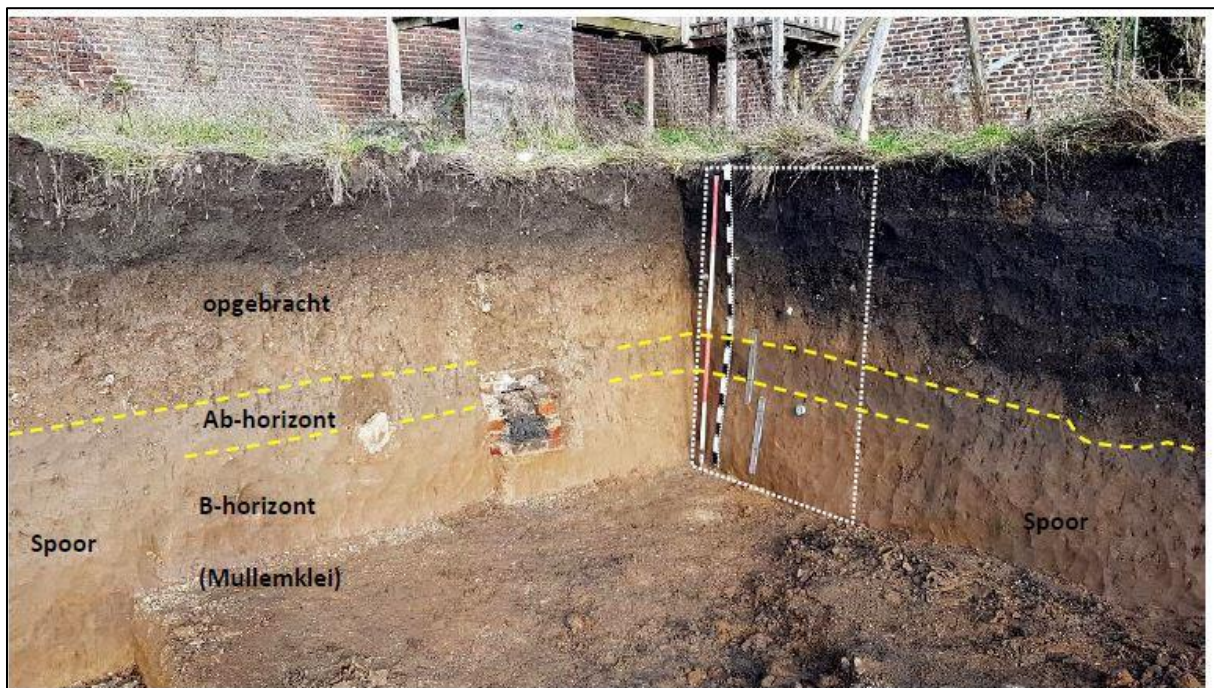
CAI 151704, op ca. 150 m ten westen van ons terrein, duidt de locatie aan van de laat-middeleeuwse Sint-Pieterspoort. Bij een controle van werken werden hier in 2010 een aantal muurrestanten bestaande uit baksteen en mergelsteen aangetroffen, deel uitmakend van de voormalige stadspoort. Vermoedelijk bestond de poort uit twee bouwfases, waarvan de meest recente uit de 16de-17de eeuw dateert. De bakstenen constructie werd immers tegen de oudere stadspoort gebouwd, op de plek waar voorheen de grachten gesitueerd waren.

CAI 51383, op ca. 250 m ten noordoosten, bevindt zich de oude kasteelpoort van het kasteel d'Aspremont Lynden. De poort zou dateren uit de 16de eeuw.

CAI 51389 is de oude parochiekerk gewijd aan Sint Pieter die op ca. 200 m ten oosten van ons terrein lag. De kerk is verbonden aan het kasteel van Reken en staat in de kern van het vol-middeleeuwse feodale Reken. Na 1707 zou de kerk herbouwd zijn, zij het meer naar het westen toe (CAI 51384). De oudste sporen dateren vermoedelijk uit de 12de eeuw, maar volgens een inscriptie boven de deur zou het gebouw teruggaan op een kapel uit 989. Verder wordt melding gemaakt van 'wat prehistorische werktuigen en een enkel Romeins scherfje'.

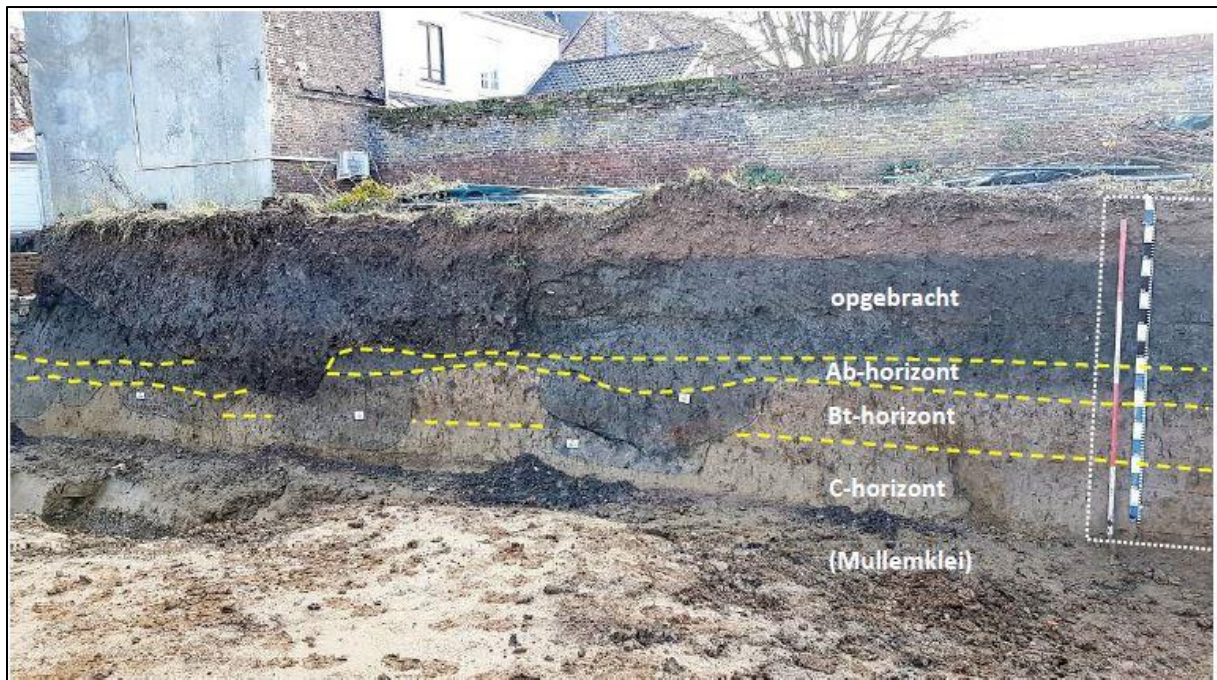
In een recente opgraving aan de Groenplaats (CAI 219573)²² werden sporen aangetroffen uit de Romeinse tijd, de vroege middeleeuwen, de volle middeleeuwen, de late middeleeuwen en de nieuwe tijd. De sporen waren, afhankelijk van de ouderdom, zeer slecht tot goed zichtbaar. Op basis van het intensieve specialistische onderzoek naar de samenstelling van de bodem kan worden bepaald dat er sprake is van twee gescheiden sporenniveaus. De vroegste sporen bevinden zich in de top van de Mullemklei. Het gaat hier om sporen uit de Romeinse en Merovingische periode. Hoewel er wel materiaal is aangetroffen dat uit de Romeinse tijd dateert en sporen uit deze periode ook binnen de archeologische verwachting vallen, zijn er nauwelijks sporen aangetroffen die duidelijk uit deze periode dateren. Het betreft slechts een enkele kuil. Uit de kuil zijn 38 fragmenten glas aangetroffen die behoren tot een Romeins kannetje. De datering voor het object ligt in de periode tussen 100 en 450 n. Chr. Uit de vroege middeleeuwen is wederom slechts een gering aantal sporen aangetroffen. Het betreft een inhumatie, een drietal kuilen en een paalkuil. Dit niveau bevindt zich op ca. 150-180 cm onder het maaiveld.

Deze bewoningslaag wordt op basis van de resultaten van het landschappelijke onderzoek ergens voor het jaar 1200 overspoeld, waardoor een nieuw bewoningsoppervlak ontstaat. Gezien het feit dat de eerste bewoningsfase tussen 1150 en 1300 wordt gedateerd, moet deze overstroming feitelijk voor 1150 hebben plaatsgevonden. Op dit niveau bevinden zich de sporen die behoren tot de pre-stedelijke situatie binnen het plangebied op een diepte tussen 130 en 160 cm onder het maaiveld. In de 17de eeuw wordt het plangebied vervolgens opgehoogd en ontstaat het bewoningsoppervlak van de stedelijke fase, tussen de 100 en de 120 cm onder het maaiveld. Daarboven liggen verschillende ophogingspakketten.

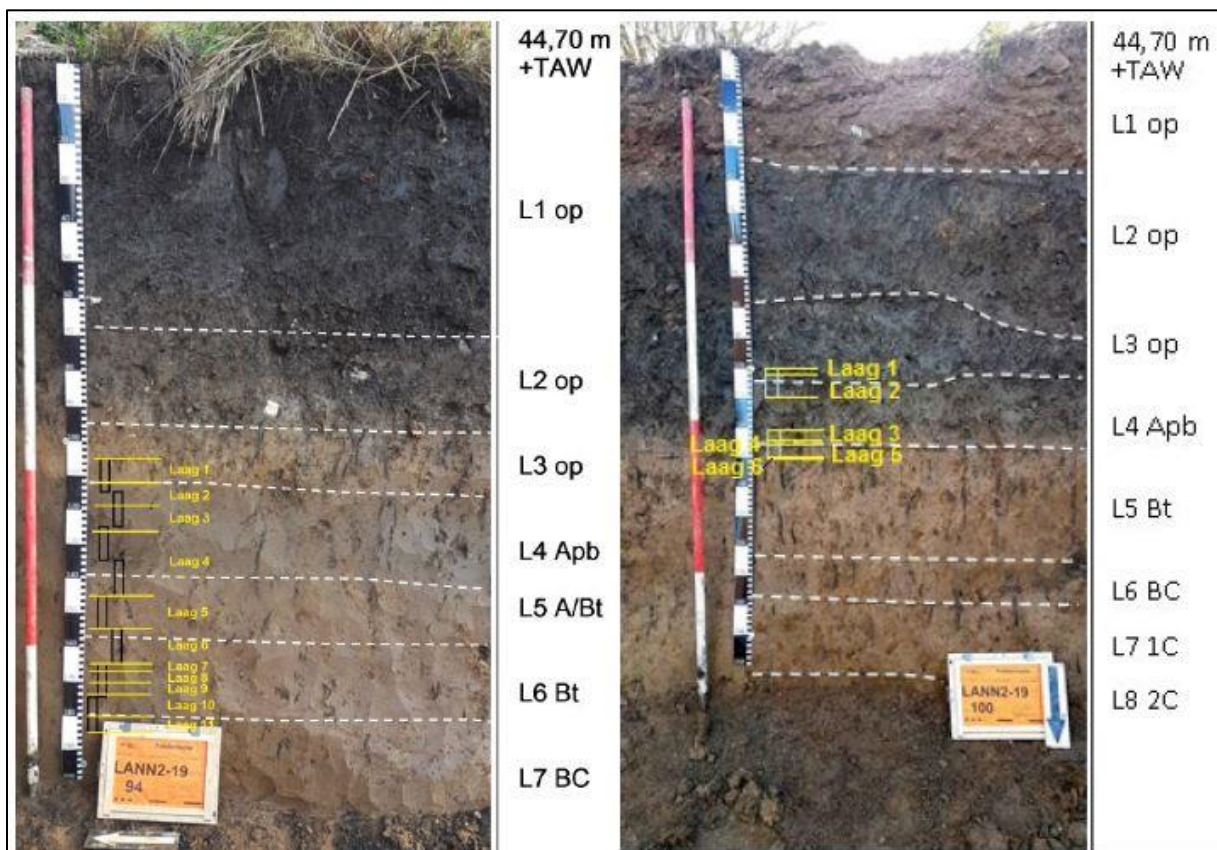

Afb. 25: Wandprofiel noordoostelijke hoek werkput 1, met situering profielnr. 94 (witte kader) (Loopik ea 2021, Afb.4.4)

²² Loopik ea 2021, <https://id.erfgoed.net/archeologie/eindverslagen/2149>

Afb. 26: Profiel zuidelijke wand werkput 2 met situering kolomprofiel 100 (witte kader) (Loopik ea 2021, Afb.4.6)

Afb. 27: Bodemprofielen 94 oost (links) en 100 zuid (rechts) met monsternamen micromorfologisch onderzoek (Loopik ea 2021, Afb.4.8)

2.2 BODEMOPBOUW

Het gehele onderzoeksgebied was bedekt met een circa 80 tot 90 cm dikke Ap-horizont waarin matig veel bouwpuin en weinig steenkool en houtskool voorkomen (Afb. 28). Hieronder bevindt zich direct de lemige C-horizont zonder B- of E-horizont. Dit stemde overeen met de in de omgeving gekarteerde bodemtypes zonder profielontwikkeling. Door de diepe bouwvoor met relatief veel bouwpuin kan de bodem binnen het onderzoeksgebied beschouwd worden als een OB-bodem, zoals het ook op de bodemkaart gekarteerd staat. De onderliggende bodem kan herkend worden als een droge alluviale hollocene zandleembodem zonder profielontwikkeling zoals in de omgeving gekarteerd op de bodemkaart.

Afb. 28: Profiel 1 in WP2.

2.3 DE SPOREN

De twee geregistreerde sporen bevonden zich beide in WP3. Spoor S1, gelegen in de noordwesthoek van de werkput, was een kuil gevuld met postmiddeleeuws materiaal (Afb. 29). Het gaat om bouwpuin, dierlijk bot en aardewerk. Deze kuil bevond zich half onder het nog bestaande woonhuis en moet dan ook ouder zijn dan de aanleg hiervan. Waarschijnlijk gaat het hier om een postmiddeleeuwse afvalkuil.

Spoor S2 bevond zich in de zuidwestelijke hoek van WP3 (Afb. 30) en wordt ook als een kuil geïnterpreteerd. Opvallend was dat S2 zich enkel onderscheidde van de moederbodem door een subtiel verschil in kleur, en niet door vondsten of andere inclusies, zoals spikkels houtskool of baksteen. De exacte diepte van het spoor is niet bekend, maar het gaat dieper dan de maximale verstoringsdiepte (190 cm onder het maaiveld).

In WP1 werden geen sporen aangetroffen (Afb. 31). Ook onder de afgebroken delen van het woonhuis werden geen sporen aangetroffen. In WP2 bevonden zich alleen enkele recente verstoringen in VL1 (Afb. 32).

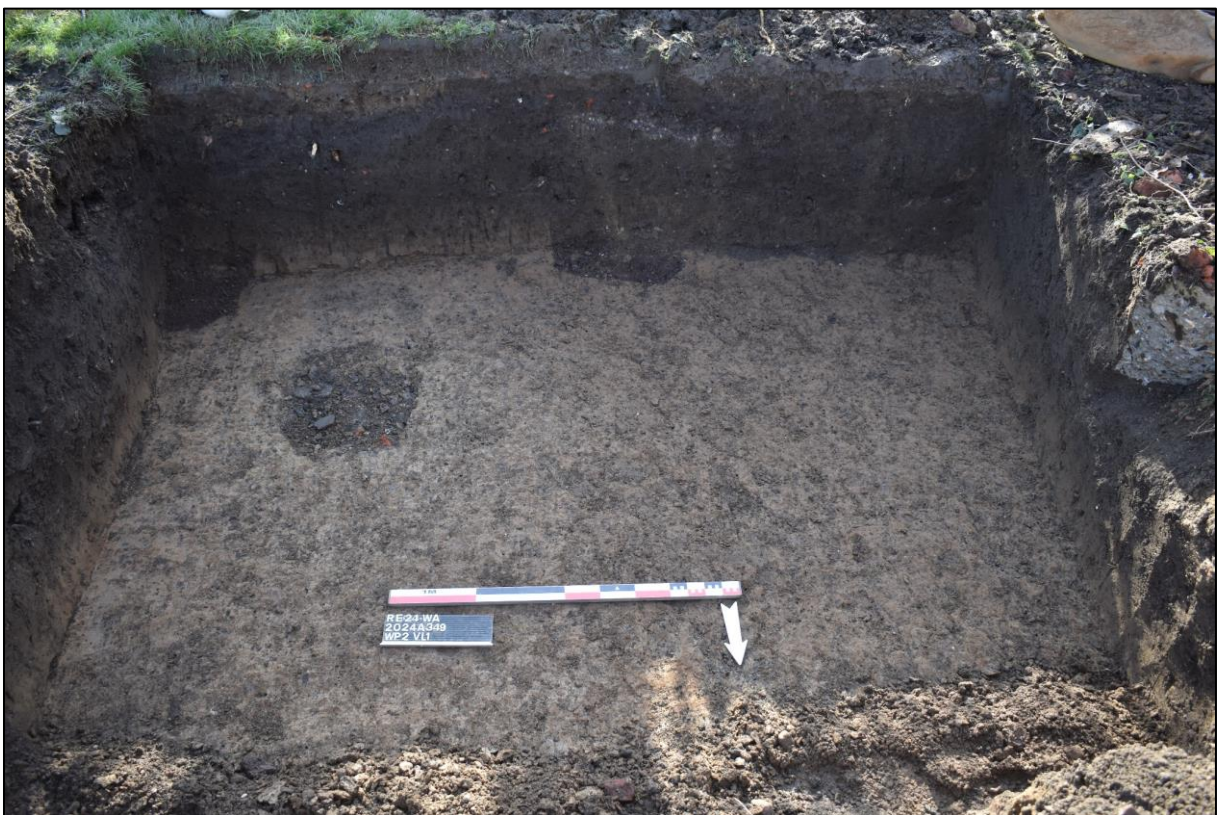
Afb. 29: De postmiddeleeuwse afvalkuil S1 in WP3.

Afb. 30: De vaag afgelijnde kuil S2 in WP3.

Afb. 31: WP1A VL1 ter hoogte van de oude woonruimte met zicht op de verstoorde laag.

Afb. 32: WP2 VL1 ter hoogte van de toekomstige water- en infiltratieputten, met enkele verstoringen in de natuurlijke bodem.

2.4 DE VONDSTEN

Enkel uit S1 werden vondsten ingezameld. Het gaat hierbij om drie scherven roodbakkend postmiddeleeuws aardewerk en 19 fragmenten dierlijk botmateriaal, onder andere van rund en schaaap/geit. De scherven konden niet specifiek gedateerd worden, maar aangezien de kuil waar ze uit afkomstig waren onder het huidige huis ligt, moeten ze ouder zijn dan de tweede helft van de 19de eeuw.

2.5 INTERPRETATIE VAN DE AANGETROFFEN SPOREN EN VONDSTEN

Vanwege het gebrek aan meerdere sporen en vondsten is het moeilijk om een eenduidige interpretatie te geven. We kunnen dan ook niet van een archeologische site spreken, temeer omdat slechts één van de twee aangetroffen sporen gedateerd kon worden als postmiddeleeuws.

Dit gebrek aan sporen en vondsten komt wel overeen met de situatie op de historische kaarten: vanwege de nabijheid van de 16de eeuwse wal en gracht was het onderzoeksgebied tijdens de 18de en het grootste deel van de 19de eeuw onbebouwd. Indien oudere archeologische resten aanwezig waren, bijvoorbeeld uit de middeleeuwen of eerder, zijn deze mogelijk verloren gegaan bij het aanleggen van deze wal en gracht. Er werden echter geen sporen aangetroffen die te linken zijn aan de bouw van de wal zelf.

2.6 SYNTHESE

Tijdens de opgraving werden slechts twee kuilen geregistreerd, beide in WP3, waarvan één als postmiddeleeuwse afvalkuil wordt geïnterpreteerd. Door dit gebrek aan sporen, vondsten en de beperkte opgegraven oppervlakte is het moeilijk om uitspraken te doen over een eventuele aanwezige archeologische site. Er is, in tegenstelling tot de opgraving die in 2019-2020 circa 150 m naar het oosten werd uitgevoerd, geen bewijs gevonden voor bewoning ouder dan de nieuwe of nieuwste tijd.

Echter, hierbij moet wel rekening gehouden worden met het feit dat slechts een klein deel van het onderzoeksgebied is opgegraven. Het is op basis van deze opgraving dus niet uit te sluiten dat er zich onder andere delen van het onderzoeksgebied wel oudere archeologische sporen bevinden, zeker gezien de ligging in een historische dorpskern en de resultaten van andere archeologische onderzoeken in de directe omgeving.

2.7 SAMENVATTING

Voorliggend eindverslag behandelt de resultaten van de archeologische opgraving die uitgevoerd werd naar aanleiding van de afbraak van een bestaande gebouw en de bouw van een nieuwe woning met omgevingswerken aan de Walstraat te Rekem (gemeente Lanaken). Het totale projectgebied heeft een oppervlakte van 469 m² - waarvan 57,5 m² werd onderzocht - en is kadastraal gekend als Lanaken-Oud-Rekem 3e Afd. Sectie B perceel 648G.

Tijdens het veldwerk werden slechts twee sporen aangetroffen. Het ging hierbij om twee kuilen, waarvan één postmiddeleeuwse afvalkuil en één vage, niet te dateren kuil zonder vondsten. Gezien het beperkte aantal sporen en vondsten kunnen we dan ook niet spreken van een archeologische site. De afwezigheid van sporen kan mogelijk verklaard worden door de aanleggen van de nabijgelegen 16de-eeuwse wal en gracht. Er werden echter ook geen sporen aangetroffen die te linken zijn aan de bouw van deze wal en gracht zelf.

Aangezien de natuurlijke ondergrond slechts lokaal werd geregistreerd, het onderzoeksgebied niet volledig onderzocht kon worden en er nog steeds een archeologisch archief aanwezig kan zijn onder WP1 en de niet onderzochte zones, wordt een zone van 412,4 m² beschouwd als *in situ* te bewaren. Bijkomend onderzoek is momenteel niet aan de orde.

3. DEPONEREN VAN HET ENSEMBLE

Uit de Code van Goede Praktijk, 31.1:

“De overdracht van het archeologisch ensemble vindt plaats na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de rapportering (archeologienota, nota of eindverslag). Het archeologisch ensemble wordt overgedragen door de erkende archeoloog aan de eigenaar, het erkende onroerendergoeddepot of de door de eigenaar bepaalde andere bewaarplaats. Ook bij een definitieve bewaring van het archeologisch ensemble bij de erkende archeoloog zelf vindt een overdracht van tijdelijke opslag naar langdurige opslag plaats. “

“Het archeologisch ensemble bestaat uit het geheel van archeologische artefacten en onderzoeksdocumenten. Het bevat niet alleen de vondsten en de stalen, maar ook de rapportering, en alle aangemaakte en verzamelde onderzoeksdocumenten, zowel analoog als digitaal. Met betrekking tot de onderzoeksdocumenten gaat het om alle tijdens het volledige verloop van het onderzoek aangemaakte onderzoeksdocumenten, dus zowel ruwe data als verwerkte gegevens. Indien analoge documenten aangemaakt en later gedigitaliseerd werden, maken zowel de analoge documenten als de gedigitaliseerde versie daarvan deel uit van het archeologisch ensemble. Van foto's worden steeds zowel het onbewerkte originele digitale bestand als eventuele bewerkte versies opgenomen. Bij databanken gaat het niet om het datamodel van de databank, maar wel om de inhoudelijke gegevens uit de databank, die desgewenst in een ander formaat opgeslagen worden dan de oorspronkelijke databank, mits behoud van de functionaliteiten en relaties. De documentatie beperkt zich dan ook uitdrukkelijk niet tot de elementen die deel uitmaken van de rapportering en daarmee moeten ingediend worden.”

“Er wordt een inventaris opgemaakt van de overgedragen vondsten, stalen en onderzoeksdocumenten (zie 31.4 en 31.6). De inventarislijsten worden door de erkende archeoloog aan de bewaarder van het ensemble bezorgd bij de overdracht voor langdurige bewaring. De erkende archeoloog houdt een kopie van de digitale bestanden bij tot de overdracht van het archeologisch ensemble is afgerond.”

“Het ensemble wordt voor de overdracht op een dusdanige manier verpakt dat enerzijds de fysieke bewaring van alle elementen erin verzekerd wordt, en dat anderzijds het inhoudelijk verband tussen de verschillende elementen bewaard blijft. De vondsten en stalen worden correct verpakt conform de bepalingen uit hoofdstuk 30.2 “preventieve conservatie” en voldoen, in voorkomend geval, aan de aanvaardingscriteria van het erkende onroerendergoeddepot. De documentatie is opgebouwd conform de technische vereisten aan de onderzoeksdocumenten (zie hoofdstuk 6 en hoofdstuk 14).”

Het archeologisch ensemble werd tijdelijk bewaard bij ARON bv aan de Bremakker 35 te Bilzen tot aan de publicatie van het eindverslag. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van het eindverslag werd het in samenspraak met de initiatiefnemer definitief gedeponeerd bij de initiatiefnemer.

We willen er op wijzen dat de eigenaar/zakelijkrechthouder het archeologisch ensemble na oplevering ervan conform afdeling 2. Verplichtingen zakelijkrechthouders en gebruikers archeologische artefacten en archeologische ensembles van het Decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014, als een geheel dient te bewaren, in goede staat dient te behouden en voor wetenschappelijk onderzoek beschikbaar te houden (art. 5.2.1). De eigenaar/zakelijkrechthouder die het beheer van een archeologisch ensemble toevertrouwt aan een erkend onroerend erfgoeddepot, voldoet aan de hierboven vermelde verplichtingen.

Indien de bewaarplaats van de vondsten gewijzigd wordt binnen het Vlaamse Gewest, dient dit binnen 30 dagen aan het Agentschap Onroerend Erfgoed gemeld te worden (art. 5.2.2). Indien de vondsten buiten het Vlaamse Gewest gebracht worden, dient dit minstens 30 dagen voorafgaand hieraan aan het Agentschap gemeld worden (art. 5.2.3).

BIBLIOGRAFIE

BEERTEN K. (2005), Toelichting bij de Quartairgeologische kaart, Kaartblad 26: Rekem, Leuven.

BAEYENS L. (1978) Bodemkaart van België. Bodemkaart van België. Verklarende tekst bij kaartblad Rekem 79W.

CGP: Code van Goede Praktijk voor de uitvoering van en rapportering over archeologisch vooronderzoek en archeologische opgravingen en het gebruik van metaaldetectoren, versie 4.0.

DE LOOF A. & WESEMAEL E. (2023) *Rekem, Walstraat 19: afbraak van het bestaande gebouw en bouw van een nieuwe woning met omgevingswerken*. ARON Rapport 1292, Bilzen.

ISARIN, R., E. RENSINK, R. ELLENKAMP EN E. HEUNKS, (2015), Archeologische verwachtingskaart Maasdal (AVM) tussen Mook en Eijsden, Verantwoording Methodiek en Kaartbeeld. Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed & Rijkswaterstaat, Amersfoort.

JANSSEN L (1979), : Stadsplan van Rekem, Limburg LVIII 173-188.

LOOPIK J. (2021) Van Radekheim tot Rekem. Een Archeologische opgraving te Rekem, gemeente Lanaken, VECRapport 131, 2021 Geel, <https://loket.onroerendergoed.be/archeologie/rapporten/eindverslagen/2149>

PAULISSEN E. (1973a) Morfologie en Kwartairstratigrafie van de Maasvallei in Belgisch Limburg, Leuven.

PAULISSEN, E. (1973b), 'Het landschap van de Romeinse Maasvallei in Belgisch Limburg', in: Het Oude Land van Loon.

SKRABANJA S., REYGEL P. & DRIESEN P. (2024) Archeologierapport Rekem, Walstraat: renovatie en nieuwbouw van een woonhuis. ARON Rapport 1394, Bilzen.

VAN DER VEEN S. (2019), De krinkeldewinkel van de Waaldijk spreekt boekdelen, 12-13, in RAAP Magazine 2019-1, juni 2019 Een uitgave van RAAP: onderzoeks- en adviesbureau voor archeologie, cultuurhistorie en erfgoedzorg, Weesp

WOOLDERINK H., et al (2018): interactieve paleogeografische kaart te raadplegen via <https://arcg.is/1H4L9W> .

Websites:

<https://inventaris.onroerendergoed.be/thesaurus>

<https://cai.onroerendergoed.be/>

cartoweb.be

dov.vlaanderen.be

<https://cai.onroerendergoed.be/locatie/51298>

<https://inventaris.onroerendergoed.be/dibe/geheel/20370>

BIJLAGEN

- Bijlage 1: Lijst van afkortingen
- Bijlage 2: Periodentabel
- Bijlage 3: Fotolijst
- Bijlage 4: Sporenlijst
- Bijlage 5: Vondsten- en stalenlijst
- Bijlage 6: Werkputtenplan
- Bijlage 7: Overzichtsplan vlak 1
- Bijlage 8: Overzichtsplan vlak 2
- Bijlage 9: Overzichtsplan vlak 3
- Bijlage 10: Coupetekeningen en profielen
- Bijlage 11: Plan in-situ behoud op bestaande toestand
- Bijlage 12: Plan in-situ behoud op ontwerptoestand
- Bijlage 13: Opmetingsplan bestaande toestand
- Bijlage 14: Ontwerptoestand

Kleur:

Blauw	BL
Bruin	BR
Donker (kleur)	DO
Geel	GE
Gevlekt	VL
Grijs	GR
Groen	GRO
Leemkleurig	LE
Licht (kleur)	LI
Oranje	OR
Paars	PA
Roest(kleurig)	ROE
Rood	RO
Wit	WI
Zwart	ZW

Samenstelling:

Baksteen	Ba
Dakpan	Dp
Fosfaat	Ff
Grind	Gr
Hout	Ho
Houtskool	Hk
Kalk	Ka
Kalksteen	Ks
Kei	Kei
Kiezel	Kz
Klei	Kl
Leem	Le
Leisteen	Lei
Mangaan	Mn
Mergel	Me
Moederbodem	Moe
Mortel	Mo
Silex	Si
Slak	Sl
Steenkool	Sk
Verbrand	Vb
Zand	Za
Zandsteen	Zs

Hoeveelheid:

Zeer weinig	zw
Weinig	w
Matig	m
Veel	v
Zeer veel	zv

Periodes:

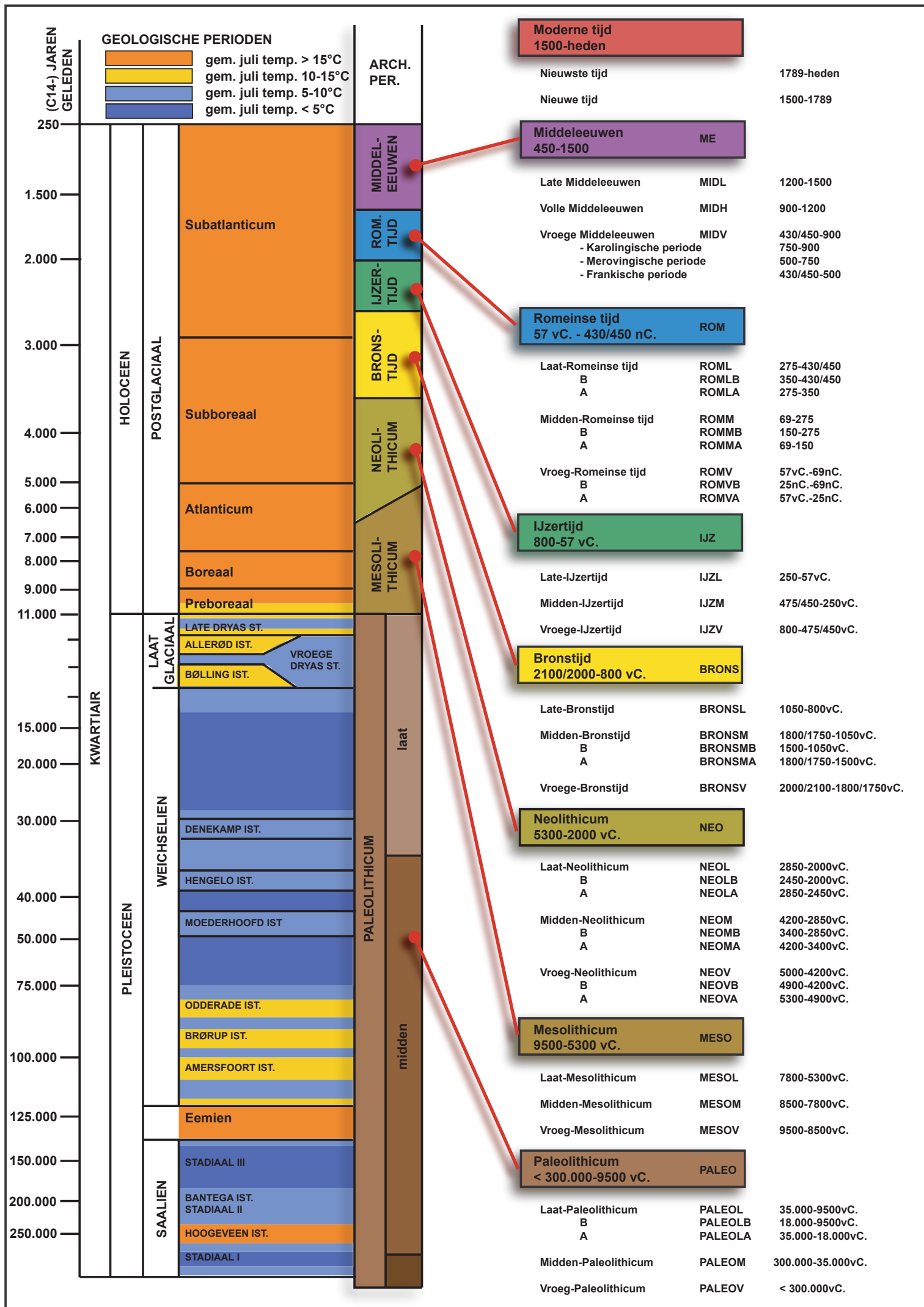
bronstijd	BRONS
- vroege bronstijd	BRONSV
- midden bronstijd	BRONSM
- late bronstijd	BRONSL
ijzertijd	IJZ
- vroege ijzertijd	IJZV
- midden ijzertijd	IJZM
- late ijzertijd	IJZL
Romeins	ROM
- vroeg-Romeins	ROMV
- midden-Romeins	ROMM
- laat-Romeins	ROML
middeleeuwen	MID
- vroege middeleeuwen	MIDV
- volle middeleeuwen	MIDVOL
- late middeleeuwen	MIDL
- postmiddeleeuws	MIDP

Materiaal categorie:

Aardewerk	AW
Bouwkeramiek	BK
Glas	GL
Metaal	MET
Mortel	MO
Organisch	ORG
Pleisterwerk	PL
Steen	ST
Terracotta	TC

Aardewerk:

Amfoor (ROM)	AM
Bijnasteengoed (MID)	BSTG
Dolium (ROM)	DO
Dunwandig (ROM)	DW
Faïence (MIDP)	FAI
Gebronsd (ROM)	GB
Geverfd (ROM)	GV
Gladwandig (ROM en MIDV)	GW
Grijsbakkend (MID)	GRIJS
Handgevormd	HA
Kurkwaar (ROM)	KU
Lowlands (ROM)	LL
Maaslands (MID)	MAAS
Majolica (MIDP)	MAJ
Pompejaans rood (ROM)	PR
Porselein (MIDP)	POR
Protosteengoed (MID)	PSTG
Roodbakkend (MID)	ROOD
Roodbeschilderd (MID)	RBES
Ruwwandig (ROM en MIDV)	RW
Steengoed (MID)	STG
Terra nigra (ROM)	TN
Terra rubra (ROM)	TR
Terra sigillata (ROM)	TS
Witbakkend (MIDP)	WIT
Wrijfschaal (ROM)	MO

Fotolijst 2024A349 - RE-24-WA

+---Overzicht

| RE-24-WA Overzicht (1).JPG
| RE-24-WA Overzicht (2).JPG
| RE-24-WA Overzicht (3).JPG
| RE-24-WA Overzicht (4).JPG
| RE-24-WA Overzicht (5).JPG
| RE-24-WA Overzicht (6).JPG
| RE-24-WA Overzicht (7).JPG
| RE-24-WA Overzicht (8).JPG
| RE-24-WA Overzicht (9).JPG
| RE-24-WA Overzicht (10).JPG
| RE-24-WA Overzicht (11).JPG
| RE-24-WA Overzicht (12).JPG
| RE-24-WA Overzicht (13).JPG

+---WP1

| +---Overzicht

| | RA-24-WA WP1 Overzicht (1).JPG
| | RA-24-WA WP1 Overzicht (2).JPG
| | RA-24-WA WP1 Overzicht (3).JPG
| | RA-24-WA WP1 Overzicht (4).JPG
| | RA-24-WA WP1 Overzicht (5).JPG
| | RA-24-WA WP1 Overzicht (6).JPG
| | RA-24-WA WP1 Overzicht (7).JPG
| | RA-24-WA WP1 Overzicht (8).JPG
| | RA-24-WA WP1 Overzicht (9).JPG
| | RA-24-WA WP1 Overzicht (10).JPG
| | RA-24-WA WP1 Overzicht (11).JPG

| \---Vlak

| RE-24-WA WP1 VL1A (1).JPG
| RE-24-WA WP1 VL1A (2).JPG
| RE-24-WA WP1 VL1A (3).JPG
| RE-24-WA WP1 VL1B (1).JPG
| RE-24-WA WP1 VL1B (2).JPG
| RE-24-WA WP1 VL1B (3).JPG
| RE-24-WA WP1 VL1B (4).JPG
| RE-24-WA WP1 VL1B (5).JPG
| RE-24-WA WP1 VL1B (6).JPG
| RE-24-WA WP1 VL1B (7).JPG
| RE-24-WA WP1 VL1B (8).JPG
| RE-24-WA WP1 VL1B (9).JPG

+---WP2

| +---Profielen

| | RE-24-WA WP2 PR1 (1).JPG
| | RE-24-WA WP2 PR1 (2).JPG
| | RE-24-WA WP2 PR1 (3).JPG
| | RE-24-WA WP2 PR2 (1).JPG
| | RE-24-WA WP2 PR2 (2).JPG
| | RE-24-WA WP2 PR2 (3).JPG
| | RE-24-WA WP2 PR3 (1).JPG
| | RE-24-WA WP2 PR3 (2).JPG
| | RE-24-WA WP2 PR3 (3).JPG

| \---Vlak

```
| RE-24-WA WP2 VL1 (1) .JPG
| RE-24-WA WP2 VL1 (2) .JPG
| RE-24-WA WP2 VL1 (3) .JPG
| RE-24-WA WP2 VL2 (1) .JPG
| RE-24-WA WP2 VL2 (2) .JPG
| RE-24-WA WP2 VL2 (3) .JPG
| RE-24-WA WP2 VL3 (1) .JPG
| RE-24-WA WP2 VL3 (2) .JPG
| RE-24-WA WP2 VL3 (3) .JPG
|
```

```
\---WP3
```

```
+---Profielen
```

```
| RE-24-WA WP3 PR4 (1) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR4 (2) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR4 (3) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR4 (4) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR5 (1) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR5 (2) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR5 (3) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR5 (4) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR5 (5) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR5 (6) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR5 (7) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR5 (8) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR6 (1) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR6 (2) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR6 (3) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR6 (4) .JPG
| RE-24-WA WP3 PR6 (5) .JPG
|
```

```
+---Sporen
```

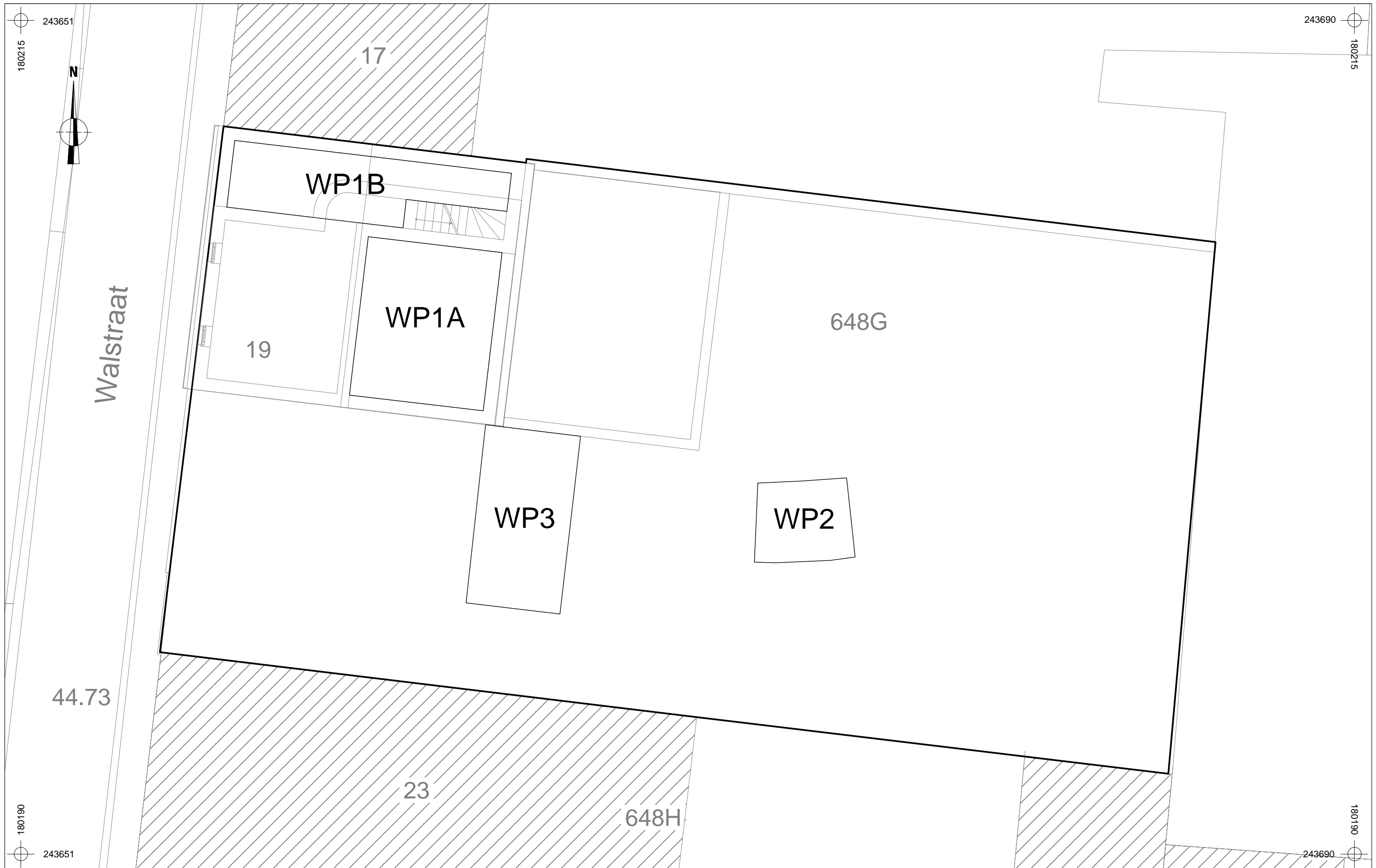
```
| RE-24-WA WP3 S1 (1) .JPG
| RE-24-WA WP3 S1 (2) .JPG
| RE-24-WA WP3 S1 (3) .JPG
| RE-24-WA WP3 S2 (1) .JPG
| RE-24-WA WP3 S2 (2) .JPG
| RE-24-WA WP3 S2 (3) .JPG
|
```



```
\---Vlak
```

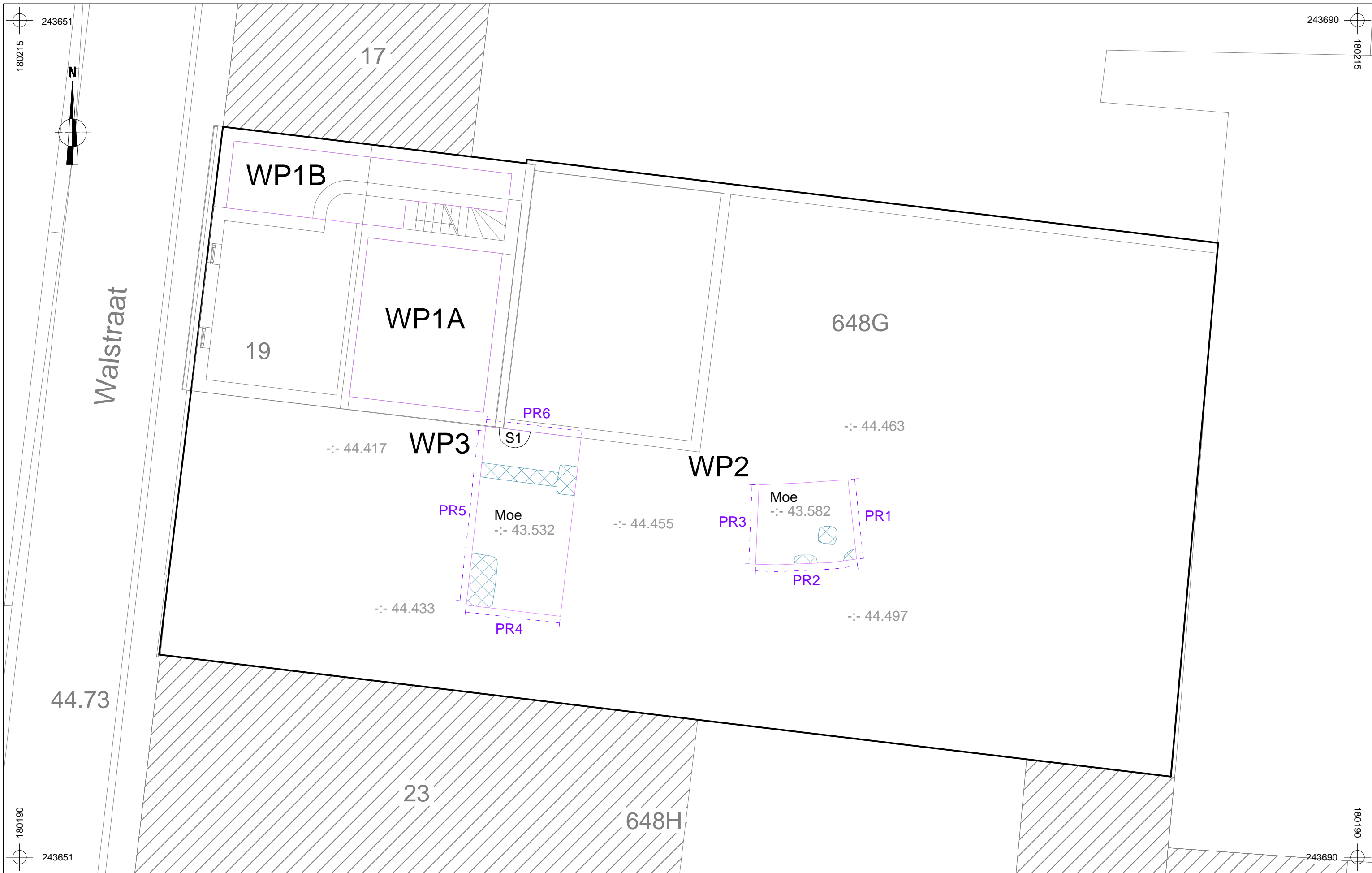
```
RE-24-WA WP3 VL1 (1) .JPG
RE-24-WA WP3 VL1 (2) .JPG
RE-24-WA WP3 VL1 (3) .JPG
RE-24-WA WP3 VL1 (4) .JPG
RE-24-WA WP3 VL2 (1) .JPG
RE-24-WA WP3 VL2 (2) .JPG
RE-24-WA WP3 VL2 (3) .JPG
RE-24-WA WP3 VL3 (1) .JPG
RE-24-WA WP3 VL3 (2) .JPG
RE-24-WA WP3 VL3 (3) .JPG
RE-24-WA WP3 VL3 (4) .JPG
RE-24-WA WP3 VL3 (5) .JPG
RE-24-WA WP3 VL3 (6) .JPG
```


Spoornr	Laag	Werkput	Sector	Vak	Vlak	Gecoupeerd	Vorm coupe	Soort	Beschrijving	Vorm	Afmetingen (L x B, in cm)	Diepte (in cm)	Kleur	Samenstelling	Aard	Bioturbatie	Oriëntatie	Aflijning	Begin	Einde	Associaties	Relaties	Registratiedatum	Fotonummer	Plannummer	Identificatie coupe	Opmerking
1	0 3	/	/	2	Nee			Kuil	Puinkuil met postmiddeleeuws materiaal, ouder dan bestaand huis want dit spoor lag onder een muur van het huis.	Rond	50	/	DOBR	Le + Bk (v) + Hk (v)	/	/	/	Duidelijk	/	/	/	/	31/01/2024	RE-24-WA WP3 S1	/	/	/
2	0 3	/	/	2	Nee			Kuil	Kuil (waterput?), zeer vaag, vulling bestaat uit leem zonder vondstmateriaal of inclusies die enkel in kleur licht afwijkt van moederbodem.	Onbekend	100 x 150	/	LIGEBEI	KILe	/	/	/	Vaag	/	/	/	/	31/01/2024	RE-24-WA WP3 S2	/	/	/

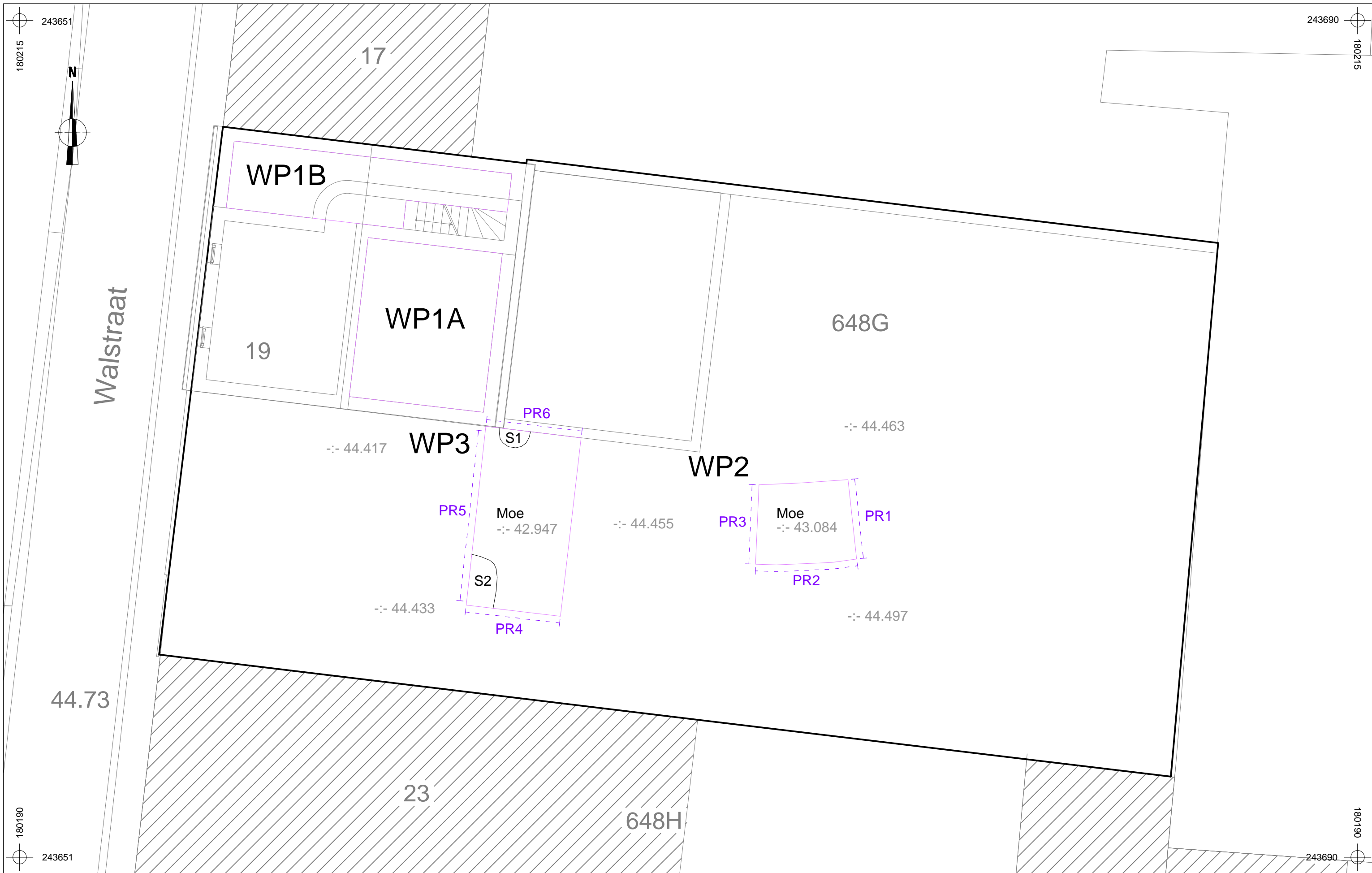
Vondst	Staal	Werkput	Vlak	Spoor	Periode	Materiaal	Soort	Vorm	Type	Datum begin	Datum eind	R	W	B	O	MAI	Hoort bij vondst	Afwerking	Versiering	Baksel	Foto	Opmerkingen	Datum inzameling	Wijze inzameling	Invoer door	Datum invoer
1	Nee	3	2	1	POSTMID	AW	ROOD	/	/	/	/	0	2	0	0	1	/	Koperglazuur	/	/	Nee	Dikke scherven, volledige binnenzijde bedekt met wit slib en loodglazuur met koperoxide.	31/01/2024	Handverzameld	De Winter, N.	1/02/2024 8:34:04
1	Nee	3	2	1	POSTMID	ORG	BOT DIER	/	/	/	/	0	0	0	0	19	/	/	/	/	Nee	/	31/01/2024	Handverzameld	Skrabanja, S.	1/02/2024 8:34:18
1	Nee	3	2	1	POSTMID	AW	ROOD	/	/	/	/	1	0	0	0	1	/	Loodglazuur	/	/	Nee	Uitstaande rand met afgeronde top en dekselgeul. Twee groeven aan buitenzijde. Binnenzijde volledig geglazuurd. Buitenzijde ook glazuur. Geen roet. Vermoedelijk grape. Kan ook pot zijn.	31/01/2024	Handverzameld	De Winter, N.	1/02/2024 8:34:04

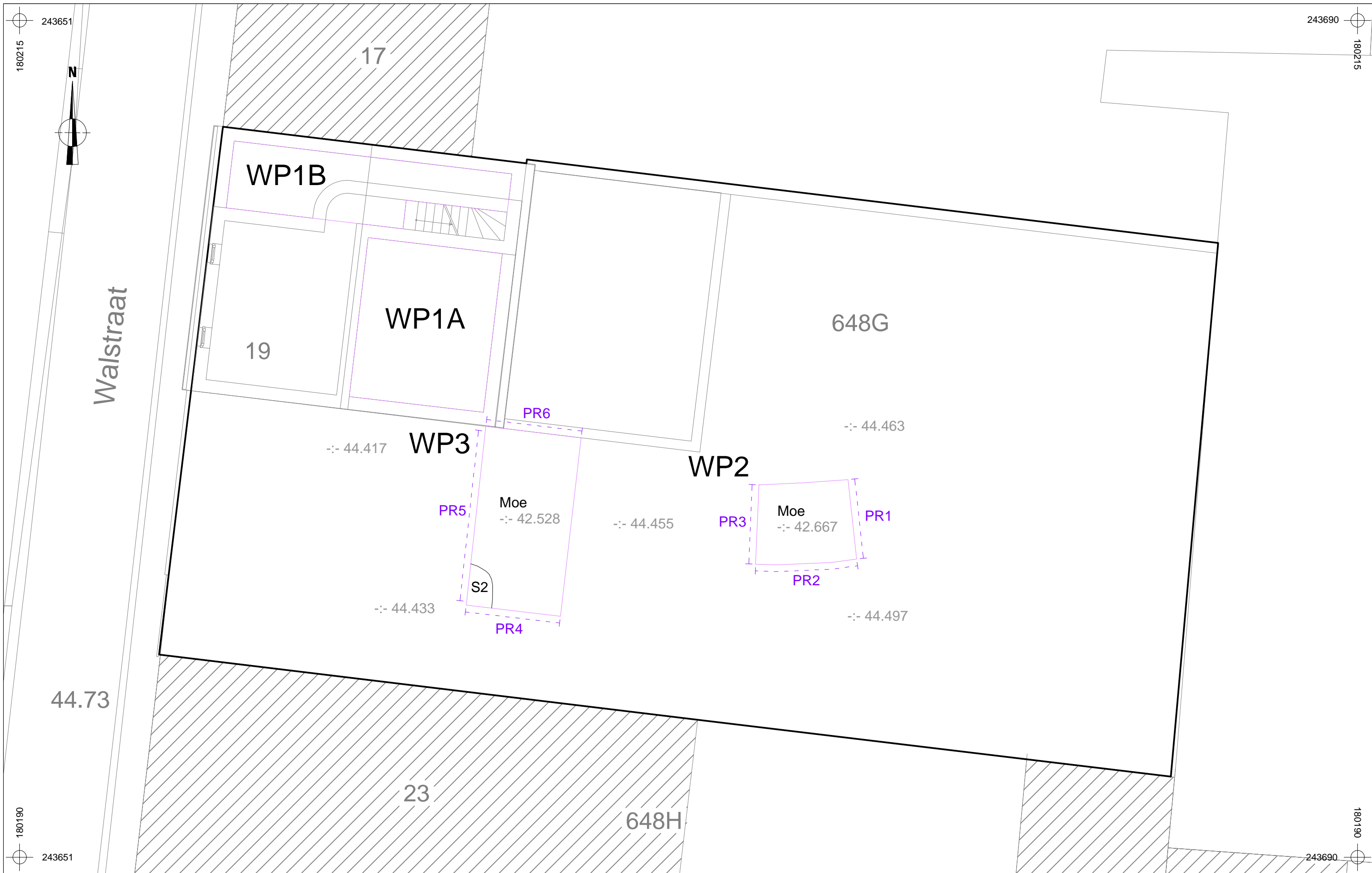
	2024A349 RE-24-WA	Onderwerp Overzichtsplan aangelegde werkputten op bestaande toestand	Datum Januari 2024	Legende		
	Rekem - Walstraat	Schaal 1 : 100			 Rand werkput	
				WP1 Werkputnummer		

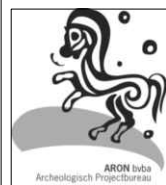
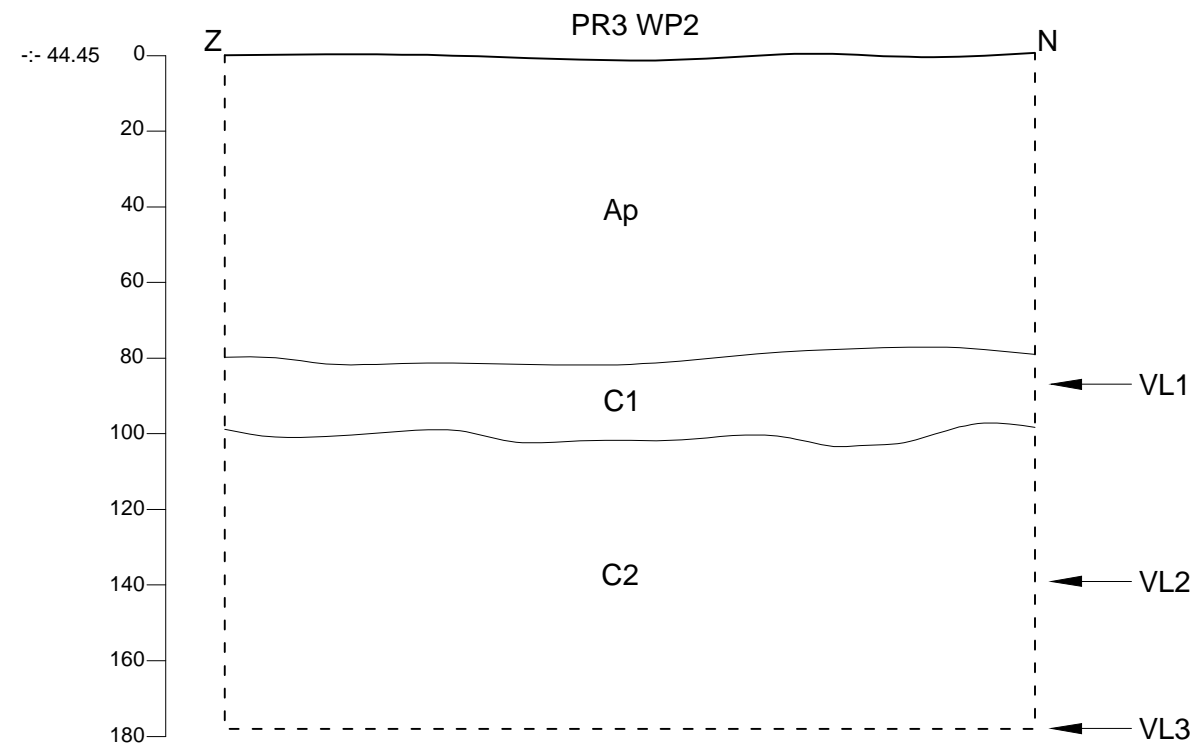
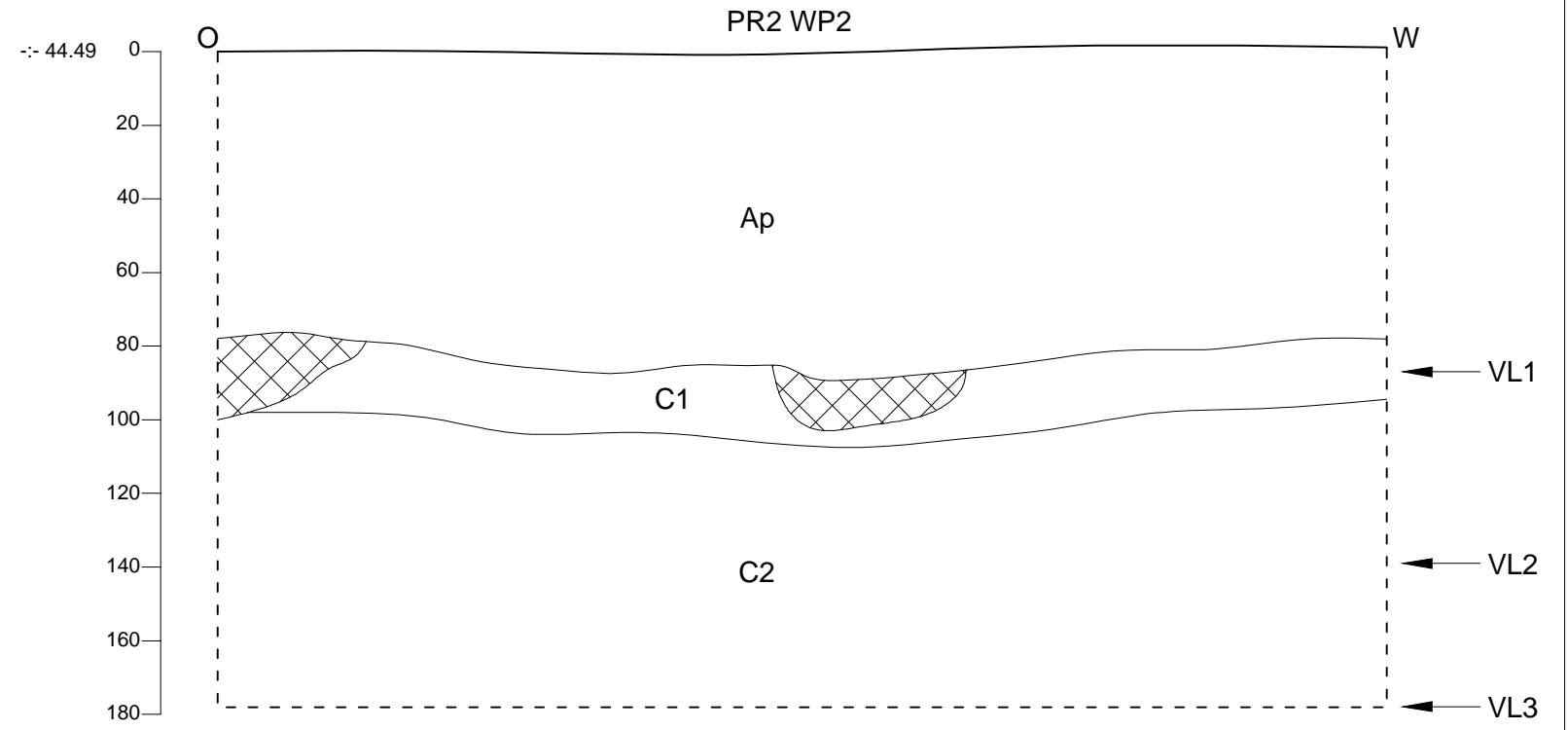
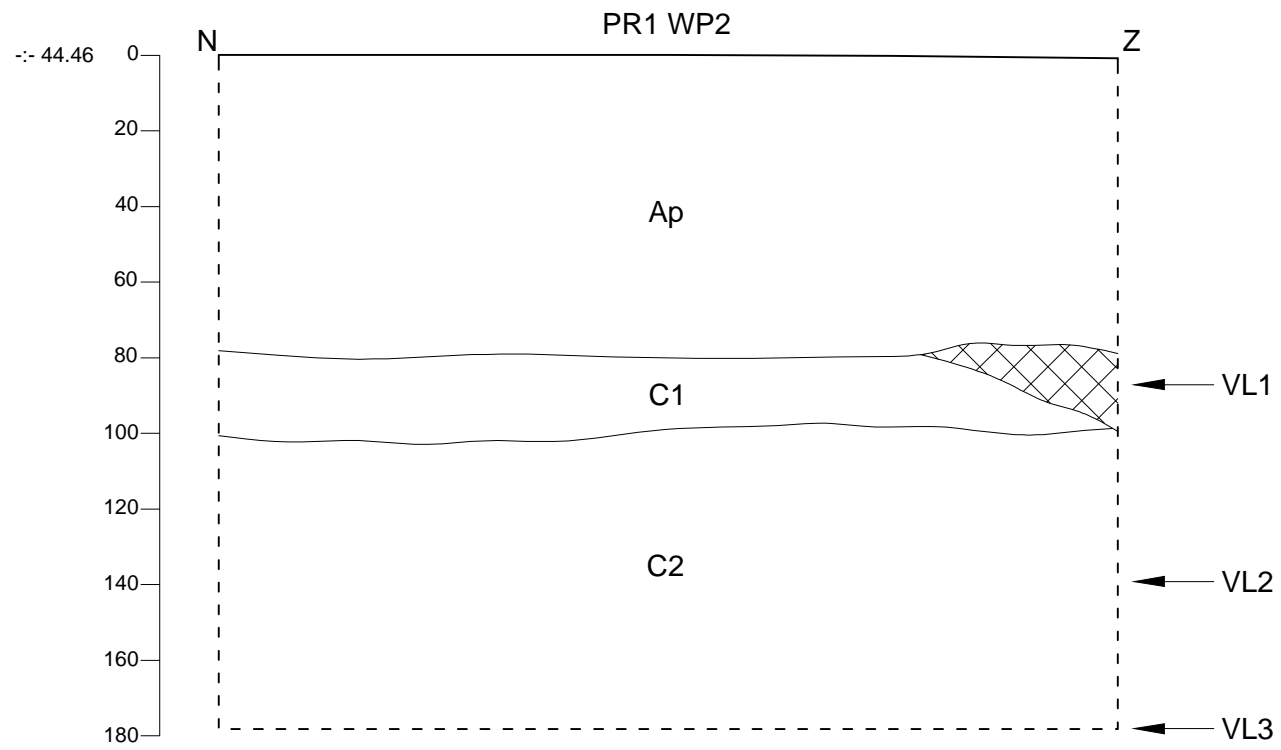
 2024A349 RE-24-WA	Onderwerp	Datum	Legende		
	Overzichtsplan VL1 op bestaande toestand	Januari 2024	 Projectgebied	 PR1	Profielnummer
Rekem - Walstraat	Schaal 1 : 100	0 5 m	 Spoorcontouren	 Verstoring	
			S1	Spoornummer	-:- 44.508
				Absolute hoogte (in m TAW)	

	2024A349 RE-24-WA		Onderwerp		Datum		Legende	
	Rekem - Walstraat		Overzichtsplan VL2 op bestaande toestand		Januari 2024		 Projectgebied	 PR1 Profielnummer
	Schaal 1 : 100				 Spoorcontouren	 Verstoring		
				S1 Spoornummer	-:- 44.508	Absolute hoogte (in m TAW)		

	2024A349 RE-24-WA	Onderwerp Overzichtsplan VL3 op bestaande toestand	Datum Januari 2024	Legende			
	Rekem - Walstraat	Schaal 1 : 100			 Projectgebied	 PR1	Profielnummer
				 Spoorcontouren		Verstoring	
				S1	Spoornummer	-:- 44.508	Absolute hoogte (in m TAW)

2024A349
RE-24-WA

Rekem -
Walstraat

Onderwerp

Profielen WP2

Datum

Februari 2024

Legende

Verstoring

C2

C-horizont (kalkrijk)

Ap

Teelaarde

S1

Spoornummer

C1

C-horizont (ontkalkt)

-- 44.16

Hoogte TAW

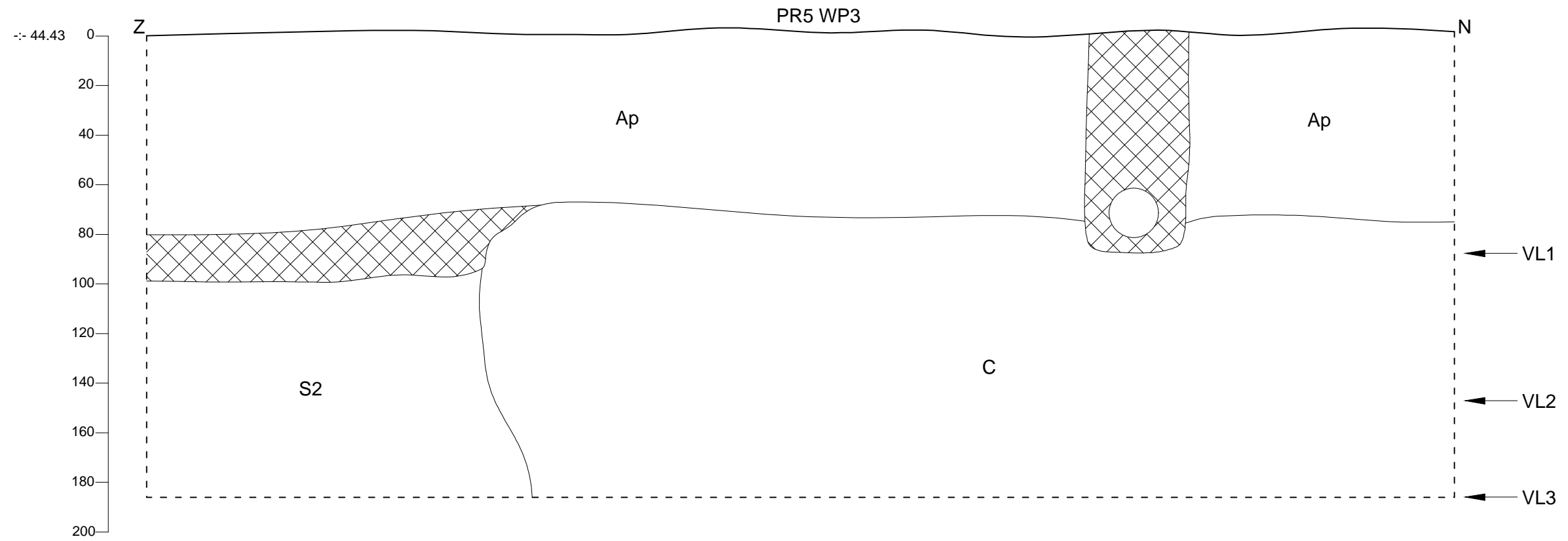
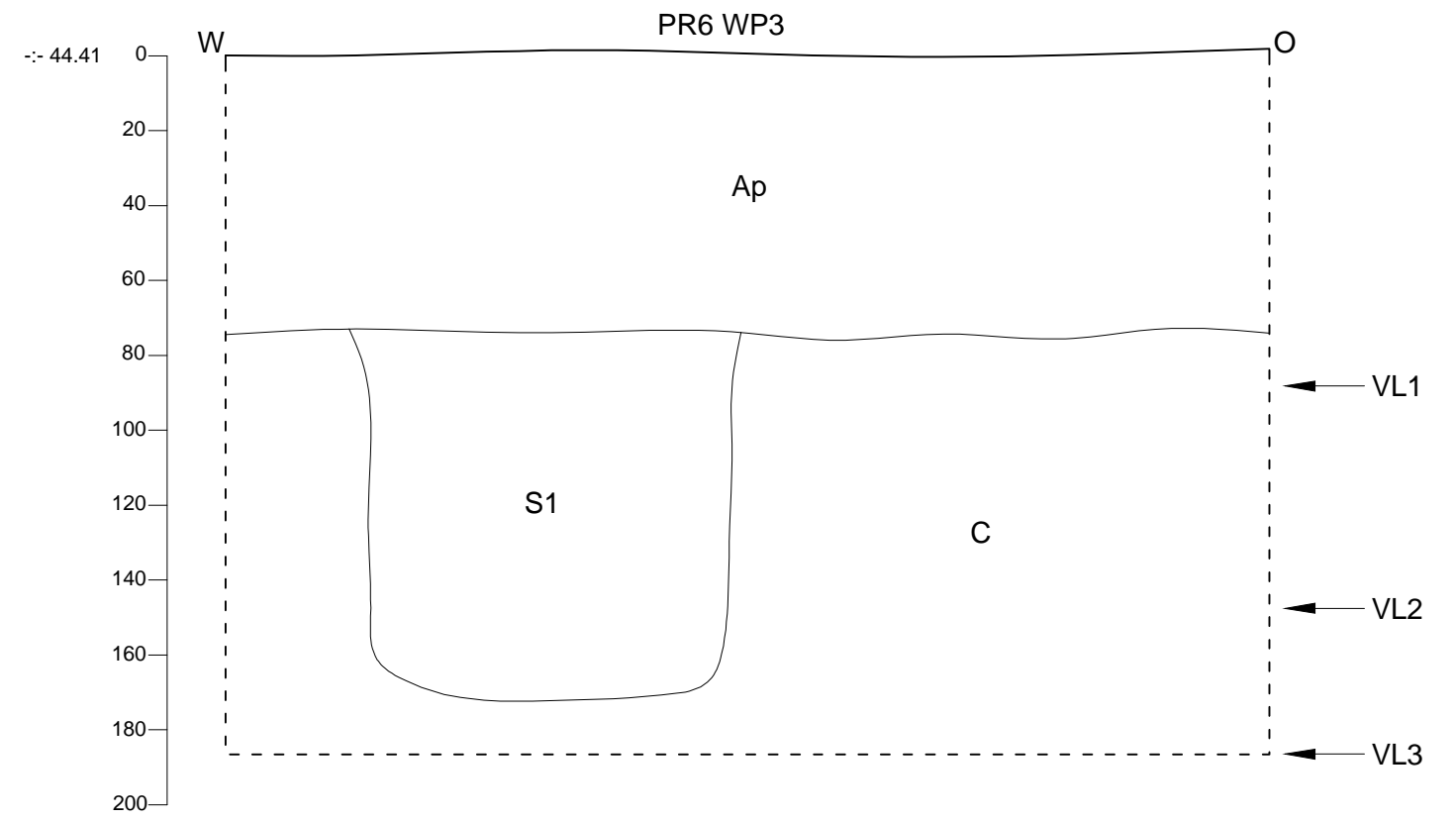
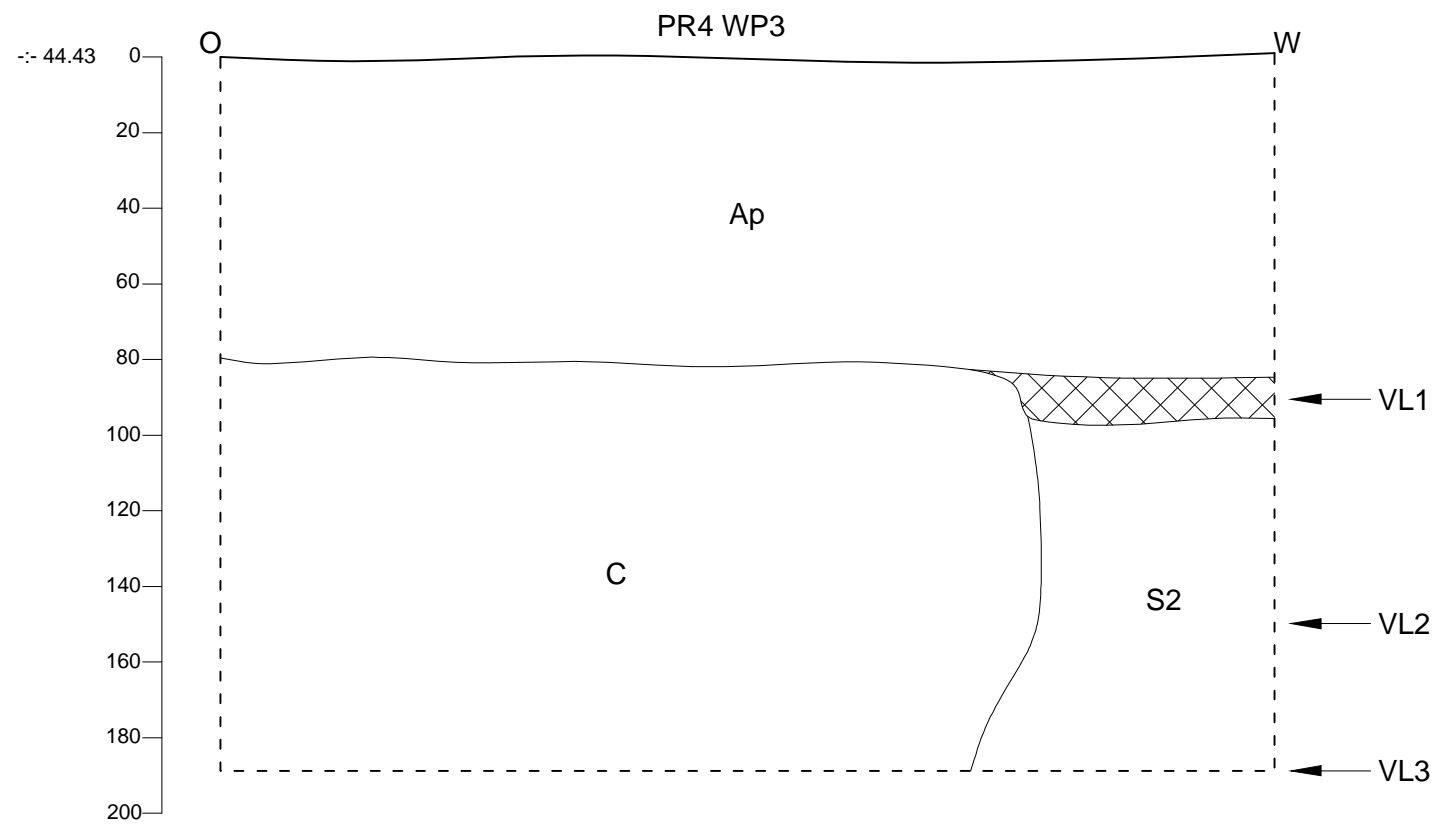
Schaal

1 : 20

0

1 m

2024A349
RE-24-WA

Rekem -
Walstraat

Onderwerp

Profielen WP3

Datum

Februari 2024

Legende

Verstoring

C2

C-horizont (kalkrijk)

Ap

Teelaarde

S1

Spoornummer

C1

C-horizont (ontkalkt)

-- 44.16

Hoogte TAW

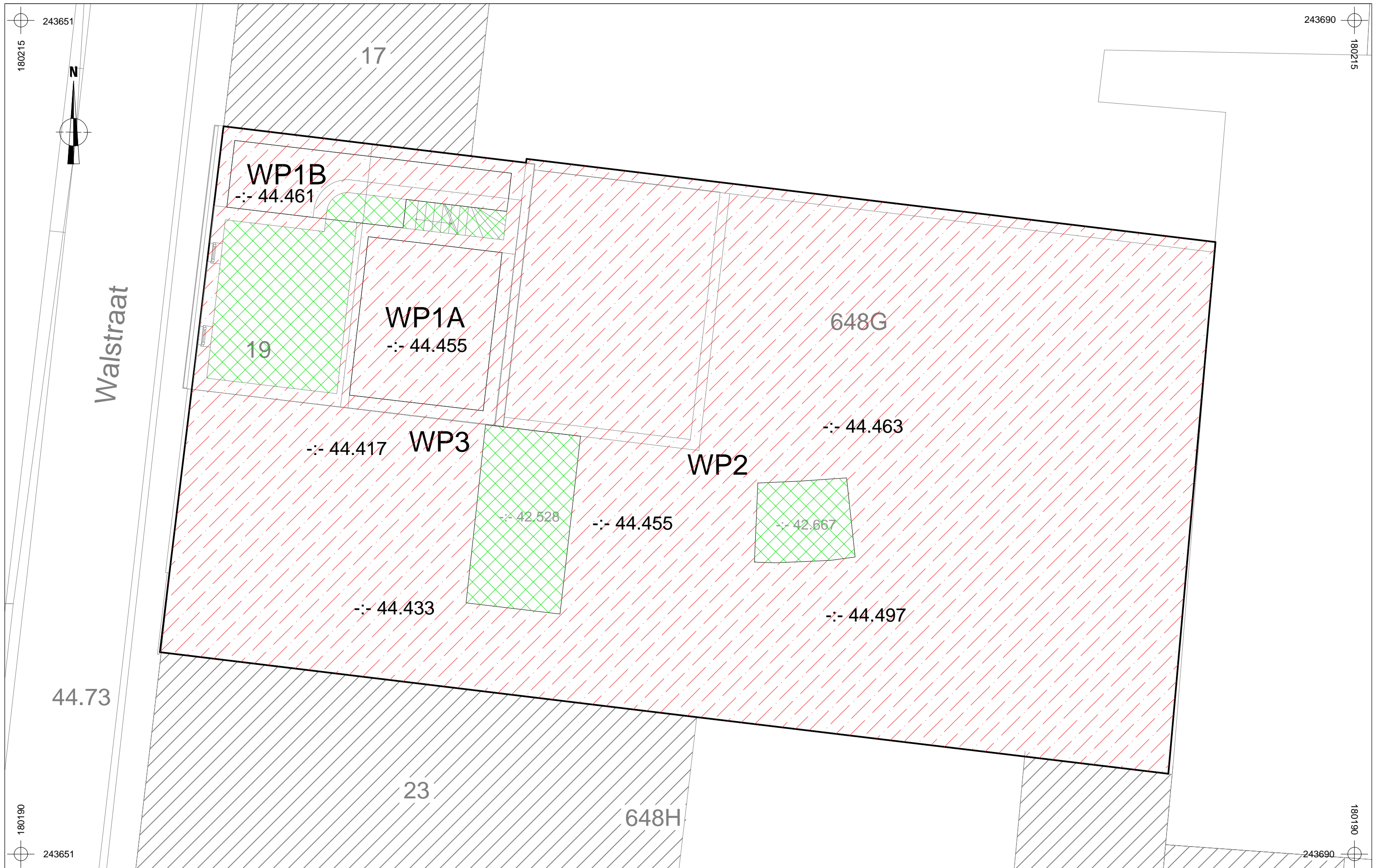
Schaal

1 : 20

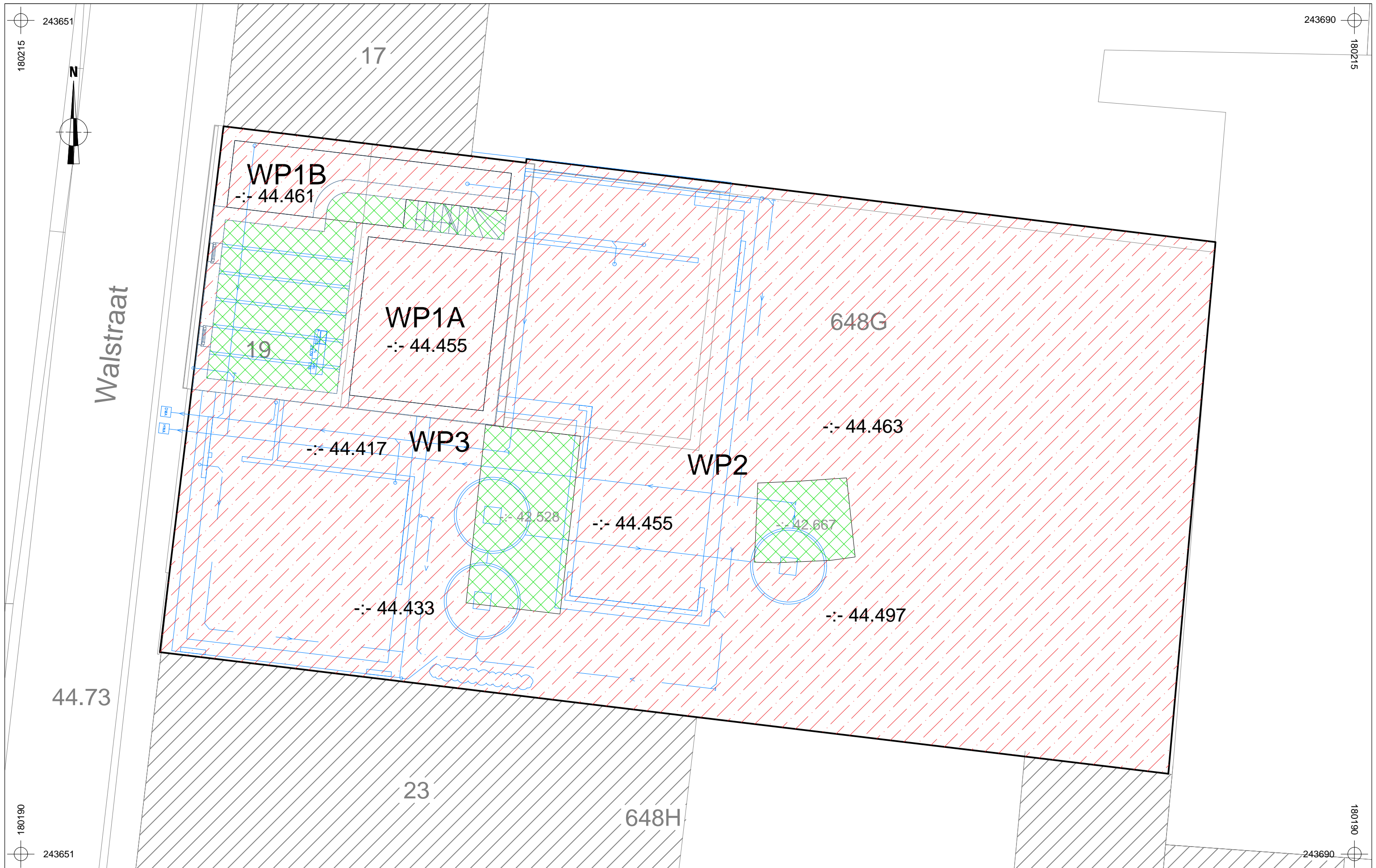
0

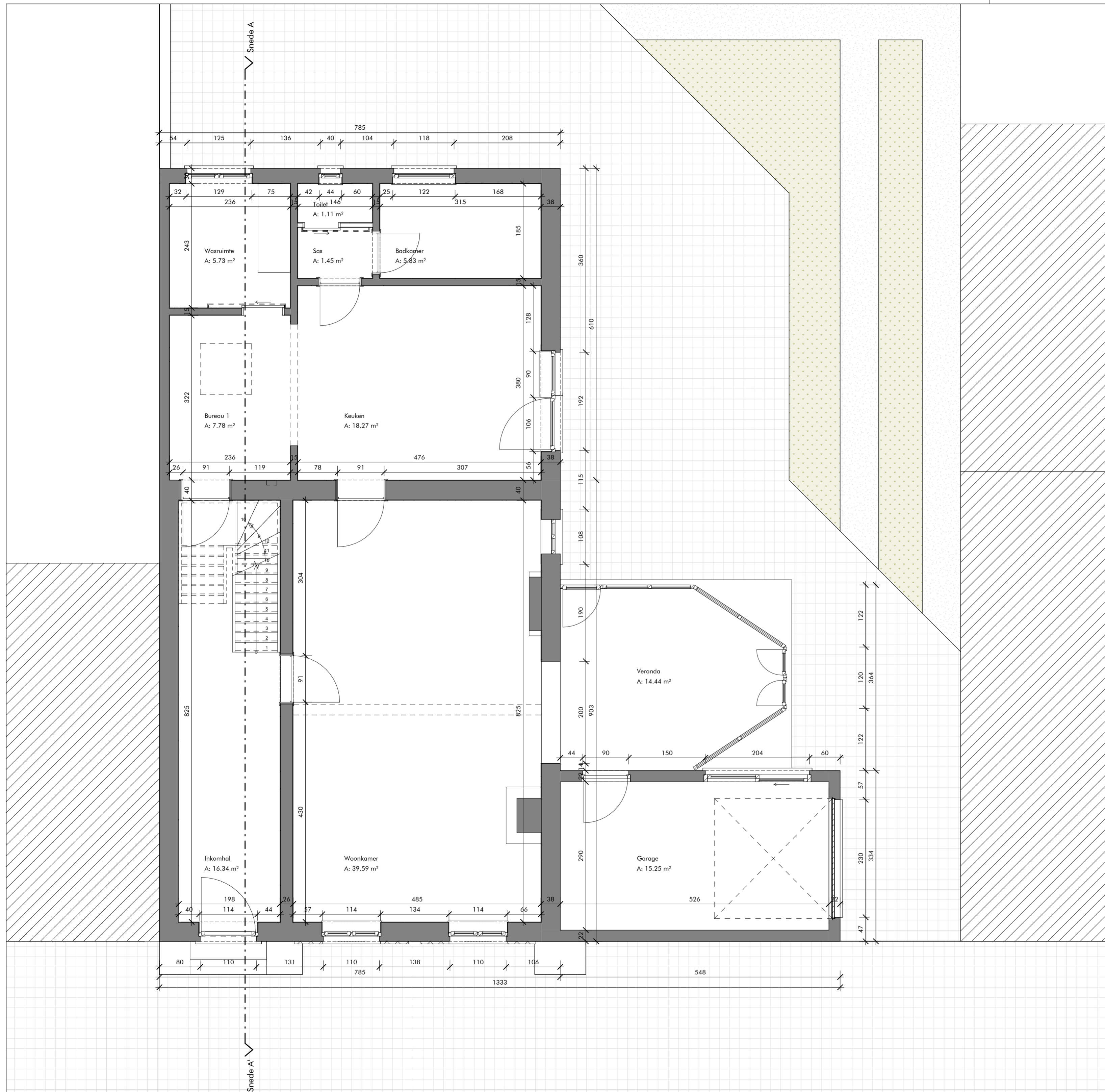
1 m

	2024A349 RE-24-WA	Onderwerp Overzichtsplan behoud in situ op bestaande toestand	Datum Januari 2024	Legende		
	Rekem - Walstraat	Schaal 1 : 100			 Rand werkput -:- 44.508	Absolute hoogte (in m TAW)
				 In situ behoud		
				 Archeologievrij		

	2024A349 RE-24-WA	Onderwerp Overzichtsplan behoud in situ op ontworpen toestand	Datum Januari 2024	Legende	
	Rekem - Walstraat	Schaal 1 : 100			 Rand werkput In situ behoud Archeologievrij

WONING JB

Walstraat 19
3621 Rekem
Afd. 3 Sectie B Nr. 648e

OPDRACHTGEVER

Janssen - Beinsberger
Walstraat 23
3621 Rekem

ARCHITECT

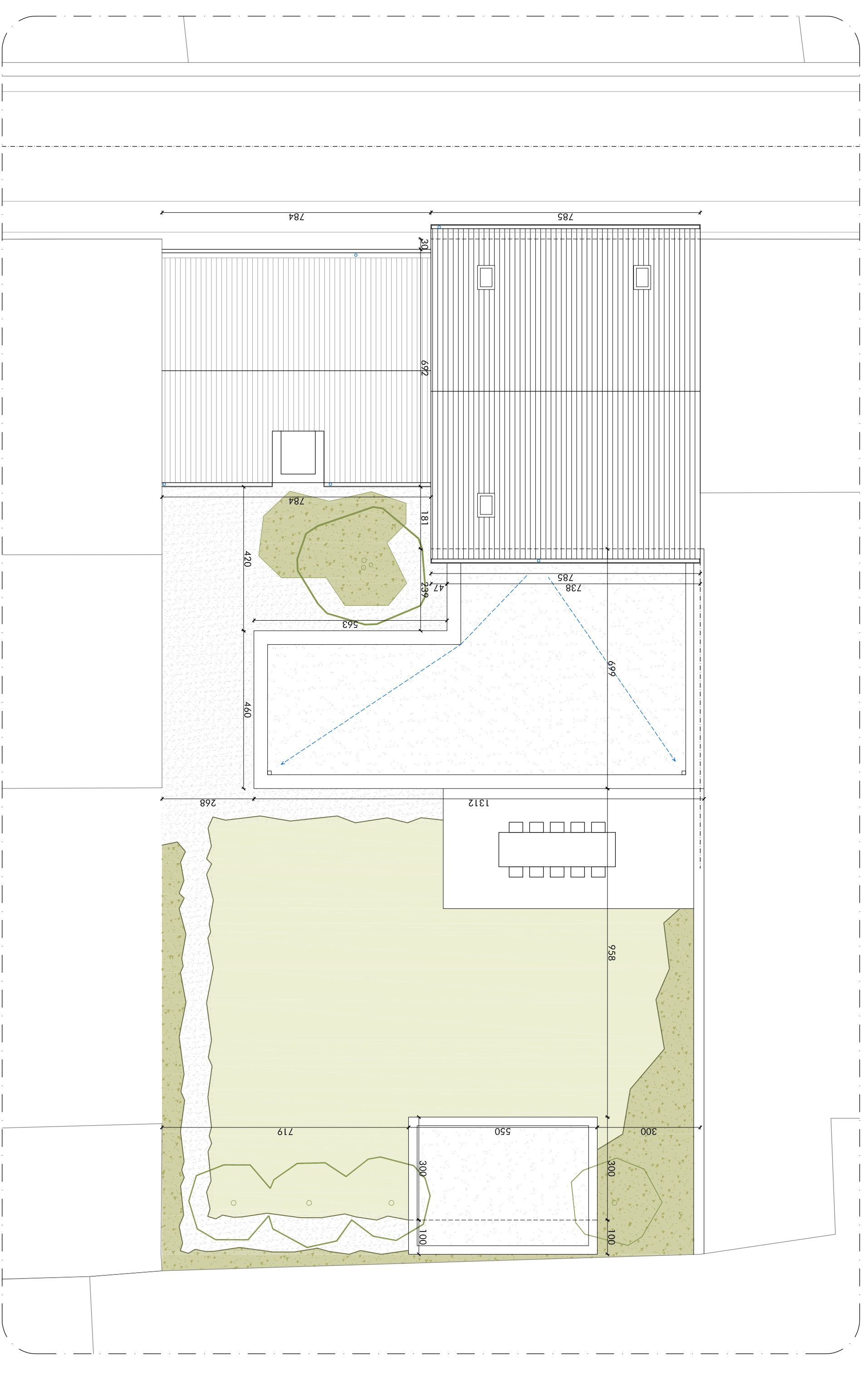
ARCHITECTUUR DEPOT cvba
Langstraat 76 3630 Maasmechelen
Tel.: 089/480 550

INHOUD

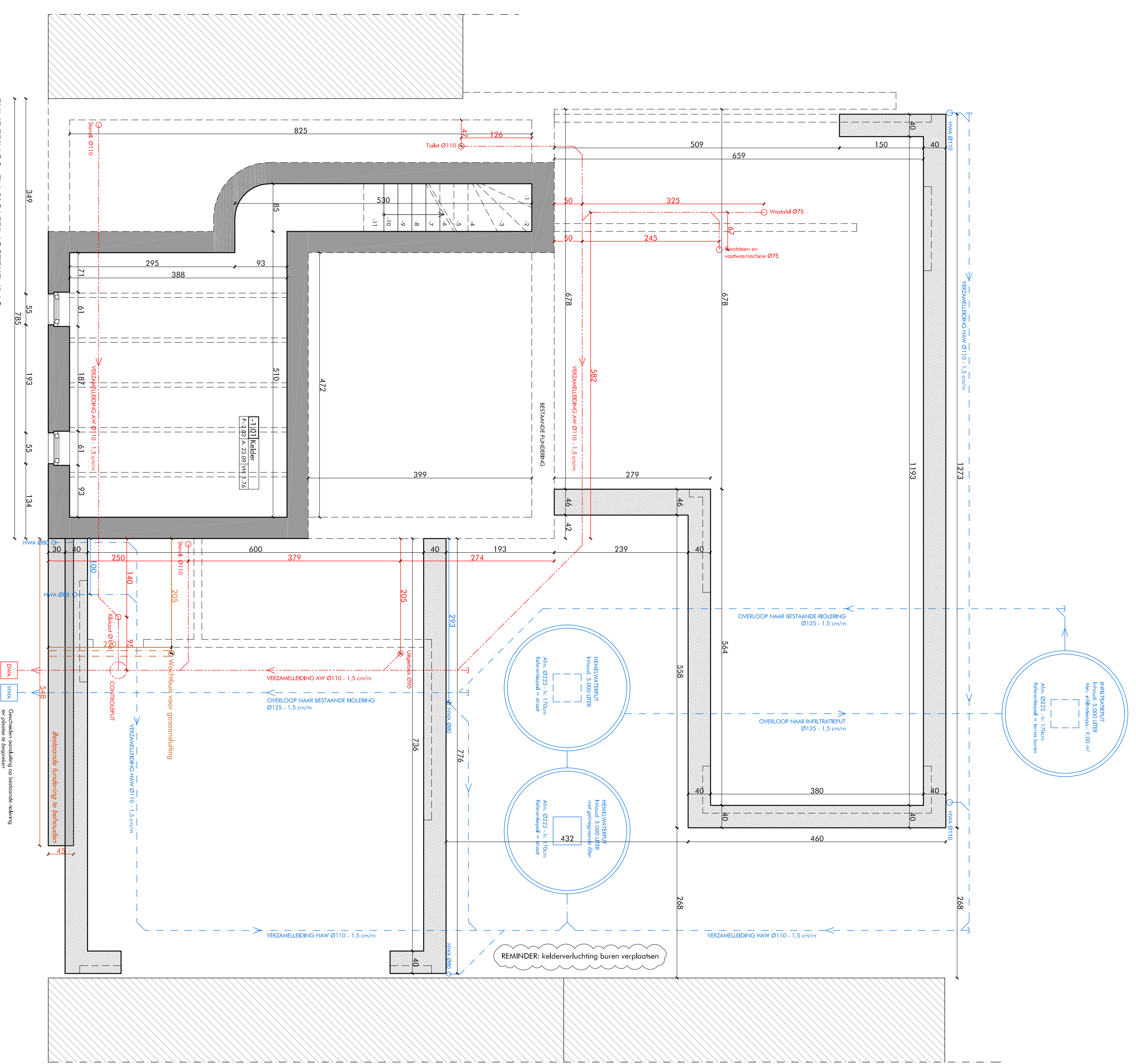
Bestaande toestand - Niveau 0

schaal : zoals aangeduid

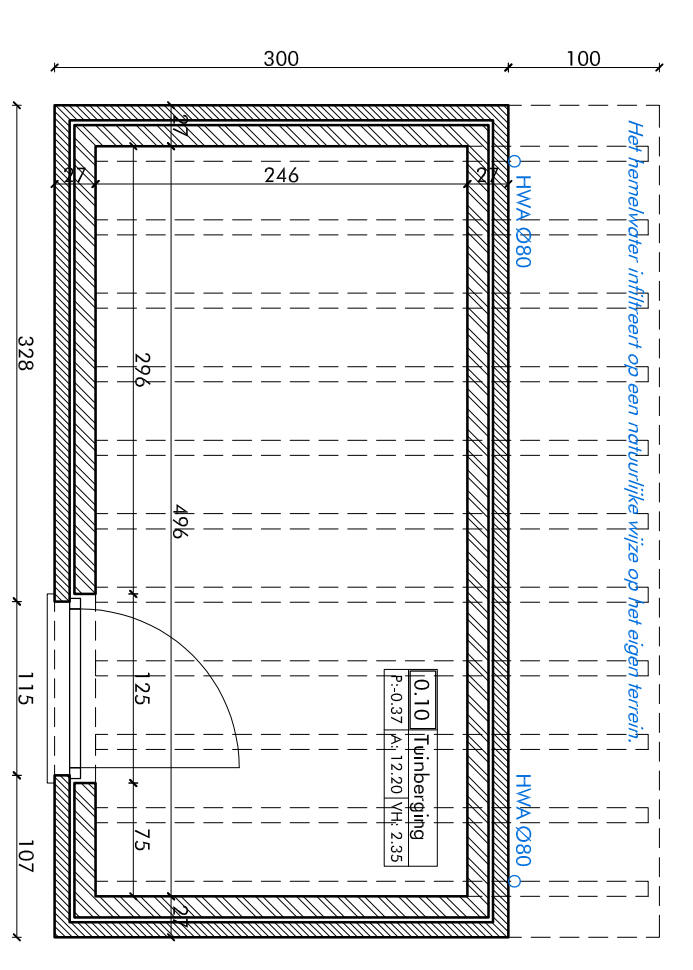
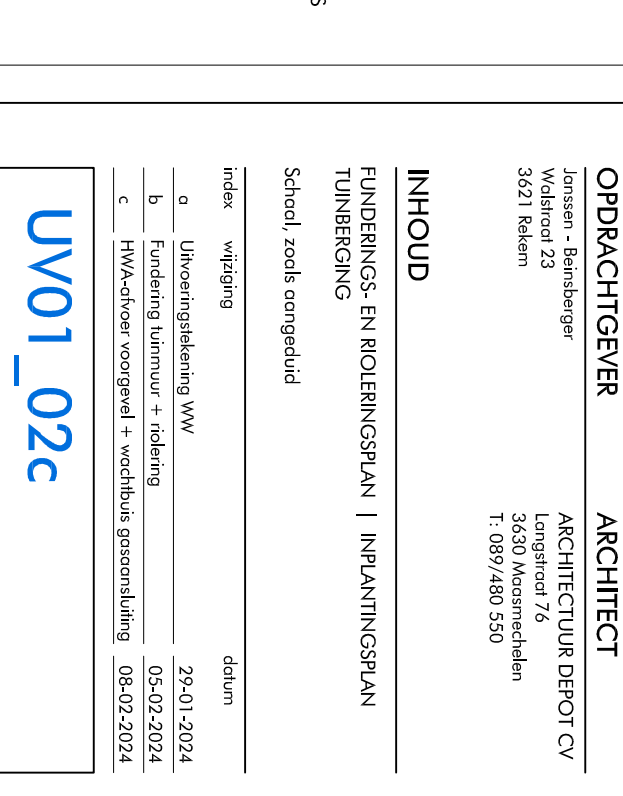
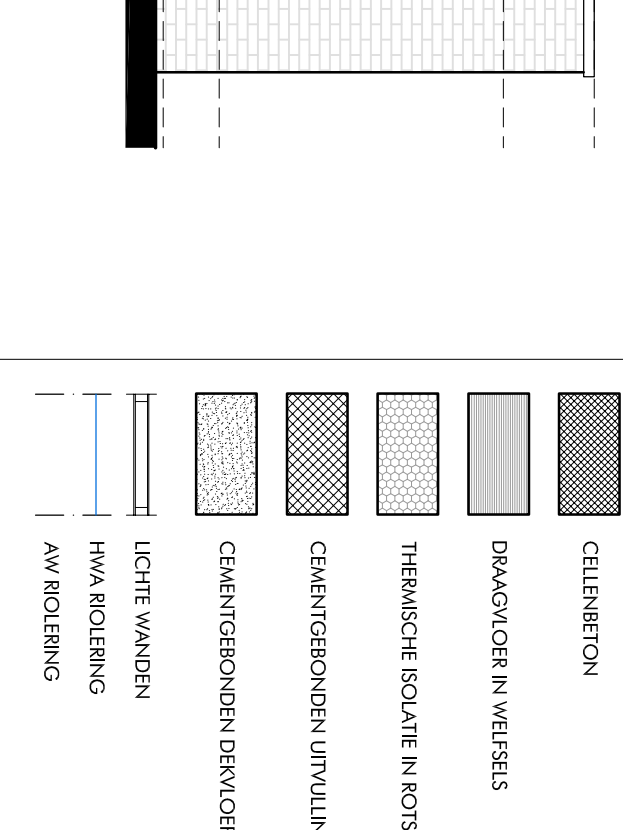
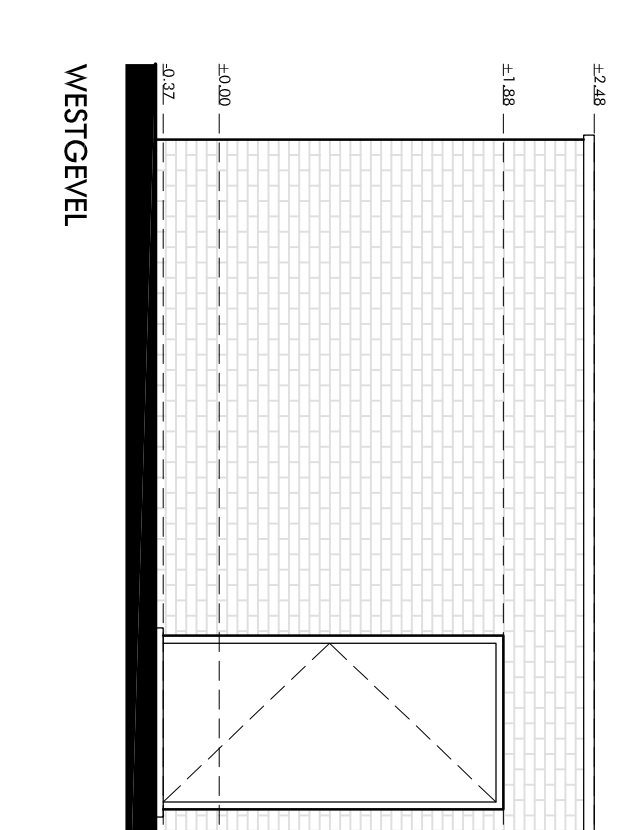
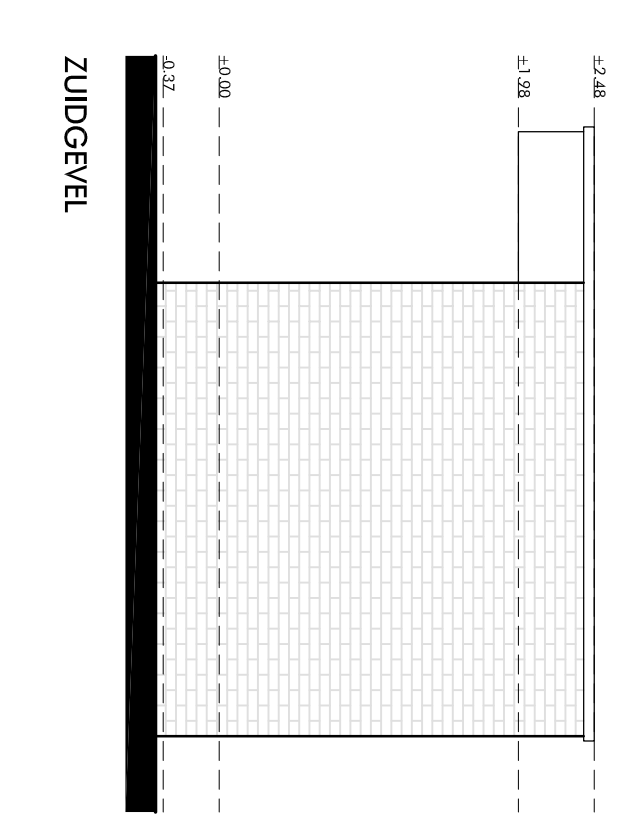
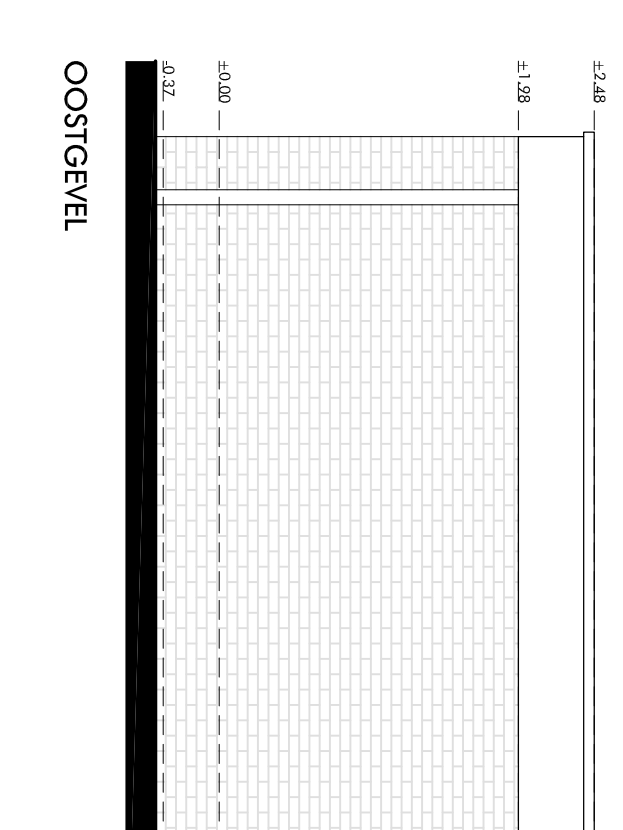
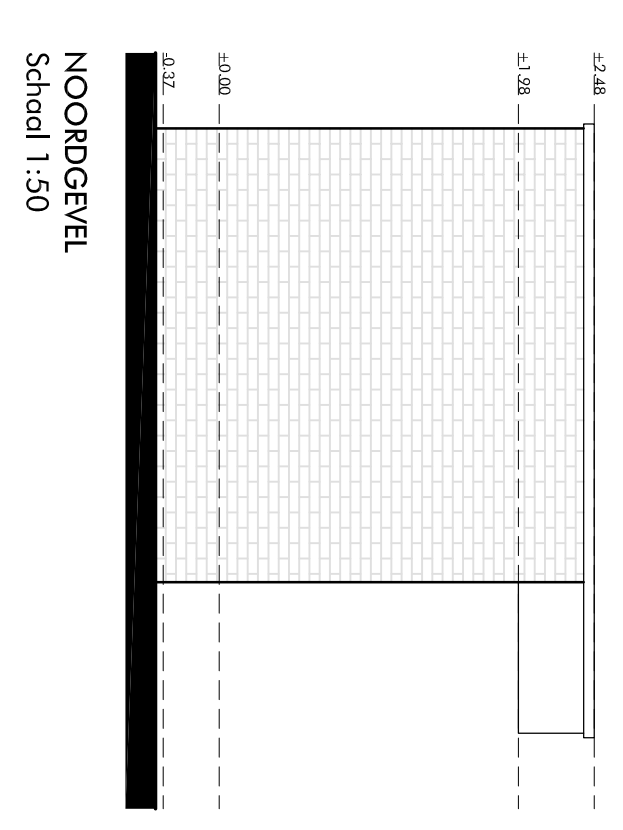
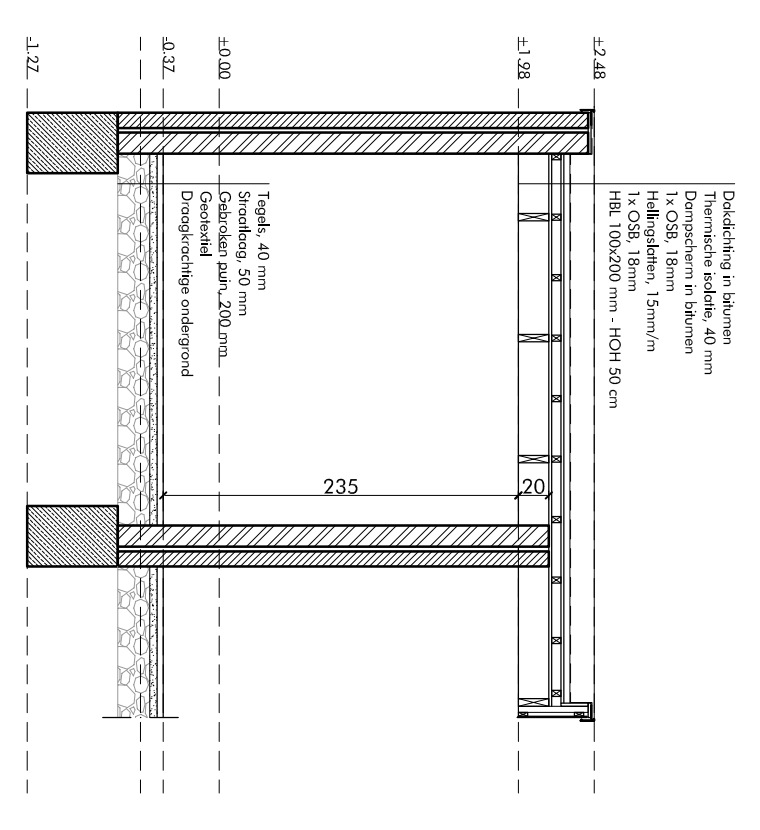
Staal- en betonconstructies zijn uit te voeren volgens opgave ingenieur stabiliteit. Alle maten zijn louter indicatief en in het werk te controleren. Iedere dubbelzinnigheid of twijfel wordt tijdig gemeld aan de architect.

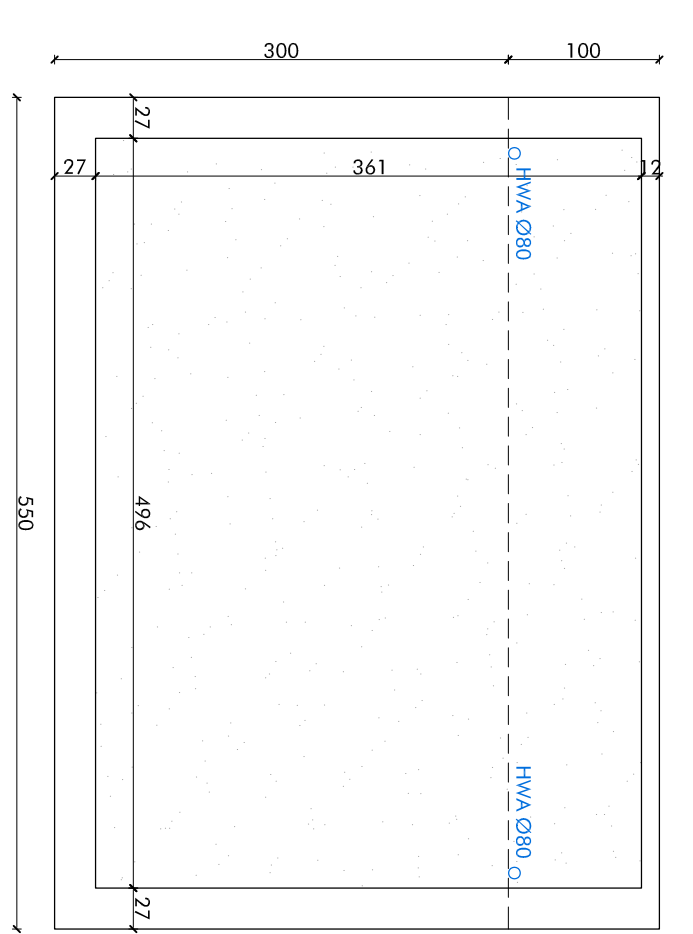
INPLANTINGSPLAN
Schaal 1:100

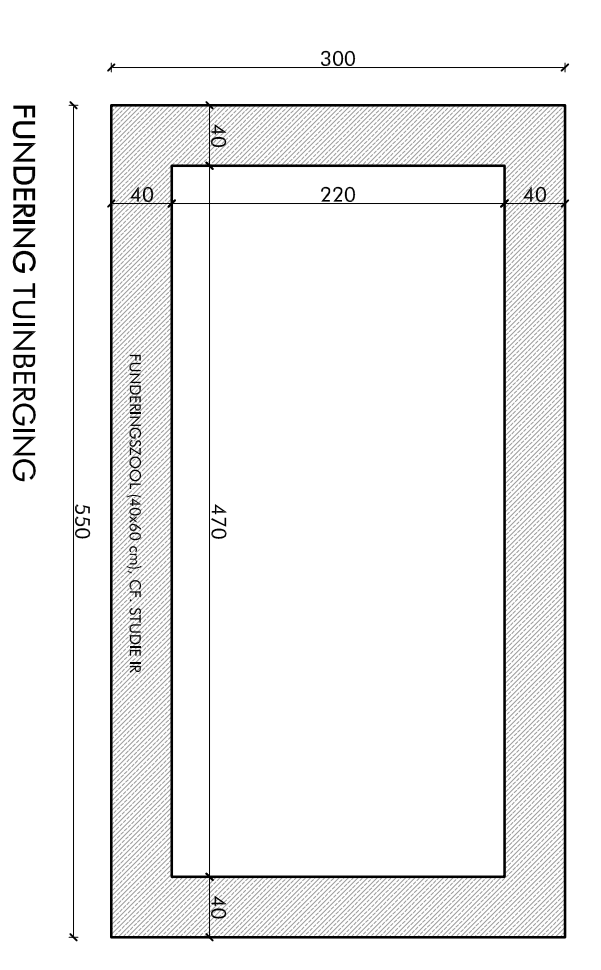
FUNDINGS- EN RIOLERINGSTEKENING
Schaal 1:50

GRONDPLAN TUINBERGING

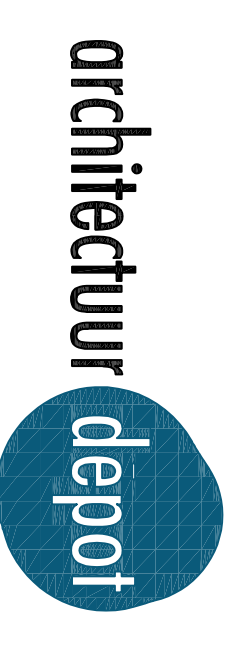

DAKENPLAN TUINBERGING

FUNDERING TUINBERGING

LEGENDE	
[Symbol]	BESTAAND METSELWERK
[Symbol]	DIJKEND METSELWERK
[Symbol]	DIAKEND METSELWERK
[Symbol]	PAKAMENT METSELWERK
[Symbol]	BETON
[Symbol]	NATUURSTEN
[Symbol]	CELLENBETON
[Symbol]	DIJKWOERD IN WIELSELS
[Symbol]	THERMISCHE ISOLATIE IN KOTSWAOL
[Symbol]	CHEMIEGEBONDEN UINVULLING IN IS
[Symbol]	CHEMIEGEBONDEN DEKLAOER
[Symbol]	LECHTE WANDEN
[Symbol]	HWA RIOLERING
[Symbol]	AW RIOLERING

WONNING JIB
LANAKEN

Wolvenhart 9
32071 Belem
Afd. 3 Schiedt nr. 2489

OPDRACHTGEVER
Koning - Blandier
Wolvenhart 23
32071 Belem

ARCHITECT
ARCHITECTUUR BPOF CV
Langstraat 76
3009WV Delft

INHOUD
FUNDERINGS- EN RIOLERINGSPUN
TUINBERGING
Schaal 1:50 ontgesteld

UVO1_02c
322795
08-07-2024

